

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

ZILE HOTĂRÎTOARE ÎN CAMPANIA DE TOAMNĂ

De câteva săptămîni, pe ogoarele țării se desfășoară o activitate de o deosebită complexitate ale cărei efecte se răsfrîng deopotrivă asupra producției agricole a anului acesta, cît și asupra celei din anul viitor. Lucrările de însămînțare a cerealelor de toamnă și recoltarea culturilor tîrzii din cîmp, din vîi și livezi polarizează, astfel, în aceste zile, atenția și eforturile tuturor. Peste tot activitatea se desfășoară sub semnul prețioaselor indicații cuprinse în scrisoarea pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a adresat-o co-

Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN

*adjunct al ministrului
agriculturii, industriei alimentare,
silviculturii și apelor.*

realizat pînă în prezent, pentru însămînțarea celor 19 000 ha cu grîu, cooperativele agricole din acest județ ar avea nevoie de aproape 80 de zile.

Situații asemănătoare s-au semnalat și la cooperativele agricole din județele Harghita, unde ritmul zilnic nu a atins nici măcar 500 ha, Neamț, unde ritmul

a mers în scădere de la 2 200 la 300 ha/zi și Prahova, unde nu s-au depășit în săptămîna trecută 500 ha pe zi. Pentru unitățile agricole cooperatiste din aceste județe, cu vitezele de lucru realizate pînă la sfîrșitul săptămîinii trecute, pentru semănatul suprafețelor rămase de grîu ar mai trebui circa 40 de zile. Semănatul se desfășoară încă sub nivelul posibilităților reale și la cooperativele agricole de producție din județele Dimbovița, Sălaj, Brașov, Si-

(Continuare în pag. a 3-a)

● În toate zonele agricole, semănatul grîului trebuie încheiat pînă la 15—20 octombrie ● Ritmurile zilnice de lucru să atingă cota maximă ● Normele de sămînță și ceilalți parametri tehnici ai semănatului — în corelație cu evoluția condițiilor meteorologice ● Răcirea timpului impune stringerea neîntîrziată a întregii recolte ● În toate acțiunile — eforturi susținute din zori și pînă-n noapte !

În acest număr :

● **ÎNSĂMÎNȚĂRILE
TREBUIE ÎNCHEIATE ȘI
ÎN SUDUL ȚĂRII!**

**Instantanee din jude-
țul Teleorman (pag. 3)**

● **AMELIORAREA
OVĂZULUI
DE TOAMNĂ**

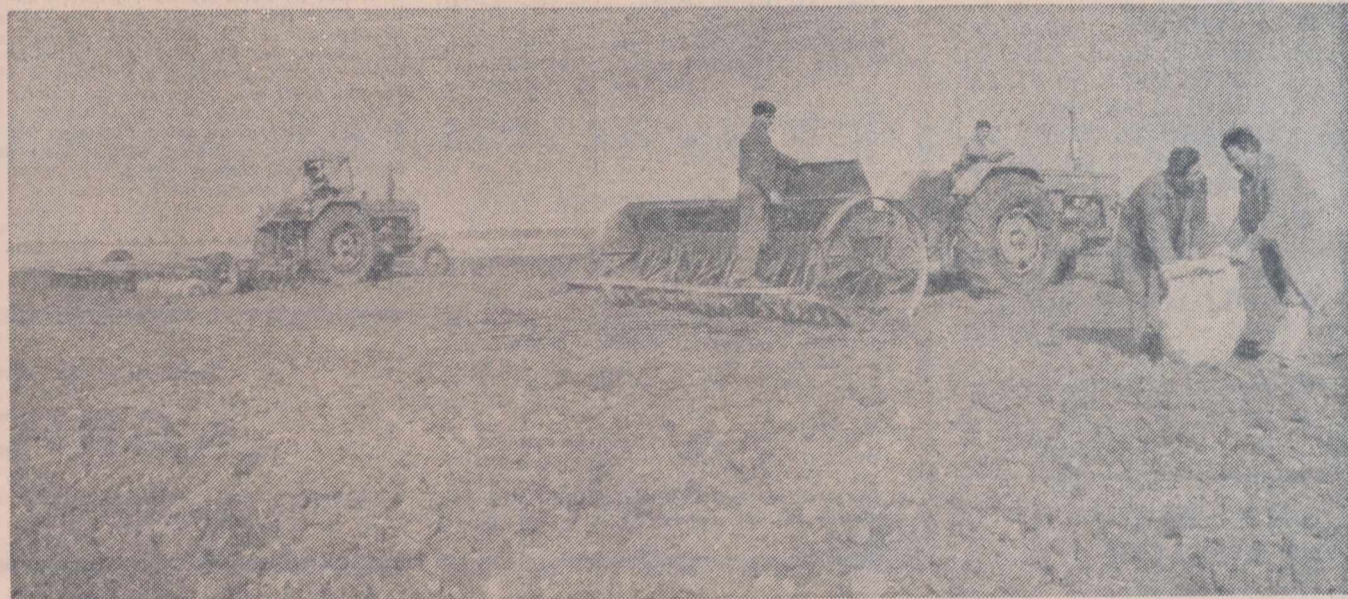
(pag. 4)

mitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid din agricultură, consiliilor populare județene, comunale, direcțiilor generale agricole, uniunilor județene ale cooperativele agricole de producție, tuturor lucrătorilor și specialiștilor din unitățile agricole de stat și țăranilor cooperatori.

Încadrată obligatoriu în anumite termene calendaristice, a căror respectare condiționează nivelul producției, însămînțarea cerealelor de toamnă trebuie să intre acum în faza sa finală. Acest lucru este determinat, în primul rînd, de evoluția vremii. După cum se știe, toamna acestui an a debutat cu precipitații care au întregit rezervele de apă ale solului în majoritatea zonelor agricole din țara noastră. În același timp, temperatura solului și a atmosferei este mai scăzută cu 2—3 grade, față de normala multianuală. Aceste două elemente au pledat și pledează pentru intensificarea ritmului însămînțărilor, astfel încît aceste importante lucrări să fie terminate pînă cel mai tîrziu la data de 15 octombrie în jumătatea de nord a țării și pînă la 20 octombrie în Cimpia Dunării, Dobrogea și Cimpia din vestul țării.

Un număr însemnat de unități agricole socialiste și direcții generale județene au depus eforturi susținute pentru a se încadra cu lucrările agricole de toamnă în ritmurile impuse de evoluția vremii și se situează pe primele locuri în recoltarea culturilor de toamnă și însămînțarea grîului. Astfel, cooperativele agricole din județul Satu Mare au însămînțat, în ultima perioadă, cîte 2 500 ha zilnic, cele din județul Galați, — peste 2 500 ha, iar cele din județul Bihor — aproape 4 000 ha. De asemenea, ritmuri susținute s-au înregistrat și în județele Ialomița și Constanța. În toate aceste județe s-au creat premisele pentru terminarea semănatului în cadrul epocii optime.

Există însă multe județe și unități în care lucrările de sezon și în special semănatul grîului se desfășoară într-un ritm cu totul necorespunzător. Astfel, în județul Dolj, ritmul înregistrat în cooperativele agricole la semănatul grîului, în perioada 27 septembrie — 4 octombrie, a scăzut aproape la jumătate în perioada 5—8 octombrie. Foarte îngrijorător este ritmul atins de cooperativele agricole din județul Covasna, de numai 200—380 ha pe zi. Dacă nu se vor lua măsuri foarte energice de îmbunătățire a situației, cu ritmul

Pe zi ce trece ne apropiem de sfîrșitul însămînțărilor de toamnă. În fotografie: aspect de campanie de la cooperativa agricolă din comuna Grădiștea, județul Ilfov.

Foto : I. DUMITRU

În aceste zile, podgoriile țării freamătă de munca culegătorilor. Aspect de la recoltatul strugurilor la ferma Ceptura din cadrul I.A.S. Valea Călugărească.

Foto : N. MIHAI

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 41 (453)

Joi, 14 octombrie 1971

SUMAR

- **CALCULATORUL „IRIS” ȘI PLANURILE DE FERTILIZARE** (pag. 4)
- **La I.A.S. Odobești: ÎN PLINĂ CAMPANIE DE CULES ȘI VINIFICAȚIE** (pag. 5)
- **În județul Gorj: SILOZUL — RESURSA INSUFICIENT FOLOSITĂ PENTRU SUBSTITUIREA CONCENTRATELOR** (pag. 6)
- **În județul Iași: NOI DIMENSIUNI ALE ZOOTEHNIEI COOPERATISTE** (pag. 7)
- **La Expoziția internațională de echipament și utilaje pentru agricultură, industria alimentară și industria de ambalaje: C.I.F.R.M.A.** (pag. 8)
- **La Fabrica de conserve Fetești: CÎȚI ANI SÎNT NECESARI PENTRU A SE ATINGE PARAMETRUL PROIECTAȚII?** (pag. 9)
- **În ultimul trimestru: RITMUL DE LUCRU PE ȘANTIERELE COMPLEXULUI DE IRIGAȚII CARASU TREBUIE INTENSIFICAT LA MAXIMUM!** (pag. 10)
- **NU VĂ JUCAȚI CU FOUL IN PĂDURE!** (pag. 11)
- **MIJLOACE DE EDUCAȚIE REVITALIZATE** (pag. 12)
- **Oameni ai zilelor noastre: PREȘEDINTELE DIN SALONTA** (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef.); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Iulian MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al A.S.A.S. Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

Zilele trecute, în Piața Amzei din Capitală a fost dat în folosință un modern complex comercial, pentru desfacerea produselor agroalimentare. În fotografie: o imagine parțială a noului complex.

Foto: M. NIEDL

BERE CU ULEI ȘI VICEVERSA

Fenomenul a debutat cam pe la mijlocul anului trecut. Misterios, s-a produs dispariția unei părți din sticlele de bere. Toate fabricile de bere alertau zilnic centrala, departamentul, ministerul că nu le mai ajung sticlele.

Chestiunea trebuia lămurită. S-au făcut cercetări. Degeaba! S-au format comisii de specialiști. În zadar! Cantități enorme de sticle, mii, zeci de mii, sute de mii, continuau să dispară din circuitul pe care-l făceau între fabrică, comerț, consumator. S-au organizat pînă, capcane, clenciuri — dar „hoțul” n-a căzut. Berarii erau la ananghie. Numai în București — la „Rahova” și „Grivița” — se imbuteliază zilnic, cam 300 000 pînă la 400 000 de sticle. Unde să se pună toată berea cînd tot zilnic, dispăreau cite patruzeci-cincizeci de mii de sticle?

Și, în sfîrșit, după unele căutări s-a descoperit că sticlele din industria berei ajungeau în...fabricile de ulei. Cum? De ce? Foarte simplu: s-a trecut la imbutelierea uleiului la sticle de 500 g, dar fabricile de ulei, neavînd asigurate stocurile de sticle necesare, au început să le folosească pe cele de bere.

De aici o serie de neazuri. Sticlele în care s-a imbuteliat uleiul sînt recuperate prin unitățile comerciale sau prin I.C.V.A. și ajung în...fabricile de bere. Cînd acestea se spală pe liniile automate, jetul de apă și detergenții nu pot însă curăța perfect uleiul. Sînt, totuși, umplute cu bere. Consumatorii au făcut reclamații, Inspecția sanitară și cea comercială la fel. Dar nimeni n-a auzit. Lumea, glumind, zice că s-a lansat, pe neașteptate, un nou sortiment: berea cu ulei.

Au urmat săptămîni și luni de întîlniri, schimb de corespondențe, telefoane, amînînțări, comisii de mediere între „berari” și „uleiari”. S-a explicat fabricurilor de ulei că nu pot folosi sticlele colorate de o jumătate de litru de tip „Euro”, care sînt destinate anume berei, că trebuie să-și asigure sticlele lor, albe. Cei din fabricile de ulei spun că nu pot să-și comande sticle pentru că Banca pentru agricultură și industria alimentară nu le mai dă fonduri, deoarece sînt în stocuri milioane de sticle de un litru, inscripționate anume pentru ulei. Dar fabricile de ulei au primit dispoziții categorice ca să imbutelieze numai la sticle de o jumătate.

Și, cum ele n-au decît din cele de un litru — le utilizează în continuare pe cele din industria berei. După fiecare umplere, totul se repetă: sticlele de ulei nimeresc pe liniile fabricurilor de bere, apoi inspectorii și consumatorii fac reclamații etc., etc.

Un mic „război al sticlelor”. De ce Departamentul industriei alimentare nu ia măsuri pentru a se înfrona pacea între „berari” și „uleiari”? Nu de alta, dar nimănui nu-i place berea cu ulei sau uleiul cu bere!

Ion TOMESCU

U.N.C.A.P. — MEMBRĂ A ALIANȚEI COOPERATISTE INTERNAȚIONALE

În perioada 3—9 octombrie a.c. au avut loc, la București, lucrările reuniunii Comitetului Central al Alianței Cooperatiste Internaționale (A.C.I.). Cu acest prilej, Comitetul Executiv al A.C.I., a aprobat cererea de primire în această organizație internațională a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție din România.

SANTIER NAȚIONAL DE MUNCĂ PATRIOTICĂ

Duminică 10 octombrie, în cadrul unei manifestări festive ce a avut loc la C.A.P. Bălțați, județul Iași, s-a deschis Șantierul național de muncă patriotică a tineretului la conducta de aducțiune a apei Timișești—Iași. Au fost prezenți peste 1200 tineri muncitori, elevi, studenți și cooperatori, care constituți în 18 brigăzi de muncă patriotică au și început activitatea de sprijinire a constructorilor la lucrări de săpături, dizlocări și nivelări de pămînt pe tranșeele unde conducta este deja probată. Tinerii au fost salutați de tovarășii Vasile Potop, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Vasile Nicoloiu, secretar al C.C. al U.T.C., și Gheorghe Macovei, prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Iași. Voluntarii muncii patriotice au adresat o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

ADUNAREA COOPERATORILOR DIN FOENI, SATU-MARE

În comuna Foeni, județul Satu-Mare, a avut loc, într-un cadru sărbătoresc, o adunare prilejuită de obținerea de către cooperativa agricolă din localitate a locului I pe țară la cultura griului, cu o producție medie la hectar de 4272 kg. La adunare a participat tovarășul Iosif Uglar, prim-secretar al comitetului județean de partid.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la adunare au adoptat textul unei telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care cooperatorii din Foeni își exprimă hotărârea de a menține și în viitor cooperativa lor printre unitățile fruntașe din țară.

rirea de a menține și în viitor cooperativa lor printre unitățile fruntașe din țară.

UN NOU SECTOR DE CERCETARE

În cadrul Trustului pentru producerea legumelor și florilor de seră a fost organizat un sector de cercetare propriu, destinat rezolvării principalelor probleme pe care le ridică cultura forțată a legumelor și florilor în sere și solarii. Acest sector funcționează la I.A.S. „30 Decembrie”, avînd la dispoziție — pentru cercetări propriu-zise și pentru verificarea rezultatelor în condiții de producție — o suprafață de 9 hectare. Cercetările vor fi efectuate de specialiști de la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură — Vidra și din unitățile trustului. Aceste cercetări se vor desfășura prin laboratoare de specialitate, pe baza unui plan tematic întocmit de trust.

TRANSPORTURI AUTO PE ORICE DISTANȚĂ

Pentru asigurarea unei folosiri mai judicioase a mijloacelor de transport auto, Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România, prin Hotărîrea Nr. 1187 din 28 septembrie 1971, a stabilit că unitățile din subordinea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelelor pot efectua transporturi de mărfuri și materiale cu mijloacele de transport auto din dotarea lor, pe orice distanță, pentru nevoile proprii, ale altor unități din subordinea acestui minister și pentru unitățile cu care au contracte de livrări de mărfuri, precum și pentru cooperativele agricole de producție, fără a fi necesară autorizația organelor competente ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

SCRISORI

Noi valențe ale satului contemporan

Am trecut de curînd prin sudul județului Argeș, prin satele copilăriei mele, de care m-am despărțit de ani de zile.

Satul Mozăceni, situat în sudul județului, pe malul secetos al pîrului Dimbovnic, așa cum atestă documentele scrise, există din anul 1620.

Dintr-o așezare obidită, cu ani în urmă, în care ignoranța și misticismul erau la ele acasă, azi Mozăceni înscrie pe harta județului noi valențe creatoare. El este primul sat cooperativizat, în noiembrie 1949, în județul Argeș. Azi, cele peste 5000 ha de teren sînt muncite de membrii celor 3 cooperative agricole: „Nicolae Bălcescu”, „Drumul Belșugului” și „Cea de-a XI-a aniversare”. Pe lîngă dezvoltarea culturilor cerealiere, cooperatorii au plantat sute de hectare de viță de vie și livezi de meri și pruni. Satul are acum trei școli generale, una de 10 ani, spital, farmacie, dispensar uman și veterinar, cîmin cultural, bibliotecă cu peste 6000 de volume. Sute de cooperatori și-au cumpărat aparate de radio și televizoare. În comună există magazine universale, unități ale cooperației pentru prestații de servicii. Lumina electrică a pătruns pînă în cel mai îndepărtat cătun.

Din sat au plecat în largul țării peste 600 de cadre de intelectuali și meseriași de înaltă calificare.

Cele peste 3670 de clădiri din comună sînt înconjurare cu grădini; mai mult de trei sferturi din ele sînt învaluite cu vițe de vie. Azi vița de vie a devenit un ornament de curte, ci o preocupare, locuitorii știu s-o cultive în cooperativele agricole ca și acasă.

Am asistat la recoltatul griului cu combinele. Cîtă schimbare față de anii copilăriei mele, cînd de pe aceleași țarine de-abia obțineam 600—700 kg de griu la ha, azi producțiile medii fiind de peste 2200 kg la hectar.

Dar iată și alte aspecte din Mozăceni. Sătencele sînt preocu-

pate aici în mare parte să reinnoiască arta populară. Ele cos ii, cămăși și alte obiecte de artizanat, fiind mandatare ale cooperativei „Muncitoarea” din Topoloveni.

În sat, în luna iulie a lucrat o echipă de sociologi (studenți și profesori) care a efectuat anchete sociale privind prezentul luminos al comunei.

Modernizarea drumului comunal se află în planul de viitor. O dată cu asfaltul, se va introduce și apa potabilă la robinet, care îi va scuti pe săteni să o mai procure de la adîncimi de peste 30 de metri. (Gheorghe CRUCEANA)

Instruiri la Casa agronomului

În perioada 15—30 septembrie, la Casa agronomului din Cluj s-a aflat la un curs de reciclare, organizat de Inspectoratul silvic județean, prima serie de pădurari. Programul a cuprins teme cu privire la situația actuală a pădurilor din județ, la protecția și paza acestora, punerea în valoare a maselor lemnoase, amenajarea și refacerea pădurilor, exploatarea rațională a lor, a produselor accesorii, controlul de calitate a muncii, disciplina personalului de teren și altele. Totodată, s-au organizat schimburi de experiență, lucrări practice în teren, în mod cu totul deosebit punîndu-se accentul pe prelucrarea amplă și concretă a legislației silvice a instructorilor și actelor normative în vigoare. Întreaga tematică a cursului a fost organic legată de cerințele reieșite din programul adoptat de partid în domeniul activității politico-ideologice și de educație comunistă a tuturor oamenilor nuncii din țara noastră.

Cursul s-a încheiat cu dezbateri recapitulative și lucrări scrise de control. Seriile următoare de pădurari sînt prevăzute să urmeze un astfel de curs în anul viitor.

Paralel cu aceste cursuri, la Casa agronomului din Cluj au avut și au loc în continuare instruirii ale medicilor veterinari, mecanizatorilor din S.M.A., ale lucrătorilor din domeniul producerii și valorificării legumelor etc.

Toate instruirile se desfășoară în lumina prețioaselor indicații cuprinse în scrisoarea tovarășului NICOLAE CRAUȘESCU, adresată organelor și organizațiilor de partid, consiliilor populare, tuturor oamenilor muncii din agricultură, și a sarcinilor concrete prevăzute în planul de măsuri al Comitetului județean Cluj al P.C.R. cu privire la executarea lucrărilor agricole de toamnă. (Ing. Petre CRISTEA).

Însămînțările trebuie încheiate și în sudul țării!

La constătuirea pe țară consacrată culturii grului pe baza rezultatelor obținute în producție de unitățile agricole și a cercetărilor întreprinse în acest sens, s-a stabilit ca în județele din sudul țării semănatul cerealelor de toamnă să înceapă la 25 septembrie și să se termine în maximum 15 zile. Orice întârziere este cu atât mai păgubitoare, cu cât condițiile climatice din această toamnă, caracterizate prin umiditate ridicată, temperatură scăzută, impun o accelerare a semănatului pentru a se asigura dezvoltarea normală și înfrățirea coresponsivă a grului înainte de venirea frigului și înghețului.

Cu toate acestea, în multe din unitățile de producție vizitate în județul Teleorman, la 8—9 octombrie semănatul grului era executat pe suprafețe mici. La această dată, pe baza măsurilor stabilite la constătuirea pe țară a grului, ar fi trebuit ca semănatul să se apropie de sfârșit. Or, în cooperativele agricole de producție din județul Teleorman, erau semănați, până la data de 6 octombrie, circa 36 200 de hectare din cele 113 000 hectare stabilite a fi însămînțate în această toamnă.

Chiar dacă s-ar fi semănat numai suprafețele eliberate de premergătoarele timpurii — grâu, leguminoase etc. — realizările ar fi trebuit să fie de cel puțin 53 000 de hectare.

Apare astfel, inevitabil, că într-o serie de unități eroaca optimă de semănat va fi depășită, repetându-se una din greșelile care au stat la baza unor recolte mai slabe de grâu, anul acesta.

În multe cazuri, rezultatele obținute la semănat de diferite unități sînt mult deosebite, deși condițiile în care se lucrează sînt asemănătoare, chiar identice. Iată cîteva secvențe surprinse la sfîrșitul săptămînii trecute, care atestă acest lucru.

Pe terenurile fermei de stat nr. 6 Siliștea aparținînd de I.A.S. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman, semănatul avansa rapid. Un cuplu de semănători încheia ultimele fișii dintr-o parcelă. Alături, mecanizatorul Dan Badea discuia a doua oară arătura în vederea

începerii semănatului și pe această parcelă. Prima discuire fusese făcută într-una din nopțile precedente. Din cele 600 ha, se însămînțază peste 400 de hectare; acum, concomitent cu semănatul se lucra la pregătirea ultimelor sole, deoarece ca premergătoare pentru grâu, au fost alese numai porumbul, floarea-soarelui și soia.

Aceeași atmosferă de mobilizare intensă la semănat și pregătirea terenului am întîlnit-o și pe parcelele cooperativei agricole de la Purani. Aici, mecanizatorii Stancu Rusu, Gh. Ungureanu, Ion Ciobanu și alții, lucrau sub directă supraveghere a inginerului șef al cooperativei ing. Ion Anghel și a șefului secției de mecanizare, tehnicianul Ion Ivănescu, la discuirea ultimelor suprafețe. Din cele 600 de hec-

și pregătite pentru a primi sămînța noii recolte, suprafața care și acum se găsește în aceeași situație. De ce? Pentru că abia în preajma semănatului, s-a făcut o nouă amplasare în care din cele 1 000 de hectare, 900 aveau ca premergătoare, porumbul. Dorința de a asigura grului o premergătoare cit mai bună este, desigur, laudabilă. Dar la data raidului nostru, 400 de hectare destinate însămînțării nu erau încă eliberate de coceni. Cînd vor fi ele arate și pregătite pentru semănat? Conducerea unității intenționează, de altfel, ca în cazul cînd aceste acțiuni se prelungesc prea mult, să recurgă totuși la suprafața pregătită după grâu. Timpul fiind înaintat, credem că „fuga după doi iepuri” ar fi trebuit înlocuită printr-o apreciere justă a posibilități-

Nu știm cum ar putea explica rămînera în urmă a lucrărilor conducerea I.A.S. Zimnicele unde pînă la 6 octombrie se însămînțaseră doar 50 ha din cele 1 600 ha, sau a I.A.S. Roșiori, cu 890 ha semănați din 4 600 ha planificate etc.

Un alt aspect desprins din raidul întreprins este acela al modului în care specialiștii îndrumă și urmăresc desfășurarea campaniei agricole. În scrisoarea tovarășului Nicolae Ceaușescu adresată organelor și organizațiilor de partid, specialiștilor, tuturor oamenilor muncii din agricultură se arată că este necesar ca, în fiecare unitate agricolă, specialiștii să vegheze la respectarea cu strictețe a normelor de calitate, să organizeze recepția lucrărilor etc. Cu toate acestea la cooperativele agricole Leaca, „Octombrie Roșu”-Bogdana, Săceni, inginerii Pavel Topor, Ion Dumitru și respectiv Carolina Radu nu urmăresc executarea unor lucrări de cea mai bună calitate, mersul lucrărilor, aplicarea regulilor agrotehnice, preocupîndu-se de orice în afară de problemele campaniei. Or, în vederea executării unor lucrări de bună calitate și la timp, un rol important îl au specialiștii. Activitatea inginerilor agronomi trebuie marcată de prezența lor nu în birouri, ci pe teren, în urma tractorului, a semănătorii, pentru a supraveghea calitatea lucrărilor, aplicarea regulilor agrotehnice.

Timpul s-a menținut frumos, dar, în acest anotimp al toamnei, ploile nu sînt excluse. Acum trebuie acționat intens pentru organizarea muncii în schimburi prelunțate pe întreaga durată a campaniei agricole pînă cînd se va recolta și depozita ultimul kilogram de porumb și pînă la însămînțarea ultimului hektar cu grâu. Specialiștii au datoria să asigure o îndrumare concretă, permanentă pentru ca măsurile stabilite în campania de toamnă să se materializeze în asigurarea tuturor condițiilor necesare obținerii unor producții de grâu sporite în 1972.

Eugen GORCEA

Instantanee din județul Teleorman

tare planificate se realizaseră 300, dar frontul de lucru creat prin pregătirea terenului dădea garanția terminării grabnice a semănatului.

Cu toate că în unitățile agricole se cunosc bine efectele pozitive ale semănatului la timp, nu în puține locuri lucrarea întârzie nejustificat. La cooperativa agricolă de producție „Înfrățirea” din Drăgănești-Vlașca, unitate reprezentativă pentru agricultura teleormăneană, ale cărei terenuri sînt vecine cu cele ale fermei de stat de la Siliștea, din cele 1 000 de hectare stabilite a se semăna, sămînța n-a fost încorporată decît pe 200 de hectare. Care sînt cauzele unei asemenea rămîneri în urmă? Răspunsul îl aflăm din discuția avută cu președintele acestei unități, tovarășul Radu Rîciu. Aici, inițial, se făcuse amplasarea grului în special după premergătoare timpurii. Ca atare, circa 500 de hectare cultivate cu grâu, în primul an, au fost arate

și o organizare a lucrărilor în raport cu aceste posibilități.

Rămîneri în urmă am constatat și la celelalte cooperative deservite de S.M.A. Drăgănești-Vlașca: la C.A.P. „Grivița roșie” și „23 August” din comuna Măgura, la C.A.P. Comoara. Cu excepția cooperativei agricole Bujoreni, deosebită de aceeași S.M.A., unde, de bine de rău, se însămînțase peste 50% din suprafața, restul fiind pregătit în proporție de 80%, aceleași cauze stăteau la baza nerealizării: începerea semănatului cu circa 5—6 zile mai tîrziu față de data indicată, slaba mobilizare a forțelor proprii pentru intensificarea eliberării terenului și intrarea la semănat, din prima zi, în ritmul stabil, cauze care au fost agravate și de înrăutățirea — în ultimele zile — a vremii. Nu mai puțin gravă este și situația cîtorva din întreprinderile agricole de stat, a căror bază tehnico-materială este, de altfel, mult superioară.

ZILE HOTĂRÎTOARE ÎN CAMPANIA DE TOAMNĂ

(Urmare din pag. 1)

biu, Suceava, Botoșani, Argeș, Mureș, Cluj și altele, în care, pentru terminarea acestei lucrări, cu ritmurile actuale, ar mai trebui peste 20 de zile.

Experiența anilor trecuți, cu toamne asemănătoare, a arătat că semănatul de grâu efectuat în prima parte a epocii optime pentru fiecare zonă au condiții bune de înfrățire și de călire, deci și perspectivele cele mai bune pentru obținerea unor producții mari.

Pentru a se crea premisele unor producții mari de grâu, în special pentru suprafețele care se însămînțază de aici înainte, este necesar ca specialiștii să imbunătățească normele de sămînță, în sensul asigurării numărului maxim de boabe germinabile la m.p. stabilit pentru fiecare soi de grâu. Astfel, dacă pentru soiul Bezostia s-a stabilit necesarul de 450—550 boabe germinabile la m.p., la calculul normei se va lua limita de 550 boabe, considerată limită maximă, cu care se corectează desimea plantelor.

Intensificarea ritmului de semănat este condiționată de crearea unui front de lucru cit mai mare. De aceea, lucrările de pregătire a terenului trebuie foarte mult accelerate, mai ales în unitățile agricole din județele în care grîul urmează după premergătoare tîrziu. Dacă în unitățile agricole din județele Teleorman, Ialomița, Timiș și Constanța, există diferențe mari de suprafață între terenurile pregătite și cele efectiv semănați, în celelalte județe diferențele sînt foarte mici. Aceasta arată că grija de căpetonie trebuie să fie aceea de a intensifica lucrările de pregătire a terenului.

Faptul că, în mod firesc, se prevede scăderea treptată a temperaturii cere din partea tuturor celor ce muncesc pe ogoare eforturi sporite pentru grăbirea semănatului și terminarea acestei lucrări în toate zonele agricole ale țării

pînă cel mai tîrziu la 20 octombrie. În acest scop, muncitorii din întreprinderile agricole de stat și țărani cooperative, au datoria de a intensifica eliberarea terenurilor, astfel încît să creeze mecanizatorilor un front larg de lucru pentru fertilizare, executarea arăturilor de însămînțare și pregătirea patului germinativ în vederea semănatului.

Cadrelle tehnice au sarcina de a fi în permanență pe cîmp, de a urmări respectarea indicilor de calitate stabiliți pentru pregătirea terenului, de a corela norma de sămînță, adîncimea de semănat și lucrările de însămînțare propriu-zise cu cerințele impuse de condițiile climatice și de starea agrotehnică a fiecărei parcele care se însămînțază.

Sarcini deosebit de importante revin, în aceste zile, unităților agricole socialiste și în domeniul recoltării culturilor. Frecvența mare a nopților cu brumă impune un ritm foarte susținut la recoltarea legumelor, a plantelor furajere și în special a porumbului pentru siloz. Orice întârziere atrage după sine pierderea producției, mai ales la tomate, ardei de tot felul, vinete și alte legume sensibile la temperaturi scăzute.

La recoltatul porumbului, lucrările se desfășoară într-un ritm încă necesar pentru cooperativă la cooperativele agricole din județele Neamț, Brăila, Ialomița, Buzău, Prahova, Galați, Ilfov și Teleorman unde suprafețele recoltate sînt sub media realizărilor pe țară.

La recoltatul sfeclei de zahăr, o grijă mai mare trebuie acordată transporturilor, pentru a nu lăsa o parte din producția recoltată pe cîmp, așa cum se întîmplă în prezent la multe cooperative agricole din județele Mureș, Botoșani, Bistrița, Alba și Sălaj.

În unitățile agricole cultivate de cartofi, recoltatul trebuie să se intensifice și mai mult, pentru a folosi la maximum timpul favorabil pentru uscarea și suberificarea tuberculilor,

se vor lua măsuri urgente, producția se va degrada.

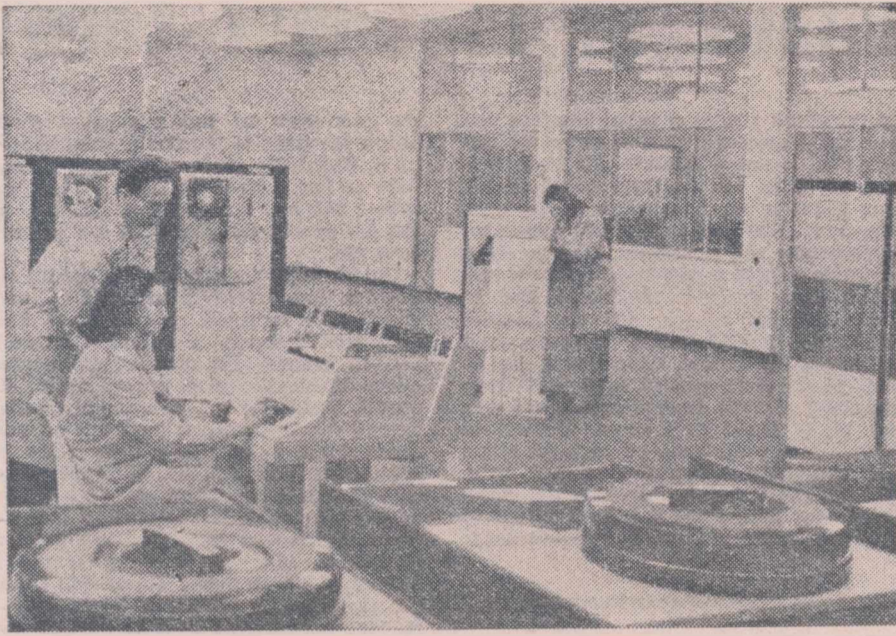
La recoltatul strugurilor este necesar să se intensifice lucrările la cooperativele agricole din județele Bacău, Vrancea, Bihor, Botoșani și Prahova, în care media realizărilor este inferioară mediei pe țară. Aștepta ridicarea conținutului în zahăr, în condițiile din acest an, înseamnă a hotărî cu bună știință să se renunțe la cantitate și să se expună producția la putregaiul cenușiu.

Volumul mare de lucrări din actuala campanie agricolă și termenele scurte la care trebuie executate majoritatea acestora cer din partea tuturor celor care muncesc pe ogoare un efort sporit, o organizare temeinică a muncii, folosirea judicioasă a fiecărei ore de lucru. Țărani cooperative, muncitorii, mecanizatorii, specialiștii din unități au datoria patriotică de a folosi din zori și pînă-n noapte zilele care au mai rămas pentru a termina la timp și a executa la un nivel calitativ superior toate lucrările din această toamnă.

La C.A.P. Stănești, județul Vilcea, elevii școlii generale din comună ajută la depozitarea porumbului în pătule.

Foto: N. MIHA

CALCULATORUL „IRIS” ȘI PLANURILE DE FERTILIZARE

Folosirea îngrășămintelor chimice reprezintă în etapa actuală una din principalele pârghii pentru sporirea producției agricole. Sporurile medii de recoltă în urma aplicării raționale a îngrășămintelor se pot ridica la 30—50% față de nivelul actual al recoltelor. Pornind de la aceste considerente, încă din toamna anului trecut în cadrul Laboratorului de agrochimie și pedologie Timișoara, s-a procedat la elaborarea unei metodologii proprii pentru întocmirea planurilor de fertilizare la întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție, din raza noastră de activitate.

Întocmirea planurilor de fertilizare necesită cunoașterea tuturor aspectelor legate de cadrul natural în care se desfășoară procesul de producție, a planului de producție, a amplasării culturilor, a nivelului recoltelor realizate în decursul anilor, o rotații folosite, a stării de aprovizionare cu elemente fertilizante a solului, a caracteristicilor tipului de sol, a utilizării elementelor nutritive din formele mobile și din îngrășăminte și a altor factori.

Disponind de studii pedologice la scară mare, pe întinse suprafețe considerăm necesar ca lucrările de cartare agrochimică, de întocmire a planurilor de fertilizare și fertilizarea propriuzisă să se facă pe hărți de soluri. Cunoașterea arealului fiecărui tip de sol, subtip sau varietăți va da posibilitatea ca parcela de fertilizare să cuprindă

aceeași unitate taxonomică. Recoltarea de probe implică, în acest caz, cunoștințe mai vaste din partea celor chemați a efectua această lucrare. Repertoriul analizelor de laborator va trebui, de asemenea, întregit cu noi determinări asupra caracteristicilor chimice ale solurilor. Cartografierea rezultatelor cartării agrochimice sistematice a solurilor va comporta în acest caz unele modificări privind conținutul său și chiar forma sa de prezentare; opinăm ca acest plan să reprezinte, în esență, planul corect de fertilizare al unității, cu toate detaliile sale.

Întocmirea acestor planuri necesită, în același timp, calculul nivelului recoltei probabile, ca funcție a potențialului de fertilitate a solului. Se pot utiliza, în acest scop, rezultatele experimentale obținute ca urmare a aplicării sistematice a îngrășămintelor chimice în decursul unei perioade îndelungate de timp. Ele fac posibilă reprezentarea curbilor de răspuns ale recoltei ca funcție a dozelor de azot sau de fosfor și stabilirea nivelului recoltei probabile și, implicit, a funcției de regresie.

Nota de bonitare a tipului de sol al parcelei sau tarlalei constituie indicele de apreciere a nivelului recoltei în perspectiva următorilor ani. Considerăm că acest procedeu își va găsi o mai largă aplicabilitate, fiind uzitat și în lucrările de profilare a unităților agricole.

La întocmirea planurilor de fertilizare un loc important îl ocupă calculul rezervei de azot, conținutul în azot total cit și reînnoirea rezervei de azot a solului ridicând probleme deosebite. Din numărul însemnat de factori care modifică conținutul în azot al solului în cadrul laboratorului nostru s-au reținut în calcul cantitatea de azot provenită din precipitații, din rezerva de humus, din activitatea bacteriilor fixatoare de azot, a bacteriilor simbiotice, azotul rezidual de la plantele premergătoare cit și pierderile de azot în urma levigării. Folosind datele analitice de laborator și rezultatele cercetărilor pe plan național și mondial s-au putut stabili anumii coeficienți care să conducă la stabilirea rezervei de azot în sol care permite realizarea recoltei fără fertilizare cu azot, deci la un nivel minim.

Calculul necesarului de azot pentru realizarea recoltei probabile se va face ținând seama de acest nivel, de consumul specific de elemente fertilizante și rezerva de azot a solului. Deficitul de azot, respectiv cantitatea de azot ce urmează a se încorpora în sol, va trebui să includă și proporția în care el este folosit de către plantele de cultură în diferite condiții pedoclimatice. În final, cantitatea de azot se va calcula pentru fiecare parcelă de fertilizare, iar cumularea acestora va reprezenta cantitatea de azot necesară fermei sau unității.

Calculul necesarului de îngrășămintele cu fosfor se bazează pe conținutul în fosfor mobil al solului, determinat prin analizele de laborator, proporția de utilizare a sa de către plante, nivelul recoltelor, consumul specific de elemente fertilizante, cantitatea de fosfor din îngrășămintele organice și gradul de utilizare a fosforului din îngrășămintele, condiționat de rindul său de tipul de sol, reacția mediului etc.

Necesarul de îngrășămintele cu potasiu se calculează după aceeași metodă ca și în cazul îngrășămintelor cu fosfor, ținând seama, însă, de gradul diferit de utilizare a potasiului, atât în forma „asimilabilă” cit și din îngrășămintele.

Planul de fertilizare al fiecărei unități comportă nu numai stabilirea necesarului de elemente fertilizante ci și corectarea unor caracteristici chimice reale ale solului care contribuie la diminuarea recoltei: corectarea acidității solurilor, ameliorarea chimică a solurilor salinizate etc.

Este neîndoios că întocmirea unor asemenea planuri de fertilizare, în fiecare an, pentru un număr de peste 500 de unități agricole de stat și cooperative din zona de activitate a laboratorului impune un volum însemnat de muncă pentru care nu dispunem de specialiști și alte cadre tehnice. Pentru realizarea sarcinilor ce ne stau astăzi în față, am apelat la folosirea calculatoarelor electronice.

În acest scop, specialiștii laboratorului au lucrat în strânsă colaborare cu

matematicienii Centrului de calcul teritorial la întocmirea schemelor logice, a programelor pentru calculatoare, cit și la calcularea datelor experimentale cu doze de îngrășămintele cu trei factori, cu doi factori, calcularea funcțiilor de regresie, a rapoartelor de corelație și a curbilor de răspuns. În același mod se realizează și întocmirea planurilor de fertilizare.

Colaborarea între specialiștii agrochimiei și specialiștii matematicienii ai Centrului de calcul teritorial Timișoara, însoțită de dotarea cu calculatoare IRIS ne-a dat posibilitatea să întocmim schemele logice, programul și planurile de fertilizare pentru câteva unități agricole de stat și cooperative. Metodologia întocmirii planurilor de fertilizare a fost transpusă în nouă programe, scris în limbajul „COBOL”, rulate pe un calculator IRIS 50.

„IRIS 50” are o memorie centrală de 128 K (Kiloocteți) cu patru unități de discuri magnetice iar fiecare unitate cu circa 7000000 K și două unități de benzi magnetice de nouă piste. Viteza de lucru a calculatorului este mai mare de 100000 de operații pe secundă.

Cele nouă programe pentru întocmirea planurilor de fertilizare au fost perforate pe 2350 cartele de program, dând posibilitatea calculării în același timp a planurilor de fertilizare pentru 21 de unități agricole, iar în cadrul fiecăreia, pentru 32 de ferme.

Ținând seama că prin folosirea calculatorului electronic IRIS 50 se poate întocmi în mai puțin de un minut planul de fertilizare al unei ferme vom avea posibilitatea să întocmim planurile de fertilizare pentru toate unitățile din zona de activitate.

Metodologia elaborată reprezintă rezultatul unor strădăniuri acumulate în decursul a zece ani. În scopul verificării ei au fost întocmite planurile de fertilizare pentru un număr însemnat de întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole de producție ca: I.A.S. Barațca-Lipova, Banloc, Lugoj-Făget C.A.P. Saravale, Șandra, Lugoj-Iosiifău etc. În prima fază, la elaborarea acestor planuri s-au folosit mijloace mecanice sau electrice. Pentru producția anului viitor se întocmesc acum planuri de fertilizare pentru I.A.S. Jimbolic, Buzias, Sinnicolaul Mare, Aradul Nou, Deta-Jamul Mare, C.A.P. Cornești, Dolaj și multe altele.

Elaborarea acestei metodologii reprezintă numai un început. Ea va trebui îmbunătățită în mod continuu, pe măsură ce se va dispune de noi date mai complete asupra solurilor, asupra efortului îngrășămintelor, asupra recoltei în cele mai diverse condiții ecologice, pe măsura introducerii în cultură a unor linii și hibridi noi, cu alte caracteristici biologice, și a unor alte mijloace chimice.

Dr. ing. Iuliu CRIȘAN
Laboratorul de agrochimie
și pedologie Timișoara

AMELIORAREA OVĂZULUI DE TOAMNĂ

Pînă nu de mult, pe plan mondial, au existat numai soiuri de ovăz de primăvară. Ultimele cercetări desfășurate în direcția ameliorării acestei plante, au dus la obținerea unor soiuri valoroase de ovăz de toamnă, care reușesc să treacă cu succes prin condițiile locale de iernare. Așa sînt soiurile de ovăz de toamnă franceze — Avoine de Prieure, Grise d'hiver, cele englezești — Aberystwith, Picton și în special cele americane — Norline, Cimarron, Woodgrain, Suregrain, Blount ș. a.

În țara noastră, ovăzul de toamnă a fost cunoscut sub forma unei populații adusă cu câteva decenii în urmă și cultivată în mod sporadic pe suprafețe restrinse în zonele colinare din partea de est a Banatului. Pe baza unor studii întreprinse după anul 1950, la stațiunea experimentală Cenad, s-a ajuns la constatarea că populația locală de ovăz de toamnă, deși productivă, nu prezenta importanță pentru acea perioadă și nici perspectiva promovării ei în condițiile unei agriculturi intensive, datorită slabei rezistențe la cădere.

Ulterior, sprijinindu-ne pe constatările pozitive mai vechi, pe realizările concrete din țări situate în condiții oarecum similare cu țara noastră și, avînd în vedere că la noi unele zone nu au caracter continental excesiv și sînt sub influența climatului mediteranean, am reluat lucrările de ameliorare a ovăzului, la stațiunea experimentală Lovrin, începînd din anul 1968. În prezent acordăm o atenție

deosebită creării unor soiuri autohtone de ovăz de toamnă cit mai corespunzătoare condițiilor noastre de climă și sol.

Această activitate este justificată de faptul că ovăzul de toamnă prezintă o serie de avantaje importante față de ovăzul de primăvară. Astfel, ovăzul de toamnă are o capacitate de producție sporită, datorită unei înfrățiri mai mari, a legării tuturor florilor din panicul și a formării unor boabe cu masa a o mie de boabe mult mai ridicată. Aceasta se datorește sistemului radical foarte puternic, care folosește la maximum umiditatea și substanțele fertilizante din sol. Prin introducerea în cultură a ovăzului de toamnă, se evită întîrzierea semănăturii de primăvară, mai ales pe terenurile cu exces de umiditate, argiloase și lăcovișite, terenuri în care timpul optim de însămînțare este foarte scurt. Deoarece ovăzul de toamnă se însămînțează cu 8—10 zile mai devreme decît grîul, lucrarea nu constituie un impediment în desfășurarea normală a însămînțărilor din acest sezon.

Ovăzul de toamnă este, de asemenea, mult mai rezistent la atacul diversilor dăunători, specifici sau polifași.

Calitatea producției este mai bună la ovăzul de toamnă, deoarece boabele acestuia se formează înainte de a surveni valurile de călduri excesive.

Pornind cu verificarea unui sortiment de peste 700 de soiuri de ovăz, lucrările organizate la stațiunea Lovrin au dus la depistarea unui număr

de 36 de forme de toamnă dintre cele mai valoroase. Ele pot suscita interes fie pentru verificarea capacității de producție, fie ca surse de material inițial pentru ameliorare. Toate soiurile sînt de origine americană, realizate în ultimele 2—3 decenii, multe dintre ele fiind obținute prin hibridări complexe.

În stadiul actual, lucrările noastre cuprind o serie de combinații hibride pînă în generația a 3-a și primele linii proprii, promovate în etapa premergătoare culturilor comparative.

În anii 1970 și 1971 au fost verificate, în culturi comparative, un număr de 17 soiuri străine, în vederea obținerii unor date cit mai precise asupra capacității de producție și a rezistenței la iernare. În ambii ani, condițiile de iernare au fost normale pentru Banat, iar primăverile reci și umede au contribuit la stagnarea apei pe semănături și menținerea stratului de apă freatic la mică adîncime; cu această ocazie, s-a putut aprecia că ovăzul de toamnă suportă mai bine excesul de umiditate. Majoritatea soiurilor au rezistat bine la iernare, procentul de distrugere a plantelor fiind de circa 10%.

Soiurile cu cea mai mare capacitate de producție s-au dovedit a fi: Blount, Florida 500, Crater, Woodgrain, Arkwin, Norline, Suregrain. Dintre acestea au fost excluse de la înmulțire Florida — pentru că are o slabă rezistență la iernare și Crater — cu indici de calitate mai slabi.

Producțiile obținute — de 4000 kg la ha și mai mult — dovedesc sporuri de peste 30% față de soiul raionat Cenad 309, semănat primăvara. Excesul de umiditate din sol, din acești doi ani, nu a permis exteriorizarea maximă a potențialului de producție. Considerăm că acest potențial neatins încă, poate fi mult mai mare, chiar pînă la 6000 kg la hectiar.

Cu excepția soiului Crater, toate soiurile menționate sînt rezistente la cădere, Blount, Woodgrain și Moregrain avînd și paul mai scurt. O caracteristică deosebit de valoroasă a ovăzului de toamnă de care am dispus a fost și buna lui rezistență la scuturare în faza maturității depline.

Din cercetările de pînă acum, putem face următoarele precizări în legătură cu ovăzul de toamnă. În condițiile iernilor relativ blînde, caracteristice Banatului, unde în circa 75% din zilele de iarnă temperaturile minime de la suprafața solului sînt cuprinse între —0,1 și —15°, iar cele mai coborîte de limita indicată au o frecvență de numai 8%, și unde nu se manifestă spulberări de zăpadă, ovăzul de toamnă rezistă la iernare și realizează producții mai mari și calitativ mai bune decît cel de primăvară, fiind capabil să egaleze și chiar să depășească producția orzului de toamnă.

Conținutul de principii energetice destul de ridicat (în medie 17,1% substanțe proteice și 8,2% grăsimi), cu mult mai ridicat ca al orzului (13,5%, respectiv 2,1%) ne îndreptătesc să apreciem că această plantă poate deveni de mare perspectivă pentru unele zone cu climat asemănător și poate îndeplini un rol important în asigurarea unei baze furajere judicios echilibrată.

Rezultatele bune obținute de noi, chiar în condiții mai grele, obligă la aprofundarea lucrărilor și la extinderea celor mai valoroase soiuri în Banat, Crișana, Oltenia și în partea de vest a Munteniei. Anul 1972 ne va furniza primele date privind comportarea citorva soiuri în condiții de producție în patru stațiuni experimentale situate în zonele menționate.

Ing. D. DANIL
cercetător principal la
Stațiunea experimentală Lovrin

La I.A.S. Odobești

ÎN PLINĂ CAMPANIE DE CULES ȘI VINIFICATIE

La consfătuirea viticultorilor din județul Vrancea, în primăvara acestui an, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni al I.A.S. Odobești s-a angajat să obțină o producție medie de 10.000 kg de struguri la hectar. Față de producția medie planificată, angajamentul reprezintă o creștere de peste 1.600 kg la hectar, ceea ce, în acel moment, multor specialiști le părea o sarcină greu de realizat. Dar, repet, numai pentru moment.

La câteva zile după consfătuire, întrunit în adunarea generală a salariaților, consiliul de administrație al întreprinderii a pus în discuția tuturor specialiștilor, a tehnicienilor și muncitorilor măsurile ce trebuiau adoptate în vederea îndeplinirii angajamentului luat. Și în acest cadru s-a manifestat temerea neîndeplinirii lui din partea unor salariați, cu toate că nota dominantă a fost cea de încredere în posibilitățile și capacitățile intelectuale, fizice și materiale existente în întreprindere.

Din acea zi, toate eforturile noastre au fost călăuzite de ideea onorării angajamentului luat, devenit acum sarcină de producție. În cele 7 luni de activitate, în ferme, toate lucrările de întreținere la vița de vie au fost executate în mod exemplar, respectându-se strict perioada optimă impusă de stadiul de vegetație și de condițiile climatice. Dacă în anii anteriori, unele lucrări au fost neglijate, în acest an executarea lor a fost urmărită îndeaproape. O atenție specială s-a acordat calității acestor lucrări. Mai de vreme s-au manifestat în acest an, și preocupările față de pregătirea campaniei de recoltare și vinificare a strugurilor. În acest sens, s-au încheiat din timp înțelegeri între întreprindere și lucrători din diferite județe, asigurându-se astfel forța de muncă necesară.

Celor aproape 5.300 de lucrători li s-au asigurat condiții mai bune de

muncă și viață față de anul trecut. Este locul să menționăm și faptul că întreprinderea a dat curs ideii de legare a învățământului de practică, de educare prin munca și pentru muncă a tinerilor, indiferent de forma de învățământ în care sînt cuprinși. Așa se explică participarea la recoltarea strugurilor a peste 2.500 de elevi și a 430 de studenți de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București care s-au alăturat celorlalți lucrători ai unității noastre. Munca tinerilor, prezenți în număr mare, fără precedent, în podgoria Odobești, poate fi cotată cu „foarte bine”.

În cadrul pregătirii campaniei se pot menționa unele măsuri legate de vinificarea strugurilor în condiții superioare anului precedent. În primul rînd, s-a ținut seama de varietatea soiurilor existente în podgoria Odobești, de suprafața întinsă a întreprinderii ca și de numărul mare de ferme — 35 — realități ce au impus deschiderea a 38 de centre de vinificare. În cele mai multe centre s-a trecut la adaptarea tehnologiilor de vinificare potrivit noii orientări date producției de vin, orientare ce are la bază gustul consumatorilor.

Recoltarea strugurilor — operație de care depinde în mare măsură calitatea și cantitatea vinului — a început mai devreme în acest an. La centrele de vinificare, prin prelucrarea acestor struguri, s-a obținut un vin de consum curent cu tîrie alcoolică scăzută rareori depășind 10—11 grade. Recoltarea timpurie și intensă a strugurilor a fost impusă și de ploile prelungite și reci din luna septembrie, care pe alocuri au slăbit rezistența pieltei boabelor, favorizînd dezvoltarea mușgaiului. Din această cauză, preluarea și prelucrarea strugurilor se efectuează operativ, respectîndu-se, totodată, tehnologia de vinificare specifică soiului, tipului de vin

și calității strugurilor.

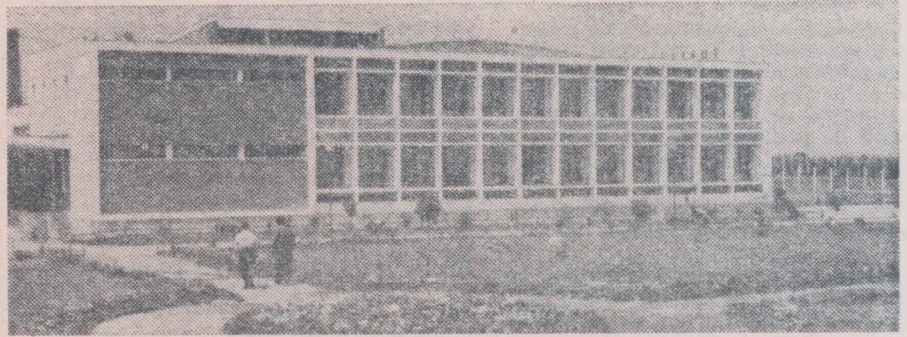
Materializarea noțiunii de vin pe gustul consumatorilor nu poate avea loc fără o recoltare diferențiată pe soiuri și parcele și în funcție de stadiul coacerii strugurilor. Atenția pe care șefii de fermă o acordă acestor condiții în vederea obținerii unor tipuri de vin ușoare și aromate demonstrează receptivitatea specialiștilor din întreprindere față de gustul consumatorilor. Dar, eforturile noastre în această direcție sînt la început și sîntem hotărîți să le promovăm energic astfel ca, în cel mai scurt timp renumele și marca vinurilor noastre să depășească nivelul actual.

La 12 octombrie, din suprafața de 3.854 ha se recoltaseră 2.200 de hectare.

Producția medie la hectar, realizată pe această suprafață, se apropie mult de angajamentul luat: peste 9.900 de kilograme. Potrivit ritmului actual în care se desfășoară recoltarea strugurilor se poate aprecia că între 20 și 25 octombrie operația va fi practic încheiată.

Acum, cînd se conturează îndeplinirea unui angajament, trebuie să evidențiem activitatea susținută a unor ingineri și tehnicieni, activitate care dovedește că se poate de limpede răspunderea lor față de realizarea planului întreprinderii.

Astfel, la ferma nr.11, condusă de tehnicianul Ion Șerban, s-au obținut pe câteva hectare, cite 20.000 de kilograme de Galbenă la hectar. La ferma nr.15, ing.Viorel Tătaru, șeful fermei, a obținut pe unele parcele în medie la ha cite 20.000 de kilograme de struguri din soiul Furmint.

Un obiectiv modern la I.A.S. Odobești : combinatul de vinificație.

Printre roadele pămîntului există și unele cu renume nu prea bun, dar care, într-o formă sau alta, își dovedesc utilitatea. Dintre acestea desigur tutunul rămîne poate planta cea mai controversată. Este utilă cultura tutunului? NU! răspund cele mai multe glasuri, cu deosebire din lumea medicală. DA! intervin alte voci îndeosebi din rîndul celor răspunzători de activitatea financiară. Realitatea ne arată că în lume se fumează, că există cerere de tutun și că o serie de țări au printre articolele principale de export și tutunul, care le aduce însemnate avantaje economice.

Reducînd scara la dimensiuni corespunzătoare, constatăm că și în economia multor unități din țara noastră, ca și în bugetul familial al țăranilor cultivatori, veniturile aduse de cultura tutunului nu sînt de neglijat. Astfel de considerente, corelate cu altele, au determinat ca în rîndul culturilor la care retribuirea muncii se face prin acord global, să fie introdus și tutunul. Acest sistem de retribuire este superior celui care a fost practicat pînă acum, deoarece el exprimă mai concret raportul între munca depusă și retribuirea acesteia, fiind larg îmbrățișat de cultivatori.

În prevederile Ordinului MAIASA nr. 129 205/1971 se specifică textual că „se poate extinde acordul global pe familii, în cadrul căruia munca prestată să fie retribuită cu 600 — 700 lei pentru fiecare mie de lei producție de tutun vîndută”. Și cu ocazia diferitelor adunări ale uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție s-au dat indicații în acest sens tuturor președinților de cooperative.

Normal ar fi fost deci ca existînd astfel de reglementări stimulatoare pentru cooperatori, acum, în zilele cînd se culeg roadele muncii unui an întreg, tutunul să se bucure de o deosebită atenție din partea cultivatorilor. În realitate însă situația se prezintă astfel; pe ogoarele multor unități există încă tutun necules, care pe alocuri reprezintă 20 — 30% din producție.

Pentru a vedea care este situația reală în cooperativele agricole ne-am deplasat zilele trecute, împreună cu reprezentanții Fabricii de țigarete „București”, într-o serie de comune din raza de activitate a fabricii. Cu această ocazie s-a constatat că reglementările existente, menite să cointerezeze țăranii cooperatori, nu sînt peste tot respectate, că, în unele locuri ele sînt greșit aplicate și că, în general, nu sînt cunoscute de cultivatori. Din această

cauză nu-și ating scopul, nu constituie acea pirghie importantă menită să contribuie la sporirea producției.

Printre unitățile care aplică acordul global așa cum s-a hotărît în adunarea generală, și unde acest lucru este cunoscut de cultivatori, se numără și cooperativele agricole „Tinăra gardă” din com. Ghimpați, Letca Nouă, Letca Veche, Curcani, Luica din județul Ilfov și altele. În aceste locuri, oamenii acordă culturii tutunului importanța cuvenită și se preocupă de realizarea unor producții mari, care determină, implicit venituri corespunzătoare.

La Ghimpați, Gh. Radu, președintele cooperativei agricole ne informează că unitatea deține o suprafață de teren arabil de 4.700 ha, din care 440 ha sînt

producției vegetale, ne-a spus Florea Ban, președintele cooperativei. La Letca Nouă, unde de asemenea, tutunul se cultivă din moși-strămoși, experiența fiind transmisă din generație în generație, membrii fiecărei familii își împart în aceste zile atribuțiile: în familia țăranului cooperativ Ștefan Grigore, în vreme ce tinerii culegeau foile de tutun la cîmp, bătrînii, aflați acasă, lucrau la înșirat. Și întreaga familie se străduia să facă treabă bună deoarece știa că va primi 70% din valoarea tutunului predat.

La cooperativele agricole din Curcani și Luica, semnalăm efectul pozitiv pe care-l are noul sistem de retribuire a muncii aplicat anul acesta. Dacă anul trecut la prima unitate s-au re-

contractate au fost recoltate doar 3 tone, la Buzescu din 25 tone — doar 5, la Băcălești din 29 numai 11 tone, la Siliștea din 13,5 tone doar 3 tone etc. În acest județ se manifestă și alte abateri de la prevederile contractuale. Bănăoară nici pînă acum nu au fost plătite cultivatorilor din Mereni, Videle, Blejești, Cozmești, Talpa, Siliștea, Tătărăștii de jos, Sîrbeni ș.a. sporurile de preț pentru contractul de durată, cunoscute pentru recolta anului trecut, cu toate că aceste sume au fost achitate de fabrică unităților. De asemenea, semnalăm că mulți cultivatori, ca cei din Mavrodin, Nenciulești, Tămășești, Blejești, Poeni, Purani, Buzescu, Băcălești și din alte unități nu au primit polițelena necesară creării spațiilor de uscure (cu toate că ea există în baze) deoarece conducerea cooperativei a dispus ca avansul în bani încasat pentru asigurarea bazei materiale să fie cheltuit în alte scopuri. Acest aspect s-a înregistrat și în alte județe, bineînțeles în măsură mai redusă.

Amintim și faptul că la o serie de unități, cum sînt cooperativele agricole din Grădinari, Buturugeni, Pădureni, Crevedia, Șoldanu, Mirșa ș.a. din județul Ilfov, nici pînă la această dată nu s-a plătit cultivatorilor avansul cuvenit pentru recolta acestui an.

Toate cele arătate reprezintă în fond materializarea unei atitudini care s-a format într-o serie de cooperative agricole în ceea ce privește organizarea și retribuirea muncii în respectiva unitate. Indiferent dacă este vorba de cultura tutunului sau de alte culturi, considerăm că datoria principală a consiliilor de conducere a acestor unități este de a respecta cu strictețe hotărîrile adunării generale, veghind la aplicarea lor.

Pentru ca astfel de aspecte și atitudini să nu-și mai găsească loc în viitor credem că uniunile județene ale cooperativele agricole, direcțiile generale județene Teleorman, Ilfov și Dimbovița trebuie să-și intensifice controlul, să descopere cauzele care le-au generat și să le înlăture în totalitate, pentru ca pe viitor cultura tutunului să-și găsească locul cuvenit în rîndul plantelor tehnice.

Deoarece în zilele următoare se va intensifica acțiunea de recepție a tutunului, este de datoria conducerii Fabricii de țigarete „București” să-și organizeze mai bine munca în această direcție și să vegheze, să nu apară neînțelegeri în privința clasificării recoltei, care ar afecta relația producător—beneficiar.

Ing. Stelian VOINEA

In cultura tutunului

PRODUCȚIA ȘI CALITATEA sînt condiționate și de aplicarea corectă a ACORDULUI GLOBAL!

cultivate cu tutun. Din 17.474.000 lei cit reprezintă valoarea producției vegetale, tutunul este planificat să aducă aproximativ 7 milioane de lei. Deci, ocupînd circa 9% din suprafața, cultura de tutun participă la realizarea planului valoric al producției vegetale în proporție de peste 40%, un hectar de tutun aducînd în jur de 15.000 de lei venit brut. În aceste condiții, numai de la cultura tutunului o familie poate încasa, în funcție de suprafața ce s-a angajat s-o lucreze și de cantitatea și calitatea foilor predate, peste 6.000 de lei anual. De altfel, pentru uscarea tutunului în condiții bune cultivatorilor le-au fost distribuite peste 1.000 kg de polițelena necesară acoperirii solariilor și șoproanelor.

O situație asemănătoare am întîlnit și în alte cooperative. La Letca Veche, tutunul cultivat pe 5% din suprafața arabilă va aduce 16% din veniturile

coltat 535 kg de tutun la hectar și la a doua 817 kg/ha, pînă în prezent, la fiecare din cele două cooperative s-au recoltat peste 1.500 kg/ha.

Dar, așa cum aminteam mai sus există și multe unități unde, în această direcție, activitatea nu se desfășoară cum trebuie. Există astfel numeroase unități unde cu toate că în adunările generale ale cooperativei s-a hotărît să se aplice acordul global și la cultura tutunului, consiliile de conducere au încălcat această hotărîre și au stabilit ca retribuirea să se facă pe bază de norme, în bani și natură: C.A.P. Florești, Ogrezeni, Buturugeni, Crevedia, Stoenești (județul Ilfov), Odobești, Crovu și altele din județul Dimbovița.

În județul Teleorman în nici o cooperativă nu se aplică acordul global la tutun, ceea ce a făcut ca participarea la muncă să fie extrem de scăzută. Astfel, la Nenciulești, din 49 de tone

In județul Gorj

SILOZUL

resursă insuficient folosită pentru substituirea concentratelor

În aceste zile se hotărăște producția zootehnică pentru o perioadă de aproape șase luni. Depozitarea nutrețurilor, în sortimentul și cantitățile impuse de rațiile corespunzătoare unor producții tot mai mari, devine, astfel, o componentă foarte importantă a campaniei agricole. În principiu așa ar trebui să stea lucrurile și, pentru a confrunța principiul cu practica, ne-am deplasat în județul Gorj pentru a urmări operația de stringere și depozitare a furajelor. Ar trebui să spunem și că, alegerea acestui județ, pentru ilustrarea griii față de hrana animalelor, n-a fost întâmplătoare: în numărul trecut al revistei, printre județele unde acțiunea de însilozare a decurs „extrem de nesatisfăcător” era citat și Gorjul.

La o săptămână, procentul de asigurare a necesarului de nutrețuri însilozate a crescut de la 13 la 23. Ritmul în care se desfășoară operația este tot necorespunzător. De altfel, prin însuși graficul de însilozare stabilit de direcția generală județeană, pentru agricultură, industria alimentară, silvicultură și ape, însilozarea furajelor s-a eşalonat pînă la jumătatea lunii... noiembrie.

Am urmărit eforturile colectivului de muncitori de la ferma nr. 1 a I.A.S. Tîrgu Jiu, condus de ing. Sever Giurcău, șeful fermei, pentru asigurarea unor cantități cât mai mari de furaje de volum cu care să se substituie concentratele. De altfel, în rațiile actuale, concentratele nu au o pondere mai mare de 1,5-2%, însă, în foarte scurt timp, urmează a fi substituite, treptat, cu furaje de volum. Ing. Giurcău arată că, pentru substituirea unui kilogram de concentrate, sînt necesare multe kilograme de nutrețuri suculente și fibroase care, per total, costă mai puțin. Se impune însă și asigurarea unei structuri optime între furajele de volum. Astfel, în această fermă o producție anuală de peste 3 000 de litri de la fiecare vacă furajată urmează să se realizeze cu lucernă masă verde, cu fin de lucernă, cu sfeclă furajeră și siloz. Pentru un efectiv de 500 de vaci, cit este prevăzut la sfîrșitul anului, ferma cultivă 30 ha de sfeclă furajeră care, la o producție medie de 35 t/ha, asigură circa 1 050 t. de sucule de foarte bună calitate.

Pînă la 8 octombrie, ferma însilozase 1 400 t. de nutrețuri dintr-un plan de 1 600 t. În două zile urma să se realizeze cantitatea de siloz planificată însă șeful fermei a ținut să ne asigure că operația nu va înceta decît cînd se va atinge cifra de 3 000 t.

La cooperativa agricolă Ceauru am discutat despre stadiul actual în asigurarea furajelor de volum cu Dumitru

tru Efrim, inginer șef și cu medicul veterinar Alexandru Giurcău, șeful fermei zootehnice și... fratele interlo-cutorului de mai sus.

Fermele conduse de cei doi frați, sînt vecine și, deci, terenul pentru producerea furajelor este același ca fertilitate. Sub aspect biologic, efectivul de vaci, este superior la ferma zootehnică Ceauru, realitate recunoscută de ambii frați la „masa rotundă” organizată ad-hoc. Și totuși, la Ceauru, producția medie a unei vaci furajate este de aproape 3 ori mai mică. Din discuțiile profesionale — purtate ca între frați și vecini — și din schimbul de experiență cotidian, medicul Giurcău „vede și pipăie” cauzele obținerii producției scăzute de lapte. Și totuși nu întreprinde nimic pentru a-și concura fratele cu toate că, o astfel de concurență, este și oportună și loială. Dar, iată cîteva cifre. Pentru un efectiv de 530 bovine, din care 246 de vaci și juninci, furajele se produc pe o suprafață de aproximativ 50 de hectare, ceea ce, pentru fiecare animal înscamnă 10 ari! Pentru perioada de vară, ferma dispune de pășune. Nutrețurile asigurate pentru perioada de stabulație se compun din: 340 t. de fin natural, cosit pe finețe, și circa 200 t. de siloz față de un necesar de 1 000 t. Pe lîngă cantitatea redusă de furaje depozitate se observă și o structură, întrucîtva, unilaterală. Rația de iarnă, pentru producția și întreținerea unei vaci, indicată de medicul Giurcău, este următoarea: 7 kg siloz, 4 kg fin și 7 kg grosiere, adică paie. La o asemenea cantitate și structură a furajelor e de mirare că vaca mai produce lapte.

Printre culturile furajere nu figurează nici lucerna și nici sfecla furajeră din cauza lipsei de sămînță. Producerea de sămînță, pentru cele două culturi furajere deosebit de valoroase, ar trebui să preocupe mai mult întreprinderea județeană pentru îmbunătățirea și exploatarea pajiștilor. Totodată, urmărirea structurii bazei furajere, verificarea mărimii suprafeței destinate producerii furajelor ca și redistribuirea cantităților disponibile de sămînță de la unele unități către alte unități deficitare constituie obiective precise de activitate pentru specialiștii de la județ și din unități.

Am lăsat la urmă prezentarea „eforturilor” celor răspunzători de sectorul zootehnic și de hrana animalelor pentru viitoarele șase luni la cooperativa agricolă Bălești. Față de necesarul de 2 400 t. de siloz s-au asigurat numai 120 de tone. Trei zile acțiunea a stagnat complet, silozul început a rămas descoperit iar semnele alterării sînt vizibile. La fin s-a asigurat mai puțin de jumătate din cantitatea nece-

sară. Îngrijitorii de animale lucrează acum la recoltatul porumbului unde, potrivit unei practici oarecum curioase, au luat și teren pentru producerea porumbului în acord global. Se știe că obținerea unor producții zootehnice mari este condiționată de permanentizarea lucrărilor din acest sector. Or, în sistemul actual, sînt două echipe care lucrează cu schimbul: o săptămînă la porumb iar cealaltă la grajd. Diminuarea cantității de lapte, în perioada schimbului, este de sute de litri. Cantitatea de lapte și așa necorespunzătoare — în 9 luni s-au obținut 856 litri de la o vacă furajată — se reduce nejustificat. În graficele producției de lapte pe luna august și septembrie, curba cantității de lapte recoltat a scăzut de la 675-700 hl la 350-375 hl în numai 18 zile.

Deși forța de muncă este insuficientă, terenul pentru producerea furajelor se află la 8-9 km de fermă. În aceste condiții îngrijitorii nu pot sprijini operația de recoltare a furajelor. Totodată, pentru anul viitor, nu se cunoaște precis amplasamentul culturilor furajere și nici structura lor.

În localitate se construiește și o fermă intercooperatistă la care au contribuit unitățile din Bălești, Ceauru și Cornești. Stadiul construcției este avansat iar popularea începe în zilele următoare. Materialul biologic, procurat de la stațiuni experimentale sau crescut în alte cooperative, este valoros. Lipsa furajelor în cele trei cooperative agricole face să se pună, firesc, întrebarea: cum vor fi hrănite animalele? La această întrebare, specialiștii de la cooperativa Bălești — specialiști și în tehnica argumentației — răspund că vor fi aduse „de la județ”. Speranțele lor au la bază niște promisiuni reale, ale direcției generale județene și constă în unele cantități de concentrate și finuri. Datorită acestor promisiuni, inițiativa și activitatea de stringere și depozitare a nutrețurilor în cooperativă au fost paralizate.

Despre rolul mecanizării în depozitarea nutrețurilor am discutat cu tehnicianul Mihai Diaconescu, șeful secției care deservește cooperativa agricolă Bălești.

Cele 18 tractoare și 3 remorci ale secției lucrează oriunde numai la însilozare nu. Una din cele două combine CSU, stătea în mijlocul stațiunii, deși în stare bună de funcționare. Pe un timp cînd nu adie nici o boare, tehnicianul explică că nu lucrează din cauză că „vîntul duce tocătura”. Un alt motiv pentru care nu se însilozază este și cel al insuficienței mijloacelor de transport. Lipsa lor este accentuată și de faptul că abia acum are loc schimbarea seminței de griu, operație care, după părerea noastră trebuia efectuată de mult.

Nu încheiem, cum ar fi firesc, cu formularea unor concluzii. Lăsăm această sarcină în seama tuturor celor chemați să îngrijească cu răspundere și să exploateze rațional animalele. Precizăm, totuși, că situațiile semnalate sînt adresate nu numai unităților vizitate ci și specialiștilor de la direcția generală județeană și, în special ing. Gheorghe Ionescu, director general și medicului veterinar Tănăsie Renghea, director general adjunct cu zootehnia care, în unele zile frumoase de toamnă, s-au axat pe o intensă muncă de birou.

Ion MANEA

Recomandări

ale I.C.V.B. „Pasteur”

Vaccinul contra bronșitei infecțioase a păsărilor

I.C.V.B. „Pasteur” pune la dispoziția crescătorilor de păsări un nou produs biologic, cu ajutorul căruia se poate acționa în profilaxia specifică bronșitei infecțioase, boală care produce pagube însemnate.

Vaccinul liofilizat se prezintă sub formă de pastilă compactă și poroasă, de culoare albă sau roz pal și se livrează în fiole de câte 3 ml.

Administrarea produsului se face pe cale bucală, prin intermediul apei de băut, numai la păsările perfect sănătoase și care au asigurate condițiile optime de zo igienă și alimentație. Pentru aceasta conținutul unei fiole de 3 ml se rehidratează în 4,5 l apă, se omogenizează bine și se administrează la 500 pui în vîrstă de 4-6 săptămîni, sau la 250 tineret de 14-16 săptămîni.

Păsările vor fi vaccinate de două ori; prima dată la vîrstă de 4-5 săptămîni, iar cea de a doua vaccinare, la vîrstă de 14-16 săptămîni. Înaintea vaccinării, păsările vor fi supuse unei diete hidrice de 1-4 ore, în raport cu posibilitățile de vaccinare, vîrstă, rasă, anotimp etc.

Pentru prepararea amestecului apă-vaccin se vor folosi vase de aluminiu sau smălțuite, utilizînd în acest scop găleți, oale mari sau bidoane, toate în perfectă stare de curățenie. Cantitatea de apă în care se administrează vaccinul se calculează în raport cu necesarul vîrstei respective a păsărilor: un pui în vîrstă pînă la 4 săptămîni trebuie să primească 10 ml apă, pentru o pasăre în vîrstă pînă la 5 luni sînt necesari 20 ml apă, iar o pasăre adultă are nevoie de 40 ml apă.

Amestecul de apă cu vaccin, necesar vaccinării unui lot de păsări, se va administra o singură dată într-un interval de timp scurt, care nu poate depăși o oră. După consumarea apei cu vaccin, adăptările vor fi umplute în continuare cu apă curentă, fără alte precauțiuni.

Apa de băut în care se administrează vaccinul trebuie să fie curată și fără impurități; în nici un caz nu se admite folosirea apelor clorinate, iodate, sulfuroase sau acide.

Vor fi folosite numai adăptările de tipul acelor care nu permit păsărilor (puilor) să intre cu picioarele în apă, iar numărul și capacitatea lor se va calcula în raport cu efectivul de păsări și cu cantitatea de amestec necesar vaccinării. Înaintea sau în ziua vaccinării nu se vor utiliza substanțe antiseptice sau dezinfectante (albastru de metilen, permanganat de potasiu etc.) în adăptături și nici în apa de băut.

Imunitatea se instalează după 10-15 zile de la prima vaccinare și durează cîteva săptămîni. După vaccinarea a doua, imunitatea se accentuează datorită elaborării de către organism a unei cantități sporite de anticorpi, astfel că se creează o imunitate care durează întreaga viață economică a găinii ouătoare.

Vaccinarea contra bronșitei infecțioase este contraindicată în efectivele de păsări infectate sau amenințate de o infecție cu virusul Newcastle (pseudoposta aviară), variolă aviară sau laringotraheită infecțioasă, precum și la păsările cu boli de creștere, microbiene sau parazitare. De asemenea vor fi excluse de la vaccinare și păsările ouătoare sau care urmează să intre imediat în perioada de ouat.

Vaccinarea păsărilor contra bronșitei infecțioase se va executa numai după 21 de zile de la vaccinarea antipseudopostoasă sau antivariolică, iar vaccinarea contra pseudoposteii sau a variolei va fi efectuată numai după 15 zile de la ultima vaccinare contra bronșitei infecțioase.

Transportul fiolelor cu virus-vaccin trebuie făcut în lăzi izoterme, termose etc. deoarece produsul este sensibil la acțiunea factorilor din mediul extern.

Păstrat la loc uscat, ferit de lumină și la temperatura de 4°C, vaccinul poate fi folosit în termenul valabilității înscrise pe fiolă și poate fi procurat de la D.G.A.D., Str. 7 Drumuri nr.14, sector 4, București.

Fiind un produs biologic folosit pentru prima oară în țara noastră, este indicat ca rezultatele și observațiile obținute în urma aplicării lui să fie comunicate la I.C.V.B. „Pasteur”, Șos. Giulești 333, sector 7, București.

La semnalul revistei

RĂSPUNDE... NUMAI TRUSTUL PENTRU CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA PORCILOR

În articolul intitulat „Sporirea producției de carne în dezbaterea specialiștilor”, publicat în nr. 32 din 12 august 1971 al revistei „Agricultura”, se semnalau unele deficiențe înregistrate în diferite unități de stat pentru creșterea și îngrășarea porcilor.

Prin adresa nr. 5590, Trustul pentru creșterea și îngrășarea porcilor arată că „...articolul a scos în evidență situația reală din unitățile noastre, avînd efect mobilizator în lichidarea lipsurilor semnalate” și evidențiază unele măsuri menite să înlăture deficiențele menționate. Iată cîteva din măsurile luate și efectul lor în producție.

● Îmbunătățirea condițiilor de creștere și îngrășare a porcilor a făcut ca sporul mediu zilnic, la tineretul porcîn, să fie de 327 g în trim. III față de numai 255 g cit s-a realizat în sem. I. La porcii grași, același indicator a crescut de la 451 la 536 g.

● La obținerea acestor rezultate a contribuit calitatea rețetelor furajere, cit și aprovizionarea mai ritmică a unităților cu furaje, cu toate că mai există unele greutăți și lipsuri care, credem, că vor fi lichidate în cel mai scurt timp.

● Pentru evitarea transporturilor încrucișate de furaje, repartiția pe trim. IV se va efectua de la cele mai apropiate fabrici de nutrețuri combinate.

● S-au intensificat îndrumarea și controlul întreprinderilor de stat pentru creșterea și îngrășarea porcilor din Fetești, Giurgiu, Palota în vederea respectării tehnologiei și a fluxului tehnologic de creștere și îngrășare a porcilor.

● În vederea îmbunătățirii reproducției, prin mărirea indicelui de fecunditate și reducerea cheltuielilor, se vor introduce — în proporție de 100 la sută — însămințările artificiale în toate complexele. Operația se va încheia pînă la 31 martie 1972, iar în unitățile unde rezultatele sînt slabe ca: Fetești, Birda, Căzănești și Baldovinești operația se va efectua sub îndrumarea directă a specialiștilor de la trust.

NOTA REDACȚIEI. Apreciînd operativitatea cu care a acționat Trustul pentru creșterea și îngrășarea porcilor în vederea eliminării unor cauze generatoare de rezultate economice nesatisfăcătoare apreciem și receptivitatea și răspunderea față de sesizările revistei. Nu putem, însă, aprecia asemănător tăcerea Trustului pentru producerea nutrețurilor combinate care, nici pînă în prezent, nu și-a formulat opinia în legătură cu cele semnalate. Acceptarea — sau inacceptarea — tacită a celor semnalate nu este suficientă.

M. IONESCU

În județul Iași

NOI DIMENSIUNI ALE ZOOTEHNIIEI COOPERATISTE

În primele 8 luni ale acestui an, cooperativele agricole din județul Iași și-au realizat și depășit planul de producție zootehnică, livrând, peste prevederi, sute de tone de carne de vacă, porc, oaie și pasăre, mii de hectolitri de lapte și milioane de ouă. Acest succes se datorește în primul rând reorganizării zootehniei ieșene pe baze științifice, specializării fermelor și cooperării intense între I.A.S. și cooperativele agricole. Redăm mai jos experiența pozitivă în acest domeniu, acumulată în județul Iași, așa cum ne-a înfățișat-o, într-o convorbire, dr. RADOMIR ADAM, director general adjunct cu problemele de zootehnie la Direcția generală județeană Iași.

— Încă de anul trecut, ne-a spus interlocutorul, pe plan județean, cu ajutorul tuturor specialiștilor, s-a întocmit un studiu al dezvoltării zootehniei, care a fost dezbătut pe larg și apoi supus aprobării plenarei Comitetului județean al P.C.R. În urma acestui studiu s-a trecut la o reorganizare științifică a zootehniei, la o reorganizare a speciilor în funcție de zona de relief, de eficiența economică a creșterii lor; s-a mers pe o specializare strictă a fermelor zootehnice, părăsindu-se total practica moștenită din trecut, după care o cooperativă agricolă trebuia să crească tot felul de animale pentru că „așa prevedea planul”, indiferent dacă această activitate se solda cu pierderi sau cu beneficii. Bunăoară, în județ fiecare cooperativă creștea păsări. Dar nu toată lumea se pricepea la aceasta, nu erau nici condiții optime create peste tot, așa că avicultura cooperatistă a înregistrat pierderi. Se ajunsese la o mortalitate de 60 la sută. În același timp, întreprinderea avicolă de stat Iași avea rezultate remarcabile în acest sector. La indicația Direcției generale județene, în acest an s-au organizat doar în 10 cooperative ferme avicole pentru găini ouătoare și în alte

16 unități — ferme pentru pui și carne. Între aceste cooperative și „Avicola”-Iași s-a stabilit, pe bază de contract, o cooperare multilaterală în domeniul aviculturii. I.A.S. acordă asistență tehnică, livrează pui, iar cooperativele cresc păsări pentru ouă sau carne. De pildă, cooperativa Balș, folosind construcții vechi (grajduri, magazii etc) cărora li s-au adus amenajările de rigoare, între 12 martie și 20 august, a crescut două serii de pui, livrând peste 19 000 de bucăți la greutatea de 1,2—1,5 kg fiecare. Dintr-un calcul rezultă că în cooperativele care cresc păsări, la fiecare 1 000 de găini se obține acum un beneficiu de 20 000 lei. S-a demonstrat astfel practic cum concentrarea și specializarea au contribuit la rentabilizarea aviculturii în județul Iași. Ca urmare, s-a trecut la construirea unor complexe avicole intercooperatiste. Cel de la Iași a fost terminat cu 8 luni mai devreme — ceea ce înseamnă un surplus de carne de 400 tone — iar la Hirliu va începe construcția unui alt complex avicol, înălțat prin contribuția a 13 cooperative, cu o capacitate finală de 1,2 milioane pui de carne. Despre eficiența complexului de la Iași se poate spune doar lucruri bune: în primele 7 luni de activitate — 900 000 lei beneficii!

În sectorul creșterii porcilor — am notat din discuția purtată cu dr. Adam — în trecut se manifesta aceeași dispersare excesivă cu urmări economice negative. În acest an, prin acțiunea de concentrare s-a redus numărul cooperativelor crescătoare de porci de la 73 la 15. Nu mai sînt ferme cu efective sub 1 000 de porci. În plus, la Tomești s-a înălțat un complex intercooperatist pentru creșterea și îngrășarea porcilor, unde se lucrează pe baza unei multilaterale colaborări cu I.S.C.I.P.-Iași. În toate cooperativele agricole profilate pe creșterea și îngrășarea porcilor, în grajdurile existente s-au făcut amenajările necesare acestei activități, aducându-li-se îmbunătățiri substanțiale

în privința mecanizării, hrănirii și adăpării, evacuării dejecțiilor, ventilației, utilizându-se, în general, tehnologia specifică unor astfel de unități. Datorită reorganizării pe baze științifice a acestei activități, chiar în acest an, planul de producție la carnea de porc a fost cu mult depășit chiar din primele 8 luni.

Concentrarea producției este prezentă și în creșterea oilor. La Movileni, s-a construit un complex intercooperatist.

— Ce ne puteți spune în legătură cu creșterea taurinelor?

— În acest sector s-a mers pe adîncirea specializării, adică unele cooperative cresc numai vaci cu lapte — cele situate în zonele cu drumuri ușor accesibile pentru autocisterne, în altele, numai pe creșterea taurinelor pentru carne. Șapte unități au fost specializate pe îngrășarea tineretului taurin, fiecare din ele cu capacități de 500—1 000 de locuri pe serie.

În momentul de față toate fermele zootehnice sînt conduse de specialiști cu pregătire superioară. S-a început construcția unei îngrășătorii tip „baby-beef” la Pașcani, iar alte două complexe se află în plină construcție la Bivolari și Belcești.

Pe linia modernizării fermelor de vaci cu lapte rezultate deosebite s-au obținut tot printr-o intensă cooperare tehnică și de producție cu I.A.S. din Iași, Tg. Frumos și Miroslava. Încă din luna februarie, cooperativele agricole din Rediu-Tătar, Popricani, Lețcani, Uricani, Scîntela, Voinești, Holboca, Balș, Bălțați, Costești, Strunga și A. L. Cuza — unde de ani de zile nu se realiza producția de lapte — au început o intensă cooperare pentru organizarea superioară a fermelor cu vaci de lapte. I.A.S. au acordat cooperativelor asistență tehnică. Doar în câteva luni de cooperare rezultatele au fost mai mult decît promițătoare. În primele 8 luni planul de producție al acestor unități a fost realizat în proporție de 123 la sută la carne și 110 la sută la lapte. La cooperativa din Rediu, de exemplu, în timp ce în tot cursul anului trecut s-au obținut 1 428 hl de lapte, în primele 8 luni ale acestui an, cu același efectiv, de vaci, s-au realizat 2 304 hl de lapte. Asemenea exemple se pot da din multe alte cooperative.

...Dovezi elocvente că în județul Iași, zootehnia a fost așezată pe baze noi, științifice, care au creat premise certe ale creșterii eficienței economice, în această importantă ramură agricolă cu tradiții recunoscute în nordul Moldovei.

Ion PREDA

La ferma zootehnică Cioranca — Buzău

ACTIVITATE RENTABILĂ

Însă de construcțiile necesare pentru a îngrășa toți purceii, în circuit închis. Datorită acestui fapt, ea livrează altor unități grăsuți, pînă la 30 kg, pentru a fi îngrășiți, fapt care îi diminuează veniturile. Cu toate acestea, prin depășirea prevederilor planului, prin organizarea și supravegherea procesului de reproducție, realizarea de economii la cheltuieli și prin folosirea rațională a mijloacelor de producție, ferma Cio-

ranca înregistrează rezultate financiare bune. Astfel, prin livrarea de porci grași la o greutate mai mare de 100 kg, în perioada 1 martie — 30 iunie, ferma încasează 10,30 lei pe kg în loc de 9 lei cît ar încasa dacă i-ar livra pînă la 100 kg, în orice altă perioadă a anului. Anual, beneficiile realizate la îngrășarea porcilor sînt de circa 275 000 de lei. Obținerea acestora sînt cu afit mai semnificative cu cît au fost realizate cu prețul unor cheltuieli care, pentru unitatea de spor în greutate, au corespus unui preț de cost mai redus. În medie, sporul de creștere în greutate planificat a fost depășit, deși furajarea a fost asigurată cu porumbul și orzul din cultura fermei vegetale. Aici trebuie subliniat și aportul unor lucrători care au concurat la asemenea rezultate. Sporurile medii zilnice de creștere în greutate de 580—620 grame, realizate la îngrășătoaria de porci de îngrijitorii Dinu Olteanu, Vulpe Creușteanu, sau de 270—290 grame la crescătoria de porci, realizate de îngrijitorul Alexandru Stoian, au contribuit efectiv la majorarea veniturilor fermei.

Un alt izvor de sporire a veniturilor este acela al depășirii sarcinilor de livrare la carne. În primele 7 luni s-au livrat, peste prevederile planului, 84 tone carne de porc. Angajamentul colectivului de la Cioranca este să realizeze în acest an, pînă la sfîrșitul lunii septembrie, circa 500 tone de carne de porc, față de 385 de tone planificate.

Economii substanțiale se obțin și prin reducerea continuă a cheltuielilor de producție. De exemplu, prețul de cost planificat al purcelului înfărcat este de 300 lei, dar el este obținut cu numai 270 de lei. Diferența de 30 lei, raportată la circa 9 500 de purcei obținuți anual, înseamnă o economie de peste 280 000 lei.

Crearea, în următorii 2—3 ani, a unei îngrășătorii nu prea mari, cu o suprafață de îngrășare pentru circa 10 000 de locuri, va da posibilitatea închiderii circuitului în producția fermei, îi va permite să realizeze o creștere substanțială a veniturilor.

G. CORNELIU

CARNET PISCICOL

Cînd pălește frunza...

O dată cu toamna, a sosit sorocul și recoltei din iazuri și heleștee, din bunurile piscicole furajate, acolo unde priceperea și hărnicia piscicultorilor, aplicarea tehnologiei avansate, fac ca apele să-si reverse bogăția de peste. Și, ca această recoltă să fie cît mai rotundă se va continua, în bunurile piscicole deficitare în privința furajării, administrarea de furaje și în această lună. În același scop se va urmări, prin pescuiri de control, realizarea sporului de creștere planificat.

O atenție deosebită se va acorda, la fermele piscicole de iazuri și heleștee, urmării regimului de oxigen al apei, acționindu-se corespunzător cînd se sesizează tendința de diminuare a acestuia. De aceea se continuă acțiunea de tăiere a vegetației submerse și plutitoare, care se va scoate la mal, acolo unde s-a dezvoltat în exces.

Cum o seamă de lucrări hidrotehnice — baraje, deversoare au avut de suferit de pe urma viiturilor, se cere grabnic ca, pînă nu încep ploile de toamnă, să fie refăcute și puse în stare de bună funcționare.

Aglomerările de pește, determinate mai cu seamă de vidarea iazurilor și heleșteelor, reclamă să nu fie neglijată combaterea păsărilor ihtiophage, care pot aduce mari prejudicii fondului piscicol.

Recepția și transportul peștelui viu — sortiment care este prevăzut să fie livrat pentru consum în cantități mari în această toamnă — este necesar să se efectueze cu respectarea tehnologiei specifice și a normelor sanitare-igienice.

Toamna inserie pe agenda piscicultorului și efectuarea planului de populări, stabilit pentru fiecare iernare. Este vorba despre păstrarea aceluși material care constituie fondul de reproducători, cu alte cuvinte „matea” și de efectivele de pește — crapii de o vară și de două veri — ce vor forma baza recoltelor din anii viitori.

Și pentru a pregăti „casă” bună pește iarnă și unora și altora se cere ca bazinele de iernat să fie curățate, dezinfectate, reparate de la caz la caz. Pentru dezinfecția bazinelor de pescuit se folosește, obișnuit, var nestins, calculindu-se 2-2,5 tone la hectar, avîndu-se grijă ca, înainte de umplerea definitivă, să fie spălate cu un curent puternic de apă.

Cum peștele este în general sensibil la manipulari, trebuie să avem grijă ca, în operațiunile de transport și de lansare în bazinele de iernat, să nu-l supunem loviturilor, să-i asigurăm condițiile propice pe timpul transportului.

În funcție de mijloacele de transport folosite — bărci, autocisterne, viviere, butoaie — și de temperatura apei s-au stabilit, pe baza practicii, anumiți parametri, tehnologici, consemnați în literatura de specialitate, care trebuie respectați, pentru a evita mortalitatea. De pildă, în cazul folosirii hidrobioanelor cu capacitatea de 500—700 litri se are în vedere ca umplerea acestora să fie de numai 4,5 din volumul lor, pentru a permite balbotarea apei și deci oxigenarea ei.

În cazul cînd transportul peștelui, pentru popularea din toamnă, se execută la distanțe mari, se va urmări ca peștele să fie pescuit cu 4—5 ore înainte de efectuarea transportului, iar mijloacele de transport să fie prevăzute cu instalații adecvate de oxigenare a apei.

În bazinele de iernat desimea de populare variază în funcție de vîrsta peștelui și posibilitatea de alimentare cu apă, respectiv de debit. Astfel, popularea cu erapi reproducători are ca limită 10 000 kg la hectar la un debit de 10—15 l/sec. la hectar pe cînd în cazul puilor de erap de o vară și de două veri 10 000 — 15 000 kg la hectar.

În condițiile iazurilor din Moldova, datorită unor considerente de ordin climatologic, hidrologic și hidrobiologic, popularea iazurilor pentru iernarea peștelui nu depășește, în medie, 1 000 kg la hectar.

Ing. I. ALEXANDRESCU

Am vizitat, de curînd, ferma zootehnică Cioranca, din cadrul întreprinderii agricole de stat Buzău care, în activitatea sa economică și de producție, obține, an de an, rezultate tot mai bune.

Această fermă are un efectiv mediu de 700 de scroafe, crescute în sistem gospodăresc. Pe primele șapte luni ale anului, indicatorii planificați au fost îndepliniți și depășiiți. Astfel, au fost obținuți 7 042 purcei față de 5 900 planificați, din care s-au înfărcat 6 113 față de 4 980 stabiliți prin plan. „Acum 10 ani, ferma avea un efectiv de 150 de scroafe, ne spunea ing. Gh. Udrescu, șeful fermei, iar dacă astăzi am ajuns la 700, aceasta se datorește în special preocupării lucrătorilor noștri de a folosi cît mai judicios și eficient fiecare metru de construcție”. Într-adevăr, spațiul rezervat procesului de reproducție a fost împărțit rațional și dimensionat pe boxe. Ferma nu dispune

Ing. Gheorghe Udrescu, șeful fermei (dreapta) și îngrijitorul Alexandru Stoian (stînga), nutresc aceeași dragoste și grijă față de animale.

Foto: M. NIEDL

Cu numai câțiva ani în urmă, nimeni nu-și imagina că uzinele de reparații puteau face și altceva decât... reparații la tractoare și, eventual, unele piese de schimb, mai mult sau mai puțin dificile. Acesta era profilul și o ieșire din cadrul lui nu prea era luată, atunci, în considerație. Capacități de producție în stare să atingă alte nivele de tehnicitate existau sau erau în continuă modernizare; capacitate creatoare, inovatoare, de asemenea, exista, dar mai mult în stare potențială. Aceasta până în momentul în care conducerea de partid și de stat a subliniat necesitatea ca uzinele de reparații să înceapă asimilarea și fabricarea unor utilaje sau instalații solicitate de agricultură, de serie mică, dar pe care industria constructoare de mașini nu le executa. Iar faptul s-a împlinit când capacitatea creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din uzinele de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură a parcurs faza de la potențialitate la concretizare.

Astăzi CIFRMA, uzinele sale din subordine se prezintă, pentru prima dată, la o expoziție internațională. Rețineți: internațională! Să-și fi supraapreciat oare, acești producători, forțele, de s-au încumetat să-și pună exponatele alături de firme mari, cu prestigiu de mult ciștigat și consolidat, firme din țară și de peste fruntariile țării? Nu, o asemenea prezență publică nu are la bază nicidecum un deficit de modestie. Ea este o demonstrație de capacitate a uzinelor din cadrul CIFRMA de a fabrica o serie de utilaje la parametrii corespunzători, evident susceptibili de a fi perfectibili și comparabili cu cei ai utilajelor similare realizate în alte părți. Dovada o constituie interesul manifestat, încă din primele zile, de unele firme străine pentru achiziționarea unor din utilajele aflate în standurile rezervate CIFRMA.

Sînt aici prezentate 31 exponate de concepție românească. Iată câteva dintre utilajele expuse, destinate sectorului de producție vegetal: mașina de recoltat mazăre cu sau fără transportor; dispozitiv pentru încărcat îngrășămintă minerale în avion; grapa plasă purtată tip D.P.G.P.—8,4; dislocator de rădăcinoase „Lunca” DRL—6 etc.

Uzinele de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură execută, totodată, un număr tot mai mare de uti-

La Expoziția internațională de echipament și utilaje pentru agricultură, industria alimentară și industria de ambalaje

C.I.F.R.M.A.

In Complexul expozițional din Piața Științei s-a deschis, duminică, Expoziția internațională de echipament și utilaje pentru agricultură, industria alimentară și industria de ambalaje, care inaugurează programul manifestărilor de amploare organizat de țara noastră între edițiile Tîrgului Internațional București. Pe cei 15 000 m.p. suprafață interioară și exterioară, expun produsele peste 200 de firme din 20 de țări. Intreprinderile din țara noastră ocupă o suprafață de peste 5 000 m.p. Intre acestea se numără și acelea pendinte de Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură.

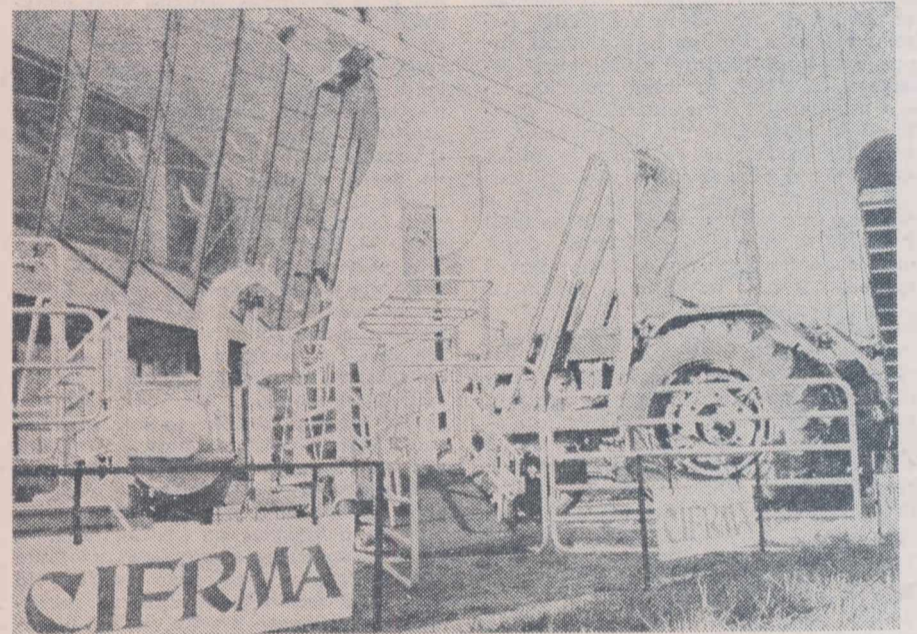
lajele destinate irigației. Diversificarea este mereu accentuată. În acest domeniu, CIFRMA a expus, în cadrul complexului expozițional: agregatul de pompare pentru instalații de irigații prin aspersiune tip APT 50/60; dispozitivul pentru administrat îngrășămintă chimice în apa de udat; agregatul mobil de pompare pentru irigații tip D—108 de 12 țoli; dispozitiv de protecție automată și funcționare după program pentru agregatele de pompare, tip DPAPP—1.

Se știe că în sectorul creșterii animalelor nivelele de mecanizare atinse sînt încă modeste. De asemenea, că volumul de utilaje solicitat nu necesită o producție de serie mare, în întreprinderi mari, specializate. Aici apăruse un gol, pe care CIFRMA, cu forțe proprii, se străduiește să-l elimine. Pentru ușurarea efortului crescătorilor de animale, pentru ridicarea producției și productivității muncii s-au realizat: tocători de fibroase de mare capacitate; diferite tipuri de mori cu ciocane; încălzitorul de lapte pentru viței; adăpători pentru porci; hrănitorul semiautomat pentru tineret porcine; electroincalzitorul de apă; mașina de stropit „Protector” 300 (folosibilă și în sere și la dezinsecția grajdurilor); agregatul mobil de dezinsecție veterinară tip AD—3; bascula transportabilă de cîntărit porci; bascula transportabilă pentru cîntărit și vaccinat vaci; incubatorul I.V.—5 și incubatorul I.V.—5 M.

Pentru marile restaurante sau ma-

gazine alimentare, CIFRMA produce Rotisorul R. 4, utilaj cu ajutorul căruia se poate frige rapid carnea de pasăre, la cererea clientului.

Interesant de relevat că o bună parte din utilajele prezentate sînt noutăți, produse fabricate în 1971. Tocătoarea de rădăcinoase de mare capacitate, ma-

Aspect al standului Centralei industriale pentru fabricații, reparații și montaj în agricultură.

Foto: N. MIHAL

APRECIEREA ECONOMICĂ A TERENURILOR AGRICOLE

Insemnări de la simpozionul organizat pe această temă la Iași

Între 26 septembrie și 2 octombrie la Iași a avut loc cel de al III-lea Simpozion Internațional privind „Aprecierea economică a terenurilor agricole”. Primul simpozion a avut loc la Berlin în 1960, iar cel de al II-lea la Timișoara, în 1963. Această temă deosebit de importantă privind folosirea rațională a pămîntului constituie un subiect de colaborare între țările socialiste semnate la Convenția de la Berlin. Țara noastră, prin Institutul de cercetări pentru economie agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste este coordonatoarea temei. Cercetările se duc, în fiecare țară, în raport cu condițiile specifice ale acestora, iar periodic, reprezentanții institutelor de specialitate se întrunesc pentru a face schimb de experiență și a discuta problemele ce rezultă în urma cercetărilor, pentru a analiza metodele folosite în vederea perfecționării și îmbunătățirii lucrărilor proprii.

Aprecierea economică a terenurilor agricole este un mijloc de determinare comparativă a capacității de producție a diferitelor teritorii, pentru diferite culturi, exprimate în note. Prin aprecierea economică a terenurilor agricole se răspunde la întrebarea de câte ori un teren este mai bun sau mai slab decât altul, ținînd seama de diferențele calitative care decurg din fertilitatea lui. Exprimarea fertilității pămîntului prin note dă posibilitate planificatorului să determine mai exact raportul ce se creează între nivelul de producție al diferitelor terenuri, să fie folosite mai complet toate rezervele de care dispune agricultura.

În cadrul celui de al III-lea Simpo-

zion de la Iași au participat reprezentanți din R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacia, R.D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, R.P. Ungară, U.R.S.S. și R.S. România. Au fost prezentate un număr de 17 referate și comunicări, din care 6 din partea delegațiilor române.

Dacă în cadrul primelor două simpozioane s-au dezbătut în mod deosebit probleme legate de bonitatea terenurilor agricole, adică procedeele de exprimare și notare a calității și influenței factorilor naturali ce contribuie la fertilitatea unui teren agricol, probleme legate mai mult de studiile ecologice și pedoclimatice, în cel de-al treilea simpozion s-au discutat mai mult probleme economice privind aprecierea economică a terenurilor agricole. Aceasta este și firesc, avînd în vedere faptul că în multe țări, pe baza cercetărilor întreprinse, s-a ajuns la stabilirea unor metode și la executarea de lucrări concrete privind exprimarea fertilității terenurilor agricole pentru diferite culturi. Astfel, în țara noastră, un colectiv de la Institutul de cercetări pentru pedologie, condus de Dr. D. Teaci, a realizat succesiv o bonitare a condițiilor naturale a întregului teritoriu al țării pornind, la început de la o scară de 1/1 000 000, care a fost aprofundată apoi la scara de 1/500 000, acum fiind în curs de definitivare lucrarea de apreciere economică la scara de 1/200 000 pe județe. Dacă primele două lucrări aveau un scop orientativ, studiile ce se fac pe județe permit efectuarea de lucrări concrete de planificare teritorială, contribuind efectiv la ase-

zarea spațială mai bună a culturilor pe teritoriu, la optimizarea folosirii condițiilor de producție de care dispune fiecare suprafață de pămînt.

O dată efectuate aceste lucrări de bonitare — și lucrările simpozionului de la Iași au relevat acest lucru — se ridică, în mod deosebit, două probleme deosebite de importanță în studiul aprecierii economice a terenurilor agricole. Prima: dacă prin lucrările de bonitare a terenurilor agricole s-au atribuit note pentru pămînt, climă, relief, hidrologie etc., adică pentru condițiile naturale de producție, în condițiile actuale de dezvoltare impetuoasă a mijloacelor de producție, a investițiilor ce se fac în agricultură, condițiile naturale nu exprimă totdeauna nivelul de fertilitate, deoarece intervine și efectul noilor mijloace economice. Exemplul cel mai tipic îl constituie irigațiile, care schimbă de fapt întreaga ecologie a plantelor. De aceea, se impune ca bonitatea condițiilor naturale să fie completată cu atribuirea de note privind efectul noilor mijloace de producție pe diferite teritorii ecologic omogene pentru diferite culturi. Discuțiile purtate în cadrul simpozionului au scos în evidență faptul că această operație este destul de complicată și necesită încă cercetări privind funcția de producție a diferitelor mijloace, atît separat cît și în diferite structuri de producție.

O a doua problemă, care a fost relevată în cadrul simpozionului, se referă la aspectele pe care le ridică folosirea aprecierii economice a terenurilor agricole în procesul de planificare teritorială și analiză economică a rezultate-

șinile de recoltat mazăre cu și fără încărcător, dispozitivul de încărcat îngrășămintă chimice în avioane, basculele, dispozitivul de protecție automată și funcționare după program pentru agregate de pompare etc. sînt, cum s-ar spune, succese de ultimă oră ale constructorilor din unitățile CIFRMA, care se adaugă altor utilaje intrate mai de mult în fabricație, de complexitate sporită, cum sînt hidrosferele sau instalațiile de uscat furaje verzi.

Servind tot mai deplin cerințele agriculturii, uzinele din cadrul CIFRMA tind să-și lărgesc piața și în exterior. Este demn de menționat aici efortul creatorilor de la UFRMA Arad, Timișoara, Roșiori, Balș, București și altele care s-au numărat printre cele dintîi uzine care au intrat de acum în competiția internațională. În același timp, prin exponatele prezentate, care vădesc un spor de tehnicitate, ele constituie un exemplu demn de urmat de către toate uzinele similare din țară.

Standurile CIFRMA, produsele realizate sub firma UFRMA, relevă o certă ascensiune în domeniul construcției de mașini și utilaje agricole, o garanție că agricultura are aici un furnizor prompt, capabil să pună în valoare noi și noi potențe creatoare, în slujba extinderii mecanizării, modernizării rapide a agriculturii noastre.

Ing. V. STANCU

lor obținute. Stabilirea nivelului producției medii la ha în fiecare unitate agricolă pe culturi și determinarea unei structuri optime a culturilor, care să asigure folosirea completă a capacităților de producție, atît naturale cît și economice de care dispune fiecare întreprindere, este o operație delicată, care necesită o metodologie adecvată. Lucrările simpozionului au relevat faptul că asupra acestor probleme trebuie să se îndrepte cercetările pentru ca pe de o parte, să se pună în mîna planificatorilor un instrument mai exact de măsurare a posibilităților de apreciere a potențialului de producție al unităților agricole, iar pe de altă parte să se asigure o fundamentare științifică a planificării teritoriale a producției agricole, contribuind astfel la perfecționarea întregului proces de planificare.

Pentru prima dată, în cadrul acestui simpozion s-a pus și problema stabilirii unei metodologii de apreciere a valorii pămîntului ce iesc din circuitul agricol, luarea în considerație a pămîntului în expresia sa valorică în studiul efectului mijloacelor de producție, precum și stabilirea unui minim de venit net ce trebuie să fie realizat pe fiecare unitate de teren, în raport cu fertilitatea sa exprimată prin aprecierea economică a terenurilor agricole.

Lucrările celui de al III-lea Simpozion de apreciere economică a terenurilor agricole constituie o nouă etapă în dezvoltarea colaborării cercetătorilor în acest domeniu între țările socialiste, contribuind la dezvoltarea și fundamentarea metodelor de apreciere economică a terenurilor agricole, la folosirea eficientă a acestora în procesul de planificare și analiză economică din fiecare țară socialistă participantă.

Dr. ing. S. HARTIA
Institutul de cercetări
pentru economie agrară și
organizarea întreprinderilor
agricole socialiste

Industria alimentară

La Fabrica de conserve din Fetești:

CÎȚI ANI SÎNT NECESARI

PENTRU A SE ATINGE PARAMETRII PROIECTAȚI ?

La Fetești există una din cele mai mari și moderne fabrici de conserve din țară. Deși a intrat în funcțiune de-acum patru ani, această fabrică nu a atins niciodată parametrii proiectați, realizându-se anual doar 70—80 la sută din capacitatea sa de producție.

În acest an ignorându-se faptul că aici capacitatea proiectată nu se atinge, Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor a recurs la o măsură, chipurile de natură să stimuleze: a majorat sarcinile de producție ale întreprinderii la 22 000 tone de conserve. Peste toate acestea, în luna ianuarie s-a primit o sarcină suplimentară de producție: fabricarea a 1 000 tone de roșii decojite, în ciuda faptului că aici nu existau liniile tehnologice necesare (care au sosit abia spre sfârșitul lunii august, când, practic, nu se mai putea monta, roda și pune în producție la randament maxim).

După prima decadă a lunii octombrie, aici se înfăptuise doar 55 la sută din planul anual. Calcule preliminare arată că pînă la sfârșitul anului 1971 se va putea atinge, se pare, coeficientul de 75 la sută.

Dacă urmărim planul sortimental vom afla aceeași situație precară: din 46 de sortimente de conserve de legume și carne, gemuri, dulcețuri și pastă de roșii — doar la conserve de mazăre prevederile au fost atinse. Din motive lesne de înțeles nu vom mai transcrie indicii de productivitate, prețul de cost, pierderile, nu vom mai reda penalizările pe care fabrica din Fetești le plătește Băncii pentru agricultură și industrie alimentară pentru credite nereturnate din cauza stocurilor de marfă nevandabilă: peste 1 200 tone de conserve de costiță cu fasole, 100 tone de conserve de mazăre decorticată (cu costiță).

L-am rugat pe tovarășul Grigore Andrei, actualul director, să creioneze principalele cauze ale acestei activități deficitare. (Ținem să precizăm că la această fabrică s-au perindat în cei patru ani, mulți directori adjuncți, ingineri șefi, contabili șefi).

— Dacă este vorba despre situația producției din acest an — ne precizează interlocutorul — principalul necaz l-am avut cu materia primă. Ne-am asigurat necesarul de materie primă — 49 000 tone de legume, zarzavaturi și fructe — prin contracte ferme încheiate cu 30 de cooperative agricole și 3 I.A.S. Dar în acest an, grădinile din zona fabricii n-au dat nici pe departe recolta scontată. Sînt unități care din sute de tone de marfă nu ne-au livrat decît cîteva zeci. Vor-

bind însă despre faptul că an de an fabrica aceasta nouă, în care statul a investit zeci de milioane de lei, obține rezultate sub orice critică, atunci trebuie să ne referim și la cîteva greșeli de proiectare, dotare, planificare a producției, care se pot observa de oricine, chiar de un nespecialist, în timpul unei vizite prin secțiile de producție.

E adevărat că recoltele grădinilor nu au fost cele scontate și din motive obiective. Dar nu sînt de vină numai mana și grindina, cum spun producătorii. Dintre cooperativele agricole nici una nu și-a respectat contractul încheiat. Graficul livrărilor pe luna septembrie vorbește de la sine despre un procedeu nesănătos înscăunat în cooperativele agricole ialomițene. Concret: C.A.P. Grădiștea, din 390 tone de roșii a livrat doar 35; C.A.P. Ciocănești din 630 — 80; C.A.P. Sudiți din 380 — 82, iar C.A.P. Mihai Viteazu din 330 — 10. Consiliile de conducere din aceste cooperative și din multe altele, în loc să se achite în primul rînd de obligațiile asumate prin contracte față de fabrică, au îndrămat importante cantități de legume, zarzavaturi și fructe spre vînzare pe piață sau către alți clienți ocazionali. Este cazul ca U.J.C.A.P. Ialomița să analizeze serios această situație anormală — care se perpetuează de ani de zile — și să determine cooperativele agricole din județ ca, pe viitor să respecte cu strictețe contractele încheiate.

O bună parte din vina pentru asigurarea unei cantități mai mici de materie primă față de necesar revine și serviciului agricol al fabricii, care s-a mulțumit să constate doar că furnizorii nu livrează legume și fructe, în loc să urmărească intens, lună de lună, cum se realizează producția iar acum, să acționeze pentru achiziționarea unor produse de la alte cooperative sau I.A.S. din alte județe. Cu mai multă inițiativă și alergătură se puteau procura multe mii de tone de materie primă în plus. În această situație grea, fabrica n-a fost ajutată cu nimic nici de I.P.V.I.L.F. — Ialomița.

Am mers prin fabrică, am privit cu atenție totul, am stat de vorbă cu mulți muncitori, maiștri și tehnicieni care ne-au vorbit, tot atît de îngrijați ca și directorul lor, despre situația acestei mari întreprinderi din industria conservelor; am putut nota astfel multe deficiențe despre care, dorim să aflăm, pe această cale, Centrala tutelată din București, Direcția generală agricolă județeană și I.P.V.I.L.F. din Slobozia.

Mai întîi, despre zestrea tehnică a fa-

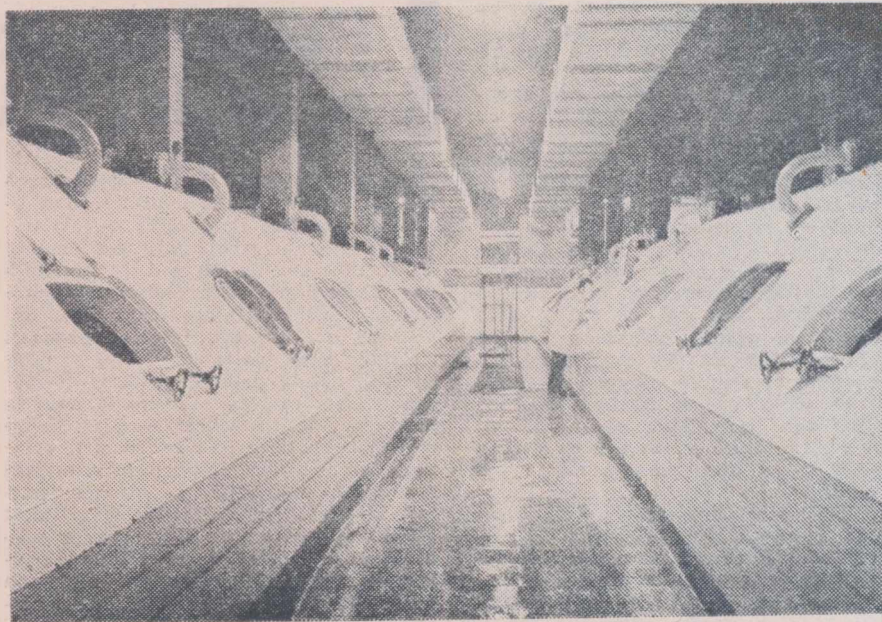
abricii. Utilajele moderne ce i s-au destinat, din import, au sosit încă de la începutul construirii fabricii. În tot răstimpul cit s-au înălțat construcțiile, utilajele au fost însă împrumutate altor fabrici de conserve. Cînd fabrica a fost gata, utilajele au fost readuse la Fetești pentru montaj, dar erau de-acum, în parte, uzate. Așa a demarat noua fabrică din Fetești. Ca urmare, de la bun început, o serie de utilaje au funcționat cu randamente scăzute sau deloc. Unele dintre ele stau și acum: stația automată de sterilizare, care a costat milioane de lei valută, mașinile de etichetat borcane, cele pentru etichetat cutii etc. — ceea ce atrage folosirea anormal de excesivă a muncii manuale. Fabrica nu are o stație de sortare; această operație tehnologică de mare importanță se face sub cerul liber, în condiții de igienă necorespunzătoare. Două mari depozite de produse finite — cu o suprafață de 3 500 m.p. — nu au încălzire; aici, iarna, borcanele și cutiile cu conserve îngheață și se sparg, ceea ce pricinuieste pagube de sute de mii de lei. Președintele Comitetului sindicatului, ing. Vasile Adrian ne-a arătat că se distrug cantități mari de ambalaje — cutii metalice și de carton, lădițe de

lemn, recipiente din sticlă — deoarece se depozitează sub aerul liber. Fabrica n-are autostivuitoare iar autocarele stau pe butuci din... lipsă de baterii. Transportul intern se face în condiții grele. Laboratorul fabricii n-are aparatele de măsură necesare pentru controlul calității producției. Utilajele au numeroase stagnări din cauza reparațiilor necorespunzătoare. Lipsesc piesele de schimb iar prin autodotare nu se pot realiza decît în foarte mică măsură, deoarece atelierul mecanic al fabricii, avînd doar un singur strung, nu poate face nici pe departe față solicitărilor.

Am putea continua pe multe rînduri enumerarea unor aspecte ale indisciplinei tehnologice și organizatorice prezente la fabrica din Fetești pe care muncitorii de aci ni le-au arătat. Ei ne-au vorbit și despre eforturile deosebite care se depun pentru realizarea producției în aceste condiții grele. Se pare însă că nu toți factorii de răspundere din fabrică manifestă suficientă înțelegere față de aplicarea principiului muncii colective, ei nu înțeleg să militeze zi de zi, permanent, pentru a scoate fabrica din impas. Este o situație pe care organele de resort trebuie s-o analizeze temeinic, pentru ca și aici să existe o singură preocupare: aceea ca fabrica să lucreze la parametrii proiectați, cu o eficiență economică bună.

Considerînd acest articol ca prima filă dintr-un dosar ce s-ar putea intitula „Acțiunea de redresare a Fabricii de conserve Fetești” așteptăm ca toate forurile în măsură să ia cît se poate de grabnic măsuri, pentru îndreptarea situației. În mod special așteptăm răspunsul Centralei tutelare la o întrebare: cîți ani sînt necesari pentru ca această fabrică să-și atingă parametrii proiectați ?

Ion PREDA

Interior de la noua fabrică de bere din Pitești.

SEZONALITATEA în furnizarea laptelui POATE FI EVITATĂ

În acest an, cooperativele agricole de producție au livrat cantități de lapte cu mult mai mari decît cele contractate; remarcăm în special pe cele din comunele Catane, Perișor, Branîște, Calopăr și multe altele, care au furnizat pentru industrializare sute de hectolitri de lapte în plus. Se observă însă o neritmicitate în livrarea acestei prețioase materii prime. Cu toate că s-au stabilit prețuri diferențiate, plătindu-se mai bine laptele care se livrează în perioada de iarnă (noiembrie-aprilie) față de cel prelat în lunile mai-octombrie, nu s-a reușit să se desființeze „sezonalitatea” producției de lapte în cooperativele agricole, care se orientează spre producții mari pe timpul verii.

dirijînd chiar în acest sens montajul vacilor. Sezonalitatea livrărilor de lapte influențează negativ folosirea capacităților de prelucrare industrială în trimestrele IV și I, cînd ele sînt utilizate incomplet, cum s-a întimplat la fabrica de lapte praf din Craiova. În schimb, în lunile de vară, capacitățile de producție ale industriei laptelui sînt suprasolicitate și sîntem nevoiți să improvizăm numeroase centre de preparare telemelei.

Pentru motivele arătate este necesar ca fiecare cooperativă agricolă să fie determinată să eșaloneze montajul vacilor pe tot timpul anului, să contracteze livrarea laptelui ținînd seama și de posibilitățile de prelucrare ale indus-

triei. Este apoi necesar ca graficul de livrare să fie cu strictețe respectat de cooperativele agricole; aceasta dă posibilitatea folosirii intensive a parcului auto de la fabricile de produse lactate.

Un aspect căruia trebuie să i se dea toată atenția și a cărui rezolvare nu mai suportă amîinare este organizarea perfectă a conservării și predării laptelui de către cooperativele agricole, în condiții de igienă desăvîrșită a acestei materii prime de o mare sensibilitate. În prezent, pentru industria laptelui din județ, 97 % din fermele C.A.P. predau laptele la locul de producere. Mașinile fabricilor circulă pe distanțe de 100—120 km, colectînd de pe aceeași rută, lapte de la 10—15 furnizori, acoperînd doar 50 % din capacitatea autocisternelor. Pentru reducerea cheltuielilor de transport este bine ca laptele să fie ridicat de la ferme o dată pe zi, dimineața iar cel de la mulsoarea de seară să fie păstrat peste noapte la C.A.P., lucru care, de altfel, se face în lunile friguroase. Dar în lunile călduroase, cînd și producția de lapte este foarte mare, cooperativele agricole nu pot păstra laptele în vederea efectuării unui singur transport zilnic, pentru că nu și-au creat condițiile necesare. Lipsa camerelor de păstrare a laptelui cu

bazine de răcire cu ghiață este, din păcate, prezentă la majoritatea fermelor de vaci cu lapte din județul Dolj. Din 198 de cooperative furnizoare, doar 25 au camere de păstrare a laptelui, amenajate în condiții corespunzătoare; restul au improvisații slab utilitate, care nu asigură o igienă și răcire perfectă a laptelui.

Se constată, de asemenea, că din 220 furnizori de lapte din județ, doar 56 au asigurată gheață pentru răcirea laptelui. De aici se desprinde o concluzie: fiecare fermă zootehnică, care furnizează lapte de vacă, fie de la I.A.S. fie de la C.A.P., să fie determinată de organele în drept, să-și amenajeze camere și bazine de răcire a laptelui după toate rigorile igienico-sanitare.

Sînt cîteva probleme pe „calea laptelui”, care, rezolvate, ar duce la o sporire serioasă a producției, la o mai eficientă prelucrare a acestei materii prime de mare importanță pentru industria alimentară, la asigurarea unui considerabil surplus de produse lactate pentru consumul intern și export.

Ing. Cornel MAJINA
directorul Întreprinderii de industrializare a laptelui din județul Dolj

In ultimul trimestru

RITMUL DE LUCRU

pe șantierele complexului de irigații

Carasu trebuie intensificat

LA MAXIMUM!

- Restanțe acumulate, de la o lună la alta.
- Cum înțeleg să-și facă datoria unii furnizori de materiale
- O doleanță a executanților: mai puține schimbări ale soluțiilor de proiectare

În județul Constanța au fost alocate de stat în acest an importante fonduri pentru extinderea irigațiilor. La sfârșitul acestui cincinal, județul va dispune de peste 250 000 de hectare irigate.

Astăzi, la încheierea celor trei trimestre din primul an al cincinalului se constată că planul de investiții pe această perioadă nu a fost realizat. Aceasta deoarece ritmul de lucru la amenajări, pe fiecare trimestru, nu a fost respectat. Cu toate eforturile întreprinse de Trustul de construcții și îmbunătățiri funciare, în complexul de pe Valea Carasu sînt încă însemnate suprafețe neamenajate, atît din cele planificate pentru luna iunie cît și din

cele care urmează a fi date în folosință pînă la sfîrșitul anului.

În sistemele Lipnița, Cochirleni-Nord, Cochirleni-Central (termen noiembrie 1971) urmează să fie amenajată suprafața de peste 3 000 de hectare. Cu toate că planul de investiții, pe complexul Carasu, se realizează în proporție de 90 %, pe total, și 83 % la construcții-montaj, rămîn serioase restanțe atît la T.C.I.F., dar mai ales la I.C.F. Buzău. Printre lucrările întîrziate se numără rambleul Tătaru-Amzacea care, conform graficului, trebuia terminat. În sistemele Valea Seacă și Movilița din 12 26 hectare, 2 365 hectare, deși au sursa de apă asigurată, nu pot fi date în exploa-

tare din cauză că amenajările interioare nu sînt încă finisate. O situație contrară se întîlnește în sistemele Biruința și Biruința — Vest, unde cu toate că amenajările interioare sînt executate nu este asigurată apa pe canalul de aducțiune Negru Vodă. O suprafață de 51 130 hectare, avînd termen de predare luna noiembrie 1971, nu va putea fi amenajată, rămînînd o restanță de 26 813 hectare în sistemul Tătaru, pentru anul viitor, din următoarele motive: în primul rînd, întîrzierea în executarea canalului Negru Vodă și nefolosirea la întreaga capacitate a mașinii Dingler. În al doilea rînd, fabrica Medgidia în loc să livreze într-un ritm corespunzător 300 tone zilnic de ciment, a asigurat beneficiarilor doar 50-80 de tone, fapt care a dus la stagnarea lucrărilor cu instalația Dingler în luna septembrie, timp de 15 zile. Neasigurarea șantiereilor cu materiale și utilaje, în termenele planificate, constituie fenomene care pot fi întîlnite în majoritatea locurilor de muncă. De pildă, pe șantierul nr. 4, n-au fost asigurate conducte de azbociment pentru circa 79 000 m. din care cauză lucrările n-au putut fi efectuate decît în proporție de 30 %.

Un aspect care trebuie semnalat este și acela privind starea utilajelor, în special a basculantelor, din care, datorită deselor defecțiuni ivite, funcționează abia 40 %.

O altă cauză care a contribuit la ne-realizarea de amenajări constă în dese schimbări de soluții de proiectare pe care le face I.S.P.I.F.-București. Edificator în această privință este cazul canalului de aducțiune 1 (C.A.-1) și C.T.I.-6 din sistemul Mangalia-Nord. Alt exemplu. În documentația pentru linia de aducțiune Lipnița s-au prevăzut, inițial, conducte Premo; ulterior ele au fost înlocuite cu cele metalice, dar nici pînă astăzi constructorul nu a executat lucrarea. Proiectantul nu s-a pronunțat pînă la ora actuală asupra soluției — deși există trei variante — pen-

tru consolidarea malului Dunării — în punctul stației de pompare plutitoare a sistemului Lipnița. De asemenea, o altă lacună a proiectelor constă în aceea că la stabilirea mijloacelor de transport nu s-a ținut seama de posibilitățile unităților de construcție, fapt ce a făcut ca în locul basculanțelor (avantajose atît din punct de vedere al capacității de transport, cît și al prețului de cost) să fie folosite tractoare, ale căror posibilități reduse de transport, ca și costul (45 de lei ora) au dus la o producție nedecontabilă de peste 290 000 de lei. Trebuie să adăugăm la aceasta și omisiunile din proiect care se referă, în general, la lucrări de terasamente și săpături, ca urmare a neaprofundării situației de pe teren.

Pe unele șantiere de irigații din complexul Carasu continuă să se manifeste și o altă carență, și anume nefolosirea unor utilaje din lipsa pieselor de schimb. La I.M.T.-2 Topraisar, bunăoară, unele mașini staționează de luni de zile din această cauză, D.A.P.S. București întîrziind să-și respecte ritmic obligațiile.

Timpul este înaintat, iar restanțele din planul de investiții sînt destul de mari. Oare constructorul și-a pus întrebarea cît pierde agricultura prin neintrarea acestor suprafețe în circuitul agricol? Dar însuși constructorul — respectiv T.C.I.F. — Constanța, are de suferit de pe urma neîndeplinirii obligațiilor asumate prin planul de investiții pe 1971.

În perioada care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului trebuie folosite din plin vremea prielnică și forțele de lucru pentru intensificarea la maximum a ritmului de lucru pe toate șantierele, în scopul dării în funcțiune a suprafețelor amenajate pentru irigații, de pe care harnicii agricultori ai județului Constanța să poată obține producții mari și economice.

Simion TAVITIAN

Banala formulă H₂O reprezentînd combinația chimică din care rezultă izvorul vieții — apa — capătă, în zilele noastre, în ansamblul civilizației moderne, semnificații nebănuite. În tot mai multe țări ale lumii se duce o adevărată bătălie nu numai pentru raționalizarea și economisirea apei, dar mai ales pentru evitarea impurificării ei.

Numeroase date statistice sau experiențe demonstrează că pe măsura ce se dezvoltă industria, agricultura centrelor populate, sporesc și posibilitățile de impurificare a apelor. Un combinat de creștere a porcilor cu o capacitate — să zicem de 100 000 de animale — echivalează, ca putere de poluare, cu cea a unui oraș numărînd peste 300 000 de locuitori. Este un singur exemplu, dar ca el pot fi date multe. Să ne gîndim, un moment, bunăoară, la faptul că existența numeroaselor uzine producătoare de substanțe chimice de-a lungul râurilor, fluviilor, mării sau oceanelor, constituie un real pericol dacă nu se iau din timp măsuri ferme de preîntîmpinare a poluării.

În ultima vreme, savanții au atras serioasă atenția asupra unui fenomen cu urmări negative îndeosebi asupra faunei și florei menită să păstreze echilibrul biologic. Este vorba de poluarea accidentală a apelor interioare. Pe această problemă de mare actualitate au fost axate și recentele lucrări ale Conferinței internaționale organizate în țara noastră de Biroul regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății și Ministerul Sănătății din Republica Socialistă România, în colaborare cu Consiliul Național al Apelor.

Timp de cinci zile — între 27 și 1 octombrie a.c. — specialiști din 23 de țări europene, membre ale O.M.S. printre care și România, precum și funcționari superiori și experți ai O.M.S., ai Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) și ai Organizației Meteorologice Mondiale (O.M.M.) au dezbătut probleme privind aspectele tehnice, științifice, juridice și economice ale poluării accidentale a apelor. Un loc important în cadrul dezbaterilor l-a ocupat analizarea cauzelor principale care concurează la apariția impurificării accidentale; de asemenea, s-a insistat pe măsurile preventive necesare, pe tehnica de determinare a gradului de poluare și de alarmare în cazul apariției acestui dăunător fenomen.

„Este mai ușor să preîntîmpini decît să tratezi“

Acest cunoscut dicton se aplică cum nu se poate mai bine și în cazul evitării impurificării surselor de apă. Nu-

Cîteva concluzii pe marginea conferinței internaționale privind:

Poluarea accidentală a apelor interioare

meroși participanți la dezbaterile conferinței au insistat în mod deosebit asupra măsurilor preventive — ele dovedindu-se, de altfel, cele mai eficiente și economice. Astfel, s-a recomandat dezvoltarea și perfecționarea materialului destinat să oprească orice deversare accidentală. Gama acestor mijloace este foarte largă, de la șanțurile speciale amenajate în jurul marilor rezervoare de carburanți, sau de produse chimice, toxice, și pînă la instalațiile cu care se prevăd a fi echipate marile uzine producătoare, navele petroliere, vehiculele pentru transportul carburanților, pesticidelor și altor substanțe nocive. O altă măsură preconizată a fost elaborarea unor așa-numite coduri de „bună practică“ cu privire la metodele de fabricare, stocare, manipulare și distribuție a substanțelor toxice, care prezintă riscul de a polua apele și mediul înconjurător. De asemenea, s-a insistat pe întocmirea de programe care să prevadă instruirea celor ce fabrică și vehiculează astfel de produse și organizarea de cursuri de reciclare a personalului care produce și utilizează substanțe cu caracter toxic. Printre propunerile făcute de participanții la dezbateri se numără și amplasarea mai corectă, în cadrul planurilor de sistematizare a teritoriului și localităților, a viitoarelor obiective industriale, astfel încît să se evite poluarea accidentală a apelor larg folosite atît pentru alimentarea centrelor populate cît și în agricultură. De asemenea, s-a atras atenția asupra instaurării unui control cît mai sever, din partea organelor competente, privind respectarea regulilor de păstrare a purității apelor.

Tehnica modernă, aliat de preț

Așa cum arătam la începutul acestor rînduri se pot ivi cazuri cînd, din neglijență, sau datorită unor cauze obiective, se produc poluări accidentale. Important este — și lucrările recente conferințe au subliniat aceasta în mod pregnant — ca fenomenul să

fie descoperit din vreme spre a se lua cu cea mai mare rapiditate măsuri de oprire a lui. În ajutorul omului intervine tehnica modernă. Ca în toate domeniile de activitate, se impune și aici ca tehnologiile de lucru să fie continuu perfecționate. În cadrul actualei dezbateri internaționale s-a arătat că este nevoie în viitor de mijloace mai rapide de detectare și analiză, de prevenire a celor interesați. De un real folos în aceste privințe se dovedesc radioul și telefonul — auxiliarii deosebit de prețioși în transmiterea, cu maximă operativitate, a datelor. Sînt necesare, de asemenea, aparate adecvate de supraveghere a calității apelor, care să poată executa cu promptitudine determinările de laborator cerute. Pe baza discuțiilor purtate în cadrul conferinței s-a convenit ca, pe anumite riuri folosite pentru alimentarea cu apă a

populației, să se instaleze un sistem de supraveghere permanentă și de alarmare. Experimentări legate de aspecte similare celor descrise se fac și în țara noastră, la Institutul de studii, cercetări și proiectări pentru gospodărirea apelor.

O atenție deosebită a fost acordată extinderii metodelor de recoltare automată și continuă a probelor de apă, precum și unor procedee moderne și rapide, cum sînt: cromatografia în fază gazoasă, spectrofotometria în infraroșu și absorbția atomică, care permit o detectare specifică a agentului poluant.

Un loc important în lucrările conferinței l-au ocupat și măsurile de tratare, de corecție după producerea poluării; este vorba de recuperarea prin diferite mijloace a substanțelor nocive risipite, de exemplu a petrolului de pe suprafața apei, oprirea reziduurilor prin baraje flotante și îndepărtarea lor prin pompare, dirijarea spre anumite fose, denivelări, sau chiar devierea cursului de apă respectiv, cînd sînt posibilități și nevoie de impun. Există deci o serie întreagă de mijloace, pe care omul le perfecționează continuu, spre a menține calitatea tuturor surselor de apă și echilibrul natural, spre binele lui și al urmașilor săi.

Ing. N. FLORIAN

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ :

Răcirea apreciabilă semnalată la sfîrșitul intervalului precedent s-a resimțit și în zilele de 7 și 8 octombrie, cu o intensitate mai redusă, în special în estul teritoriului. În aceste zile, temperaturile minime din aer au oscilat între 0° și -3° în Banat și cea mai mare parte a Transilvaniei și Olteniei; în restul teritoriului, ele au fost cuprinse între 1° și 4°. Fenomenul de brumă a fost semnalat în majoritatea zonelor agricole.

Procesul de încălzire a vremii, semnalat în estul țării încă din ziua de 8 octombrie, s-a extins și în celelalte zone în zilele care au urmat. Temperaturile medii diurne au depășit valorile pluriannuale cu 1° la 2°; temperaturile maxime din aer au fost, în general, mai mari de 20°, cele mai ridicate va-

lari (17° la 26°) înregistrîndu-se la 10 și 11 octombrie. În acest interval nu s-au semnalat decît precipitații slabe (sub 1 mm), izolate, în estul țării, la 7 și 8 octombrie.

Condițiile agrometeorologice specifice intervalului au fost deosebit de prielnice lucrărilor în timp, în majoritatea zonelor. În cîmpiile din vestul țării se semnalează deficit de umezeală în stratul arabil, în restul zonelor conținutul de umezeală al solului fiind apropiat de limitele optime (150—250 mc/ha pe adîncimea 0—20 cm).

Răcirea din intervalul 6—8 octombrie a redus sensibil puterea de asimilare a frunzelor la majoritatea speciilor aflate în vegetație, astfel încît procesul de acumulare a za-

hărului la fructe și struguri a stagnat în marea majoritate a zonelor. Se semnalează doar creșteri relative ale concentrației de zahăr prin diminuarea conținutului de apă.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 14—20 octombrie :

Vremea va fi schimbătoare, cu cer mai mult noros în Banat, Crișana, Maramureș, Transilvania și nordul Moldovei unde vor cădea ploi locale; în celelalte regiuni, vremea va avea un aspect în general înmărmurit, iar ploile vor fi cu totul izolate.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între 2° și 12°, izolat mai coborîte în depresiuni, iar temperaturile maxime între 12° și 22°.

Avem în față câteva date statistice privitoare la frecvența incendiilor în păduri. Investigațiile specialiștilor silvici în această direcție, desfășurate pe o perioadă îndelungată, au dus în final la câteva concluzii nu lipsite de importanță practică pentru ocrotirea patrimoniului forestier. Astfel, în ultimii 4 ani, cele mai dese incendii în păduri au fost semnalate primăvara (60%), pentru ca în lunile de toamnă, mai ales în perioada octombrie-noiembrie, frecvența lor să ajungă chiar la 40%.

Aceste câteva cifre vorbesc de la sine despre grija deosebită pe care trebuie s-o acordăm acum, ca de altfel în tot timpul anului, prevenirii incendiilor. În aceste zile, atât pădurile cât și locurile aflate în preajma lor sînt străbătute de numeroși turiști atrași de neasemuitele frumuseți ale codrilor noștri, de lucrătorii silvici, forestieri sau agricoli. Timpul mai răcoros, specific lunilor de toamnă, plăcerea de a gusta dintr-o bucată de carne sau slănină, friptă pe jăratec, sau pur și simplu nevoia de destindere în jurul flăcărilor jucăuse, îmbie pe mulți din cei ce posedă câteva clipe în păduri sau în apropiere să facă focul fără să țină seama de normele elementare de prevenire a incendiilor. Este o greșeală foarte gravă, care se poate solda, într-un timp extrem de scurt, cu distrugerii masive de masă lemnoasă și puieți, cu atât mai mult cu cât în această perioadă frunzișul și resturile lemnoase uscate iau repede foc. „Cele mai multe din incendiile în păduri — ne informa ing. Adam Simionescu din cadrul Departamentului silviculturii, ivite atât în anul acesta cât și în perioada anterioară, s-au produs ca urmare a neglijenței condamnabile a unor persoane care circulă prin pădure și folosesc focul cu ușurință fără să se gîndească la urmări. Aceștia pot fi trecătorii ocazionali, turiștii, paznicii de vite, fie că sînt în păduri sau pe pășuni învecinate, muncitorii atât cei permanenți (de la exploatarea și construcțiile forestiere sau de la diferite lucrări silvice), cât și cei sezonieri. În

NU VĂ JUCAȚI CU FOCUL ÎN PĂDURE!

• Statisticile arată : pericolul de incendiu persistă și toamna • O neatenție cît de mică — aruncarea de țigări sau chibrituri aprinse la întimplare poate provoca pagube incalculabile • Turiști, lucrători din agricultură, silvicultură și exploatarea lemnului ! Ocrotiți patrimoniul forestier împotriva incendiilor !

ultimul timp, activitățile agricole în jurul pădurilor și plantațiilor au luat o amploare deosebită, fie că este vorba de lucrări de sezon, sau de ridicarea unor obiective de construcții, ceea ce, de asemenea, mărește pericolul de incendiu, dacă nu se iau măsuri severe de preîntîmpinare”.

Iată tot atîtea motive temeinice pentru care am socotit util să reamintim câteva din principalele norme, indicate de Departamentul silviculturii, în scopul prevenirii unor astfel de calamități în pădurile țării.

Să începem cu cele mai elementare reguli.

Toți cei care circulă în această perioadă prin păduri trebuie să aplice întocmai indicațiile privitoare la prevenirea incendiilor. Este cu desăvîrșire interzisă aruncarea de țigări sau chibrituri nestînse, la întimplare ; există locuri speciale unde se poate fuma. Aprinderea focului, oriunde, fără discernămint, constituie o sursă principală de incendiu. Turiștii, excursioniștii, localnicii, toți cei ce lucrează în păduri, să nu facă focul atît timp cît sînt în mijlocul ei, sau la o depărtare mai mică de 100 metri de la liziera pădurii. În această perioadă pădurile sînt străbătute de mii de excursioniști, din care mulți își petrec timpul de odihnă la cabanele presărate de-a lungul

traseelor turistice. În astfel de împrejurări, pentru a ocroti pădurea, trebuie evitată aprinderea focului în jurul cabanelor sau campingurilor dacă acestea nu sînt prevăzute, de jur împrejur, cu o bandă izolatoare lată de 10 metri. Dacă se instalează corturi, se recomandă să se îndepărteze din jurul lor toate materialele inflamabile ; de asemenea, trebuie strînse din pădure resturile-cioburi de sticlă, borcane goale etc. — care printr-un efect optic ar putea duce la autoaprinderea pădurii, mai ales în perioadele uscate, lipsite de precipitații și cu vînturi puternice.

Chiar în cazul în care au fost respectate aceste reguli, trebuie avut în vedere ca la plecarea focul să fie complet stins.

Acum, în silvicultură, se continuă a serie de lucrări de îngrijire și exploatare a arboretelor. Pe ogoare, de asemenea, domnește o vie activitate. În păduri și în preajma lor sînt masați numeroși lucrători care sînt obligați la rîndul lor, să respecte cu cea mai mare strictețe măsurile de securitate împotriva incendiilor. Ingrijitorii care pășunează animalele pe terenurile limitrofe pădurilor trebuie să evite aprinderea focului în interiorul pădurii sau la o distanță mai mică de 100 metri de liziera ei. De asemenea, arderea

miriștilor, paielor sau a altor resturi, în apropierea pădurilor trebuie făcută cu multă grijă pentru a nu se crea condiții propice declanșării calamităților.

La provocarea incendiilor pot contribui și scinteile și reziduurile locomotivelor ce străbat pădurile. Este necesar deci ca fiecare locomotivă să fie înzestrată cu site parascinte și cu dispozitiv de închidere a zgurii și cenușii, interzicîndu-se depozitarea acestora la o distanță mai mică de 100 metri de marginea pădurii, sau în locuri neamenajate. De o parte și de alta a liniei, pe terenurile în pantă, porțiunea respectivă va fi curățată de ierburi, crengi uscate și alte materiale inflamabile.

Fără doar și poate că în primele rînduri ale celor chemați să apere patrimoniul forestier trebuie să se găsească și silvicultorii. Organele de specialitate de la inspectoratele și ocoalele silvice trebuie să urmărească aplicarea pe teren a măsurilor cuprinse în planurile tehnico-organizatorice, ținînd o strînsă și permanentă legătură cu organizațiile U.T.C., cu unitățile Ministerului Industriei Lemnului, Ministerului Turismului și alte instituții și întreprinderi, pentru popularizarea și aplicarea cît mai largă a normelor de prevenire a incendiilor. Personalul silvic va supraveghea, în perioadele secetoase, în permanență pădurea, pe porțiunile cele mai des circulate, acolo unde sînt șantiere, în parchetele de exploatare etc. Atît în prevenirea cît mai ales în localizarea incendiilor un rol deosebit îl joacă semnalarea și alarmarea. În acest scop, orice cetățean este dator să intervină urgent, în cazul izbucnirii focului în pădure, pentru localizarea lui, anunțînd în același timp imediat organele silvice, unitățile de pompieri, pentru a se putea acționa operativ, cu mijloace potrivite, în acțiunea de stingere a incendiilor.

În orice caz, este mult mai bine să prevenim izbucnirea incendiilor în păduri decît să le stingem. Nu vă jucați, deci, cu focul în pădure ! Este un deziderat pe care trebuie să-l respectați, cu strictețe, orice cetățean al patriei.

Noutăți de la I.C.S.P.S.

Conservarea castanelor pentru hrănirea vînatului

Hrănirea suplimentară a vînatului în lunile de iarnă constituie o condiție principală în menținerea unui efectiv constant și viguros. Un furaj cu un conținut nutritiv ridicat îl constituie castanele. Este adevărat că ele sînt utilizate și în prezent în hrana vînatului, însă cu totul sub posibilitățile fructificațiilor, a recoltelor existente pe teren. Unul din motivele acestei stări de lucru îl constituie dificultățile în modul de conservare și de păstrare a castanelor. Metoda folosită în prezent este cea de uscare, necesitînd spațiu și încăperi adecvate ; în plus, conținutul castanelor se pietrifică, devine tare, fiind foarte greu consumat chiar și de mistreți. O uscare mai limitată ar menține conținutul într-o consistență mai moale, în schimb procedeele prezintă pericolul de mușcărire și de compromitere totală a valorii nutritive.

Conservarea castanelor se poate realiza însă mult mai bine prin insulozare și sărare, metode ce elimină deficiențele semnalate.

Conservarea castanelor prin insulozare se face în gropi (dimensiunile depind de cantitățile recoltate), în care fructele decojite de invelișul verde se pun în straturi de 10-15 cm, acoperite cu straturi de nisip de 4-6 cm grosime. Ultimul strat de nisip se acoperă cu paie și pămînt, formîndu-se un dîmb, cu pante, pentru scurgerea apelor din ploii și topirea zăpezilor (fig. 1). La mijlocul

gropii sau la extremități se vor pune, pentru aerisire, mîncăchiuri (grosimea 5-10 cm) de trestie sau mlădițe. Acestea fac legătura între ultimul strat de castane și exterior. Iarna, castanele scoase în cantitățile necesare se introduc în hrănituri, după spălarea și îndepărtarea nisipului aderent.

Al doilea procedeu constă în păstrarea castanelor într-o soluție de sare 5 la sută (50 g la un kg de apă, preferabil la început caldă). Pentru conservare se utilizează pungi de plastic în care castanele se pun după ce în prealabil au fost înțepate în 2-4 locuri, cu ajutorul unui ac de grosimea unui cui de șită — șindrila. Înțeparea castanelor este absolut necesară întrucît permite pătrunderea în interior a saramurii. După umplere cu soluție, pungile sînt legate strîns și depo-

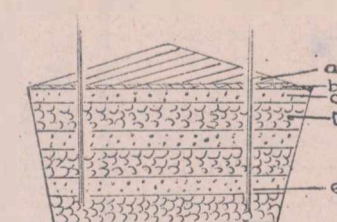

Fig. 1
MODUL DE INSILOZARE A CASTANELOR
a) pămînt ; b) paie ; c) nisip ; d) castane ; e) coș aerisire.

zitate (suprapuse sau pe stelaje), în încăperi. Pentru a evita desfacerea pungilor de plastic la colțuri, unde presiunea conținutului este mai mare se recomandă legarea colțurilor (fig. 2) înainte de umplere, prin răsucire, sau după punerea unui dop.

Conservate prin acest procedeu castanele se pot da înțregi, zdrobite etc., în hrana vînatului, numai după spălarea lor în 2-3 ape și scurgerea excesului de apă folosită la îndepărtarea soluției de sare. Un mare avantaj al ambelor procedee constă în faptul că depozitarea și conservarea castanelor se pot realiza direct pe teren. În conservarea cu sare este necesar să se amenajeze un adăpost, baracă sau colibă, la dimensiunile cantităților strînse. Altfel, în zilele cu temperaturi prea scăzute apa din soluția de sare îngheață și scade calitatea nutritivă a castanelor.

De menționat că în ambele cazuri dat fiind că umiditatea

conținutului se păstrează la limita naturală, castanele se pot administra zdrobite sau măcinate, în amestec cu concentra-

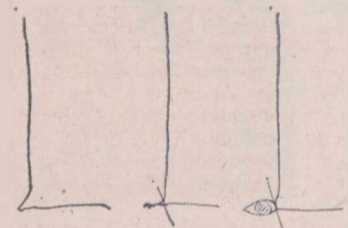

Fig. 2
MODUL DE LEGARE A PUNGILOR, LA COLȚURI

te, medicamente, săruri etc., care aderă bine de partea cîrnoasă.

Vadim NESTEROV
Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice

Cercetări privind vătămările provocate de cerbi în culturile de rășinoase

În ultimul timp au fost întreprinse, la Stațiunea I.C.S.P.S. Cîmpulung Moldovenesc, cercetări privind vătămările provocate de cerbi în unele arborete de molid și influența asupra producției de masă lemnoasă. Cercetările au avut drept scop principal stabilirea amplitudinii și frecvenței acestui fenomen, a modului de distribuire a vătămărilor și corelarea lui cu unii factori naturali, și a influenței daunelor respective asupra producției de masă lemnoasă. Experimentările au fost localizate în pădurile ocoalelor silvice Pojorîta, Iacobeni și Moldovița (Inspectoratul silvic Suceava) și Rodna (Inspectoratul silvic Bistrița-Năsăud).

Ele au fost extinse și pe raza altor ocoale silvice : Dorna, Cîndreni, Cozna, Broșteni, Vama, Frasin, Gura Humorului și Marginea din Inspectoratul silvic Suceava.

În urma activității desfășurate în această direcție s-a ajuns la concluzia că amplitudinea vătămărilor provocate de cerbi în arboretele de molid din aceste părți ale țării este destul de mare ; majoritatea arborilor atacați sînt tineri, între 20—50 de ani. S-au constatat daune nu numai în zona arboretelor pure ci și în cea de rășinoase amestecate cu foioase.

Pe baza cercetărilor întreprinse au fost preconizate unele măsuri silviculturale și

amenajistice ce trebuie aplicate în arboretele de molid vătămăte de cerbi. O deosebită importanță o are alcătuirea pe bază de metodologii speciale, a unei cartări a arboretelor respective în funcție de gradul de daunare a lor. De asemenea, s-a evidențiat necesitatea elaborării anumitor instrucțiuni speciale, difuzate la unitățile de producție, sau a organizării de instrucțiuni privind executarea operațiilor de conducere și refacere a acestor arborete.

Se impune, totodată, elaborarea unui complex de măsuri pentru prevenirea și combaterea în viitor a pagubelor pricinuite de cerbi. Revederea unor metode de gospodărire a acestor arborete, utilizate în prezent (scheme de plantare, formule de împăduriri, lucrări de îngrijire etc.) ar putea contribui, de asemenea, la micșorarea și chiar la înlăturarea unor asemenea pagube.

S-a propus, pe baza cercetărilor întreprinse, să se țină la ocoale o evidență a tuturor arboretelor calamitate. Pe lângă aceasta s-a subliniat necesitatea efectuării unui control al arboretelor, de toate vîrstele, pentru a putea fi depistate din timp cele atacate de cerbi. Controlul respectiv să se facă primăvara sau toamna, elaborîndu-se în acest scop un normativ unitar de evaluare a daunelor. Astfel, se va putea urmări mai bine arboretele aflate în pericol, personalul de specialitate putînd să-și dea mai bine seama de amploarea fenomenului, la scara întregului sector silvic.

În amenajamentele silvice este necesar, la descrierea parcelară a fiecărei unități amenajistice, să se menționeze și procentul de arbori cu vătămări provocate de cerbi, prin cojire, unde este cazul, precum și vechimea vătămărilor. S-a recomandat, în acest sens, ca instrucțiunile de amenajare să fie completate cu indicații și o metodologie specială de evaluare a daunelor.

F. NICOLAE

În aceste zile de toamnă, mecanizatorii din cele 9 secții ale stațiunii noastre continuă cu febrilitate lucrările de pregătire a terenurilor și de executare a însămînțărilor. În activitatea lor se poate observa cu ușurință o participare efectivă superioară a anilor trecuți, o dorință vie de a îndeplini cu conștiințiozitate lucrările repartizate, acordând toată atenția indicelui de calitate. La analiza efectuată de curând de către conducerea stațiunii, s-a constatat că planul anual de producție până la zi este îndeplinit și depășit, iar prevederile de cheltuieli au fost respectate.

Știm totuși că aceste succese nu reprezintă decât în parte concretizarea posibilităților noastre. Utilizarea tractoarelor și mașinilor agricole cu întreaga lor capacitate constituie încă o problemă de rezolvat în ceea ce-i privește pe toți tractoriștii. Mai există unele umbre și în activitatea unor mecanici de întreținere. În plus, este destul de făcut și pentru o mai eficientă pregătire a oamenilor, în sensul întregirii cunoștințelor profesionale, al unui adaus de noutăți necesare profesiei lor.

Multe mai sînt de făcut în domeniul educației. În recenta cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu la mitingul consacrat deschiderii noului an de învățămînt universitar s-a subliniat că atunci „Cînd vorbim de educația socialistă nu înțelegem nici pe departe numai însușirea unor citate sau unor lozinci generale, ci a totalității cunoștințelor tehnice, profesionale, științifice, și politice. Numai acest tot unitar poate crea omul societății de mîine, constructor al comunismului”.

Iată de ce, sub îndrumarea comitetului de partid, cu sprijinul conducerii stațiunii, comitetul sindicatului nostru a luat în ultima vreme o serie de măsuri menite să dezvolte agitația vizuală, să ofere mijloace mai multe și mai eficiente pentru ridicarea conștiinței socialiste a mecanizatorilor, pentru atragerea lor spre lectură, spre adîncirea „secretelor” profesiei respective, pentru a deveni exemple bune în însușirea tehnicii înaintate, cu o comportare socială corespunzătoare vieții noastre contemporane.

Cred că trebuie să notez, în primul rînd contribuțiile gazetei noastre de perete, care a și fost premiată de curînd, în cadrul unui concurs organizat în județul Ilfov.

Din colectivul gazetei de perete fac parte contabilă Valerica Anastasiu, economistul șef Eugeniu Dobre și secretarul comitetului sindicatului. În mod obișnuit, acest colectiv se întrunește la sfîrșitul fiecărei luni și, cu ajutorul comitetului de partid, stabilește sumarul „gazetei” pentru luna următoare.

Frecvent noi atragem la scrierea articolelor atît specialiști — ingineri, tehnicieni, contabili — cît și mecanizatori. Unul din membrii colectivului gazetei stă de vorbă cu fiecare autor în parte spre a afla, în primînd rînd, dacă el dorește să dezbătă o anumită problemă, fie din producție, fie din activitatea social-culturală.

Citeodată, noi înșine îi ajutăm pe cei

care ne scriu, propunîndu-le anumite teme.

Trebuie să adăugăm însă că, atunci cînd e nevoie, nu ne mulțumim doar cu o serie de articole prezentate la începutul lunii în curs, ci includem și însemnări, note, observații desprinse din unele situații noi ivite în activitatea din teren.

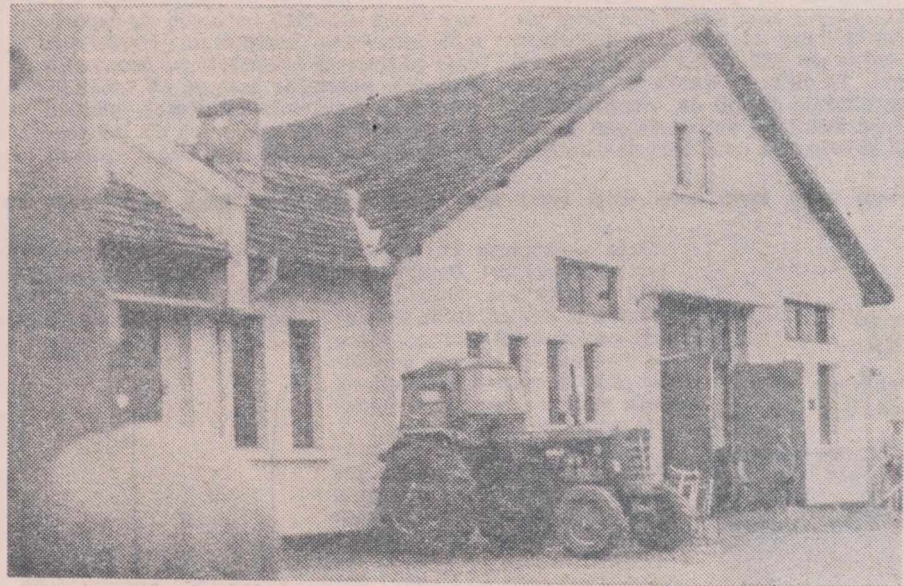
Adaug că la gazeta de perete există și o rubrică intitulată „Ariciul”, unde tehnicianul Teodor Vrabie expune unele

MIJLOACE DE EDUCAȚIE REVITALIZATE

le caricaturi interesante, cu subiecte „pe concret”.

Dacă în unele articole de la gazeta de perete sînt popularizate frunțașii în producție, cum sînt Ion Matei, Dumitru C. Marin și Constantin Pavel, șefii secțiilor a V-a Balotești, I Cocioc și respectiv a II-a Ciolpani — la „Ariciul” s-au văzut „expuși” nu de multă vreme, tractoriștii Vasile Soare și Ion Ioniță din secția a II-a Ciolpani, care au plecat cu tractorul, părăsind lucrul pe cîmp, pînă la restaurantul „Ciuperca” de la Snagov, pentru a cumpăra mai multe sticle de ... bere!

Apreciind contribuția foii volante în activitatea de educație a mecanizatorilor, trebuie să recunoaștem că pînă acum sindicatul n-a folosit acest mij-

Preocuparea pentru educarea socialistă a oamenilor se împletește la S.M.A. Periş, județul Ilfov, cu o grijă susținută pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale salariaților. În fotografie: atelierul mecanic al stațiunii.

Foto: M. NIEDL

Însemnări pe marginea unei broșuri

De curînd am primit la redacție o interesantă broșură, intitulată simplu

„Pămîntul” — purtînd ca subtitlu „Sursă inepuizabilă pentru sporirea recol-

telor”. Broșura este scrisă de Aurel Mineață, redactor la ziarul „Crișana” — Oradea și editată de Uniunea județeană Bihor a cooperativei agricole.

Azi asemenea broșuri nu constituie, firește, o noutate. Dezvăluind experiența bună în diferite sectoare de activitate, ele apar, prin grija organelor locale, aproape în toate județele țării, tocmai spre a transmite altor unități cu profil similar metodele bune de lucru, inițiativele în muncă.

La Călăcea și Olcea, cele două sate bihorene unde oamenii și-au unit eforturile într-o singură cooperativă, în acest an s-a împlinit un deceniu de la înființarea unității, prilej pentru a se încerca un bilanș. Iar acesta, așa cum se demonstrează în broșură, dovedește că dacă pămîntul este lucrat în

mod științific, dacă oamenii muncesc conștiincios, dînd dovadă de sîrguință și entuziasm pentru înflorirea cooperativei, rezultatele bune nu întîrzie.

Ani de-a rîndul, la Călăcea și Olcea, pămîntul a fost vitreg și sgîrcit — se arată în lucrare. Oamenii știau că au de-a face cu un podzol, deci pămînt acid, sărac în humus, cu fertilitate slabă. Cîrculă chiar un cîntec ale cărui versuri glăsuiau: „Merge dracu-n Călăcea! Că nu-i apă de-unde bea...”

Ce au întreprins oamenii de aci, sub îndrumarea comitetului comunal de partid, pentru a schimba fața lucrurilor?

Iată aflăm pe larg din cuprinsul paginilor broșurii, dense de fapte cu adevărat eroice, dacă sînt raportate la timpul scurt în care s-au petrecut, în cursul căruia între altele, apa din albia Crișului Negru a fost adusă pe conducte pînă în cele două sate, a fost amenajat un mare lac de acumulare, s-au executat importante lucrări de fertilizare a solului, s-au extins legumicultu-

loc util de legătură cu secțiile și oamenii, decît în campaniile agricole. De aceea, ne-am propus ca, începînd cu luna noiembrie, să scoatem foaia volantă în fiecare lună, s-o copertăm și să impulsionăm grupurile sindicale s-o popularizeze pe larg în masa mecanizatorilor.

Pentru că se apropie lunile de iarnă, cînd în atelierul mecanic și în secțiile lui se va lucra mai intens, ne-am propus, de asemenea, să solicităm responsabilului stației de radio-amplificare să includă și unele știri zilnice cu privire la desfășurarea întrecerii socialiste în stațiunea noastră, întrucît am amplasat 12 difuzoare atît în hala de montaj, cît și la strungărie, sudură etc.

Am prevăzut, totodată, ca pe viitor să dotăm toate secțiile în teren cu aparate de radio. În prezent, trei asemenea aparate funcționează la Balotești, Corbeanca și Ciolpani, dar alte trei stau mai de multă vreme defecte. Va trebui să le reparăm grabnic și în plus, să cumpărăm cîteva noi, sindicatul dispunînd de fondurile necesare.

În timpul iernii, în sala de festivități a stațiunii, vom organiza o serie de conferințe și expuneri, apelînd în acest scop și la profesorii din comună, urmărind a atrage un număr tot mai mare de mecanizatori, atît către debateri pe probleme profesionale, cît și pe teme cu subiecte importante de știință și cultură.

În sfîrșit, ne-am gîndit că este pe deplin posibil să organizăm și o brigadă artistică de agitație, deoarece cu cîteva ani în urmă astfel de formații ne-au ajutat mult în munca de educare a oamenilor.

Sergiu ANASTASIU

secretarul comitetului sindicatului de la S.M.A. Periş, județul Ilfov

ra și o serie de ramuri anexe, au fost temeinic calificați, pe sectoare, zeci și sute de tineri și virșnici.

Este sigur că pentru stringerea materialului documentar necesar, pentru convorbirile cu oamenii din diferite sectoare de producție, inginerul Nicolae Bogluș a adus o fructuoasă contribuție. De aceea, ne-am gîndit că exemplul lui poate fi urmat cu rezultate asemănătoare în sute de alte unități agricole socialiste din țara noastră. Pretutîndeni, chipul satelor s-a schimbat în ultimele decenii, au răsarit acțiuni îndrăznețe, înfăptuite de oameni îndrăzneți.

Credem că e de datoria specialiștilor din agricultură să noteze cu mîgală și stăruință aceste inițiative, contribuind fiecare la realizarea unor monografii a unității lor. În acest fel, faptele capătă dimensiunile istoriei timpului nostru fierbinte, cînd construim fără răgaz, cînd se formează o nouă conștiință a oamenilor.

Al. RAICU

BREVIAR JURIDIC

DIN NOU DESPRE GRADAȚII ȘI TREPTE DE SALARIZARE

Un salariat din comuna Balătești, județul Neamț, ne întreabă dacă, fiind angajat cu contract de muncă pe durată determinată (4—5 luni pe an), poate să i se acorde gradații ca și celorlalți salariați cu contract pe durată nedeterminată (definitiv). Întrucît în ultimul timp ne-au fost adresate și alte întrebări referitoare la gradații și trepte de salarizare, vom încerca să reluăm această temă.

După cum se cunoaște, treptele de salarizare și gradațiile se acordă pe baza H.C.M. nr. 914/1968, anexele X și XI.

Gradațiile se acordă pe baza calificativelor care se dau la finele anului: la muncitori, încadrarea în treptele prevăzute la fiecare categorie se face de către șeful secției, la propunerea maistrului, și se aprobă de directorul întreprinderii sau de persoana delegată de acesta (Conform anexei II/5 a H.C.M. nr. 914/1968 pentru muncitorii din agricultură — sector vegetal și zootehnic — sînt 7 categorii de încadrare, fiecare avînd cîte 3 trepte de salarizare).

În cazul gradațiilor, promovarea de la una la alta se face consecutiv, fără salturi, neputîndu-se deci acorda 2,3 sau mai multe gradații deodată. Pentru obținerea gradației I este necesară o vechime minimă de 2 ani în funcția respectivă, iar apoi, pentru fiecare gradație în parte, împlinirea unei vechimi în muncă de 3 ani de la obținerea celei anterioare.

În cazul muncitorilor, încadrarea în trepte se face, de asemenea, consecutiv, fără salturi, pe baza calificativilor personale constant dovediți, o perioadă de timp a cărei durată nu poate fi mai mică de un an pentru trecerea de la nivelul de bază la prima treaptă, și de doi ani pentru trecerea de la o treaptă la alta.

Menționăm că atît în cazul gradațiilor cît și al treptelor de salarizare, durata minimă amintită mai sus poate fi redusă la jumătate — cu aprobarea conducerii întreprinderii — pentru muncitori, în situația cînd aceștia în mod constant au realizări cu totul deosebite în activitatea lor, iar pentru personalul tehnico-administrativ cînd angajații au obținut calificativul „foarte bun” și au adus un aport deosebit la realizările unității. Precizăm că — și prin aceasta răspundem unei întrebări puse de mai mulți cititori — nu este obligatoriu să se reducă la jumătate stagiul necesar pentru obținerea unei gradații tuturor salariaților care au calificativul „foarte bun”. Aprobarea trecerii salariaților de la o gradație la alta este de competența exclusivă a conducerii unității. Această aprobare nu este, deci, obligatorie. Promovarea în gradații superioare se poate face numai în limita fondului de salarii planificat, avînd prioritate salariații cărora li s-a acordat calificativul „foarte bun”.

Să răspundem acum cititorului despre care aminteam la începutul acestor rînduri.

Potrivit unor precizări ale Ministerului Muncii, de acord cu Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, personalul tehnico-administrativ angajat cu contracte de muncă pe durată determinată (sezonieri sau temporari), în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare, va fi salarizat, de regulă, la nivelul de bază al salariilor tarifare prevăzute la funcțiile în care este încadrat. În cazuri deosebite, mai ales în situația salariaților angajați cu regularitate, în fiecare sezon, la aceeași unitate — asigurîndu-se prin aceasta îmbunătățirea calificării muncii datorită continuității — conducerile unităților, de la caz la caz, fiind scuma de vechimea în specialitate a acestor angajați și de calitățile lor profesionale, le vor putea acorda un număr de gradații, fără să se depășească însă gradația a treia.

Muncitorii sezonieri necalificați, precum și cei calificați, încadrați în primele trei categorii tarifare, pot fi salarizați la nivelul de bază sau la oricare din treptele de salarii I, II și III, în funcție de calitățile lor profesionale, fără ca această încadrare să fie condiționată de un anumit stagiul. Trecerea lor de la categoria a patra (inclusiv) în sus se poate face însă numai cu respectarea aceluiași condiții de stagiul care sînt prevăzute și pentru muncitorii angajați cu contracte de muncă pe durată nedeterminată. Pentru calcularea stagiului se ia în considerare durata cumulată a sezonelor sau campaniilor din activitățile exclusiv sezoniere, fiecare sezon sau campanie luată echivalîndu-se cu un an de stagiul. Perioadele cumulate pot fi efectuate și în întreprinderi diferite.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Omul de lângă mine e un bărbat tînăr, robust, cu fața rotundă și rumenă, cu trăsături care degajă mai degrabă liniște sufletească decît viforul unor frămîntări lăuntrice. Am fost o zi întreagă un fel de umbră a lui. L-am însoțit pretutindeni, i-am urmărit fiecare gest, fiecare mișcare, am ascultat cu luare aminte discuțiile purtate cu oamenii, îndrumările date acestora. Am notat zeci de impresii, de cifre, de date. Și iată că, deși s-a lăsat înserarea și carnetul mi-e plin de însemnări, iar retina încă încărcată de imagini, simt totuși că țelul călătoriei mele pe aceste meleaguri bihorene îmi scapă parcă printre degete. Căci trebuie să mărturisesc, am venit aici la Salonta în această zi de toamnă învăluită în beteală, cu intenția bine precizată de a desluși câteva din însușirile pe care trebuie să le aibe un președinte de cooperativă agricolă, pentru a putea cuceri acel nimb de aur al destoiniciei.

— Ce părere aveți tovarășe Alexandru Czège despre președintele cooperativei agricole din Salonta?

Bărbatul voinic de lângă mine are o ușoară tresărare. Îi citesc pe față nedumerirea. Nu știe ce să creadă. Am umblat o zi întreagă împreună, pe cîmp, prin sectorul zootehnic, prin cel legumicol și acum, la sfîrșit, îl întreb ce părere are despre el însuși. Se reculege însă repede:

— Apoi, în nici un caz una chiar atît de bună. Dacă ar fi așa, ar însemna ca unitatea să bată pasul pe loc. Or, din cîte v-ați putut da seama, cooperativa noastră e în plin progres. E semn că oamenii din conducere, colaboratorii nu-s de fel mulțumiți cu cît au făcut pînă acum.

— Considerați, deci, că autoexigența trebuie să fie o trăsătură esențială a unui președinte?

— Indiscutabil. Și nu numai a lui. A fiecărui colaborator în parte. În ce ne privește, căutăm pe toate căile — bineînțeles, prin mijloace educative — să cultivăm la membrii noștri colaboratori, o dată cu grija pentru păstrarea și dezvoltarea avutului obștesc, și acel simț al autodepășirii, al mersului necontenit către mai mult, către mai bine. Așa se face că în mai toate adunările noastre generale, în ședințe, se nasc propuneri, se ivesc inițiative.

— Ați putea exemplifica?

— De bună seamă. Îmi amintesc, de pildă, de o adunare generală ținută cu cîțiva ani în urmă, în care am hotărît să construim primul nostru complex zootehnic, cel de creștere a păsărilor, cu capacitatea de 42 000 de găini. Era o acțiune nouă, de proporții și se înțelege că trebuia bine chibzuită. Între altele, se puneau probleme ca halele respective să fie construite de o întreprindere specializată. S-au ridicat atunci cîțiva constructori de-ai noștri și au cerut răspicat să facem totul cu posibilități proprii. Sincer să fiu, ambiția lor mi-a plăcut. Și trebuie să recunosc că ei nu

PREȘEDINTELE DIN SALONTA

ne-au dezamăgit. Complexul a fost ridicat la timp și bine. Astăzi, cooperativa are o brigadă de construcții puternică, alcătuită din 120 de meseriași, cu ajutorul căreia facem față tuturor lucrărilor de investiții. Am mai construit între timp un complex pentru îngrășarea berbecuților, în sistem de grătare, cu o capacitate de 30 000 de capete, sere, solarii pe zeci de hectare, iar în

Oameni ai zilelor noastre

prezent se află în plină construcție un complex pentru creșterea anuală a 600 000 de pui. Numai anul acesta avem investiții de peste 16 000 000 de lei. Totul se execută în regie proprie.

— Deduc din cele spuse că aveți mare încredere în oameni, în capacitatea lor de a se mobiliza.

— Nici nu s-ar putea altfel. Muncesc în cooperativa noastră, înfrățite, peste 2 400 de familii de țărani, români și maghiari. Terenul unității se întinde pe mai bine de 9 500 de hectare. În plus, au fost dezvoltate permanent zooteh-

nia, legumicultura, activitățile anexe. Valoarea producției globale a ajuns la 55 de milioane. Se înțelege că la o activitate de asemenea proporții nu poți controla zilnic absolut totul. Or, dacă nu ai oameni pe care să te bizui...

— Cum a-ți reușit să vi-i formați?

— Fiecare sector mare este condus, de regulă, de un cadru tehnic — inginer, medic veterinar sau tehnician. În plus, atît prin cursuri în cadrul cooperativei, cît și prin instruirea la unitățile specializate, ne-am calificat oameni pentru activitățile cu adevărat intensive: legumicultura de seră și solarii, îngrășarea taurinelor și a tineretului ovin, creșterea păsărilor și altele. Aceștia au devenit, la rîndul lor, „profesori” pentru restul colaboratorilor.

Discuția continuă pînă seara tîrziu. Deslușesc în vorbele lui Alexandru Czège că nivelele producțiilor nu-l satisfac încă, chiar dacă la grîu a fost depășit planul cu 200 de kg la hectar sau la sfeclă, de pildă, recolta întrece anul acesta prevederile cu 17 000 de kg la hectar. Și în zootehnie, de unde se vor realiza în 1971, peste cele 19 000 000 planificate, venituri bănești suplimentare de aproape 3 000 000 de lei, realizările par să nu-l mulțumească pe deplin pe președinte. Tocmai de aceea, ascultîndu-l, îmi vine să-l întreb din nou pe acest zdrahon, în biroul căruia am văzut un sertar plin de diplome, atribuite unității pe care o conduce pentru rezultatele de producție și economice obținute: ce fel de om ești Alexandru Czège?

Renunț însă. Am venit doară aici, la Salonta, pentru a afla singur răspuns la această întrebare.

P. VOICULESCU

Studentii ai Institutului agronomic din București efectuînd, sub îndrumarea cadrelor didactice, lucrări practice, în serele institutului.

Carnet

AMFITEATRE ÎN AER LIBER

Aflasem de la secretariatul Institutului agronomic din București că acum, la început de nou an universitar, mai bine de 3 000 de studenți din anii II, III și IV nu se află încă în sălile de curs sau în laboratoare, ci în marile amfiteatre în aer liber, participînd în numeroase întreprinderi agricole de stat la lucrările de sezon, în primul rînd la recoltatul roadelor de toamnă. La I.A.S. Ostrov, Fetești, Odobești, Medgidia și altele, sute de fete și băieți s-au alăturat lucrătorilor sezonieri și permanenți, pentru a contribui la executarea la timp a muncilor agreste ce se cer urgentate, acum cînd ne apropiem de începutul iernii.

Ne aflăm la întreprinderea agricolă de stat Valea Călugărească, județul Prahova. Departele, foarte departe, se zăresc culmile munților purtînd proaspete pete de zăpadă. Dar aici, după ploile din ultimele zile, soarele a împinzit cu trimbe de aur colinele a-

coperite cu vii, drumurile, construcțiile.

Stăm de vorbă cu inginerul Emil Ionescu, directorul întreprinderii. Aflăm că grupurile de studenți sosiți de curînd de la Institutul agronomic din București au fost repartizate la fermele „Valea mieilor”, „Valea bobului” și Urlați, și că de la început au dovedit nu numai pricepere tehnică în executarea lucrărilor încredințate, ci și multă vrednicie.

Iată-ne la ferma a zecea „Valea mieilor”. Pe lângă noi trec două autocamioane vîrșuite cu struguri, către o cramă modernă unde se execută din plin vinificația. Șirurile de butuci se aliniază cit vezi cu ochii în linie dreaptă. Iar după cîteva minute le și găsim la lucru pe primele studente. Multe dintre ele poartă treninguri, pulovere groase, cizmulițe și bázmațuțe, căci „soarele e cu dinți”. Pe fiecare rînd de butuci lucrează cîte două fete — una pe o parte, cealaltă dincolo, în față, — pentru

a nu scăpa nici un ciorchine necules.

— Unele studente, ca Gherghina Ene și Floarea Crangă, mărturisesc inginerul Constantin Dobrescu, șeful fermei, se apropie de randamentul lucrătorilor permanenți, cu experiență, culegînd aproape 300 kg de struguri zilnic. Priviți-le...

Minuînd cu dexteritate foarfecele, fetele string ciorchinii de struguri cu precizie, îi așază în lădițe și un fel de găleți, iar cînd acestea sînt umplute se deplasează fără zăbavă pînă la autocamioane.

— Ne-am integrat lucrărilor foarte repede, fiindcă sîntem obișnuite de la orele de practică, ne spune Ileana Olteanu, din anul al patrulea al facultății de horticultură. De fapt, munca aceasta constituie o practică suplimentară. Se află cu noi și asistenta Adriana Indreas, de la catedra de viticultură, care ne dă sfaturi prețioase, permanent, controlează cum executăm fiecare operație, veghează la menținerea ordinii și disciplinei necesare.

— Este o muncă interesantă și plăcută, subliniază și Gherghina Ene, despre care mi se vorbise mai de vreme. Noi, fetele din anul

al IV-lea, încă nu am „prins” la practică recoltatul strugurilor, iar pînă la 31 octombrie, cînd ne înapoiem la București, la ferma didactică a institutului, știm că strugurii se vor... termina. De aceea, lucrările de acum, căora li se acordă toată atenția, ne prind cit se poate de bine. Notăm, de altfel, zilnic, într-un caiet, lucrările efectuate, așa cum se procedează la oricare lucrare de practică.

Am întîlnit apoi grupurile de studente la cantina fermei, unde luau masa și cei 58 de elevi ai școlii profesionale miniere de la Filipeștii de pădure, veniți aici, de asemenea, la muncă patriotică, în cadrul lucrărilor de recoltare a strugurilor.

Domnea o atmosferă de voie bună. Cîteva aparate de radio cu tranzistori transmiteau muzică populară. Aburii mîncărilor, glasurile celor două studente „de serviciu”, care se îngrijeau de aducerea tăvilor, întregeau acest peisaj vibrant, tineresc.

Peste o oră, studenții aveau să se răsfîre din nou la lucru, în viile în care frunza a început să ruginească...

R. ALEXANDRU

POSTA REDACȚIEI

Dumitru ENE, S.M.A. Viziru, județul Brăila:

Ne-ați arătat că în perioada 1 aprilie — 1 noiembrie 1970, ați funcționat ca șef de secție la una din secțiile de mecanizare din Insula Mare a Brăilei și că, pe perioada respectivă nu ați primit spor de izolare.

Adresîndu-ne în această problemă Centralei întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii ni s-a comunicat că s-a dat indicație întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii Brăila să cerceteze cele sesizate și să ia măsurile corespunzătoare, prevăzute de anexa 13 la Regulamentul cadru dat pentru aplicarea H.C.M. nr. 1932/1969.

Întreprinderea respectivă vă va rezolva cererea.

Nicolae BICHESCU, S.M.A. Motoșeni, județul Bacău:

În urma cercetărilor întreprinse, s-a constatat că cele sesizate sînt juste și recunoscute de către conducerea S.M.A. Motoșeni, care a confirmat aprobarea plecării în concediul de odihnă pentru anul 1970.

S-au luat măsuri să nu se mai întîmple astfel de cazuri pe viitor.

Emanoil FRINCU, student — București:

Problema ajutoarelor în caz de maternitate pentru angajate este reglementată prin H.C.M. nr. 830/1965 și H.C.M. 1356/1968. Așadar, soția dumneavoastră trebuie să aibă această calitate, în înțelesul Codului Muncii. Angajatele au dreptul la un concediu plătit de maternitate de 112 zile, din care 52 de zile înainte de naștere și 60 de zile după naștere. Concediile de sarcină și lăuzie se cumulează între ele. Cuantumul ajutorului pentru sarcină și lăuzie, în situația soției dumneavoastră, care se angajează în muncă pentru prima oară, este de 50 la sută din salariul tarifar de încadrare (angajatele cu o vechime neîntreruptă în muncă de pînă la 6 luni). Este bine că după încadrarea în muncă să solicitați încă o dată sectorului economic al noului loc de muncă reglementările respective spre a obține lămuririle corespunzătoare în cazul de față.

Medic veterinar Vasile CIMPEANU, circumscripția sanitar-veterinară Hudești, județul Botoșani:

Problema sesizată nu poate fi reglementată pe plan central, fiind vorba de o situație creată ca urmare a unor interpretări locale. Cele expuse în scrisoarea trimisă redacției trebuie aduse la cunoștința inspectoratului sanitar-veterinar județean — forul direct și imediat ierarhic — care poate dispune sau prezenta propuneri conducerii direcției generale pentru agricultură a județului Botoșani.

Alexandru C. DANOS, satul Zlătunoaia, comuna Lunca, județul Botoșani:

Timpul lucrat în cooperativa agricolă ca membru cooperat, retribuit cu zile-muncă sau norme convenționale, nu se înscrie în cartea de muncă și nu constituie vechime în muncă în sensul în care aceasta este reglementată pentru angajați (salariați), conform Codului Muncii. Pensia de incapacitate temporară de muncă sau de bătrînețe se acordă conform reglementărilor pentru aplicarea Statutului Casei de pensii a membrilor cooperatori.

Medic veterinar O. M. PREDESCU, circumscripția sanitar-veterinară Sudiți, comuna Poșta Cîlnău, județul Buzău:

Alocația de stat se plătește pentru copiii pînă la vîrsta de 16 ani impliniți.

Potrivit articolului 4 din Statutul C.A.P. lotul în folosință personală se atribuie familiilor de membri cooperatori care au efectuat cel puțin numărul minim de zile-muncă (zile-normă) stabilit de adunarea generală a cooperativei. Familiilor care nu participă la muncă în cooperativă prin niciunul din membri nu li se artibuează lot în folosință. Calitatea de membru cooperat și raporturile cu cooperativa sînt reglementate prin statutul cooperativei agricole cap. III: „Membrii C.A.P. Drepturile și îndatoririle lor”.

Cooperativa agricolă Jugur, comuna Poienari de Muscel, județul Argeș:

Inginerii șofi și ceilalți specialiști cu pregătire superioară, pe lângă salariul de la stat, pot să primească, cu aprobarea adunării generale, (cu condiția realizării planului de producție pe cooperativă, fermă sau sector de producție) pînă la 15 la sută din retribuția cuvenită președintelui. În cazul nerealizării planului, această retribuție nu se poate acorda.

Dumitru ENE, comuna Iovăț, județul Mehedinți:

Ministerul Muncii și Ministerul Finanțelor au stabilit că unitățile care au organizat ateliere sau formații de muncitori repartizați la executarea lucrărilor de întreținere și reparații la mijloacele de transport sau alte utilaje din dotare, pot folosi șofori cărora li s-a suspendat dreptul de a conduce autoturisme. Salarizarea se va face după locul de muncă și nu conform meseriei de șofer.

CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV

Pe drumurile patriei

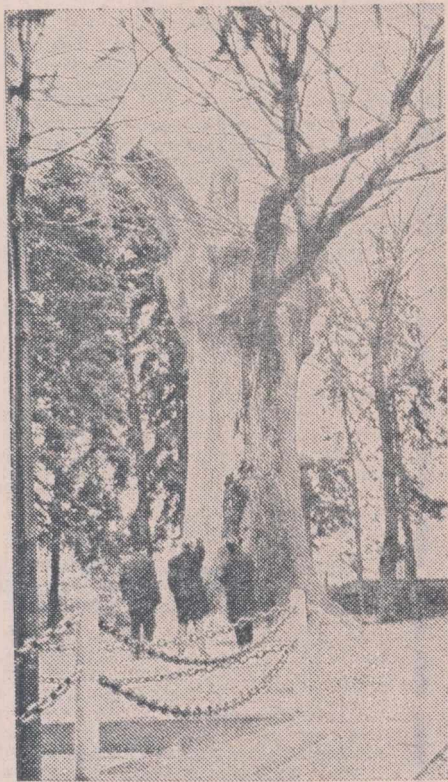
La gorunul lui Horea

Pătrundem în Țara Moșilor prin județul Hunedoara. Treccm de orașul Brad și poposim în comuna Tebea, unde istoria și-a pus de veacuri o trainică pecete. Aici, sub falnicul gorun rămas în legendă, Horea — conducătorul răscoalei populare de la 1784 — le vorbea moșilor, făurind planuri de luptă împotriva asupraii feudale și naționale. Tot la Tebea se află mormântul lui Avram Iancu, cel care a fost în fruntea maselor de țărani români în revoluția de la 1848 în Transilvania. Și, tot în acest loc istoric s-a încheiat, în decembrie 1935, din inițiativa Partidului Comunist Român, acordul de Front popular antifascist.

Fotografiem gorunul bine conservat, al cărui diametru depășește trei metri și ne oprim în fața unui steag tricolor pe care sînt țesute chipurile lui Avram Iancu, Horea, Cloșca și Crișan. Steagul a fost țesut de Petru Zeriu, un locuitor al comunei care, în urmă cu multă vreme, a emigrat în America. Acolo, dîrul de patrie l-a îndemnat să facă acest steag pe care în 1938, reîntors acasă, l-a donat comunei.

Baci Teodor, ghidul acestor locuri, este un om trecut de 70 de ani. El ne arată un clopot indoliat din bronz masiv și ne spune că acest clopot a bătut fără oprire timp de trei zile, vestind moartea lui Avram Iancu. Craiul mușilor era iubit în tot ținutul Zarandului. Baci Teodor ne împărtășește ce-i spunea bunica sa despre domnul Iancu. Cu prilejul nedeilor, el vorbea poporului și, cu o cupă de vin în mînă, obișnuia să inconjoare gorunul rostind cuvinte ce nu s-au uitat cu trecerea anilor: „Nu vă spun mai mult decît să fiți strîns uniți, că astfel veți fi mai tari“. Și a lăsat Craiul mușilor cu limba de moarte că dorește să fie îngropat în umbra gorunului lui Horea. Deși inima a încetat să-i bată cînd se afla la Baia de Criș, o mare mulțime de oameni l-au purtat pe ultimul drum, spre Tebea. Au ars torțele zile și nopți, dar flacăra dragostei pentru Iancu, pentru Horea se păstrează și astăzi mereu vie aici, la Tebea.

A. CROITORU

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Portretul unui prieten: OUL

Valoarea proteinelor pe care le conține oul este cea mai ridicată în rîndul tuturor proteinelor. De aceea, ele constituie sistemul de referință pentru clasificarea acestor importante substanțe nutritive. Dacă se notează valoarea biologică a proteinelor din ou cu 100, proteinele din pește sînt echivalente cu 83, cele din carne cu 80, cele din lapte cu 75, iar cele vegetale cu 50.

Avînd o natură diferită, proteinele din ou sînt repartizate aproape egal între albuș și gălbenuș.

Albușul este compus din albumine cărora le este caracteristic faptul că nu pot fi utilizate de organism decît coagulate. Într-adevăr, albușul de ou crud nu provoacă nici un fel de secreție digestivă.

Gălbenușul, a cărui principală proteină este asociată cu fosfor, constituie, după cum se știe, rezerva necesară hrănirii

embrionului. Spre deosebire de albuș, gălbenușul poate fi utilizat de organism și în stare crudă.

Gălbenușul și albușul se completează reciproc pentru a forma un ansamblu proteic de o valoare biologică maximă. Acesta conține toți aminoacizii indispensabili în proporții echilibrate și într-un mod care asigură cea mai înaltă eficiență plastică. Este demn de consemnat faptul că compoziția proteică a oului este constantă. Aminoacizii pe care-l conțin albușul și gălbenușul sînt independenți de hrana pe care o primește găina, astfel încît o furajare deficitară afectează frecvența ouatului, dar nu compoziția proteică a oului care își păstrează, în orice condiții, înalta valoare nutritivă.

Experții au calculat echivalența nutritivă a alimentelor plastice de origine animală. El au a-

juns astfel la concluzia că două ouă mari sînt egale cu 100 g de carne, sau 100 g de pește sau, 200 ml de lapte. Dar, la același aport de proteine, oul este mai puțin gras decît celelalte alimente, iar sub raport caloric, el este cel mai avantajos pentru omul modern. Într-adevăr, două ouă acoperă 28 la sută din necesitățile zilnice de proteine și numai 8 la sută din cele calorice. Este bine de știut, de asemenea, că două ouă asigură 30 la sută din necesarul de vitamină A, 23 la sută din cel de vitamină B₂ și 20 la sută din cerințele în fier cu ajutorul cărora se constituie hemoglobina, al cărui rol în respirație este binecunoscut. La toate acestea, economiștii adaugă observația că, bogăția de proteine a oului costă numai o treime din prețul proteinelor conținute într-o cantitate echivalentă de carne.

De la lume adunate

TURBAREA NU POATE FI LICHIDATA

Mulți savanți și-au pus întrebarea cum de într-o serie de țări din Europa poate să reapară, din cînd în cînd, turbarea, tocmai în locuri unde aceasta părea definitiv lichidată. După lungi cercetări de laborator și de teren, misterul a fost descoperit. Lilieci sînt aceia care întretin turbarea și o transmit descoperitorilor — doar prin simpla atingere a animalelor domestice.

ZAHĂR DE DEȘERT

Un savant japonez a înființat într-un deșert din Filipine mai multe stații

experimentale în cadrul cărora se cultivă, cu ajutorul irigațiilor cu apă de mare, aproape 200 de plante.

El a obținut rezultate interesante, mai ales la sfecla de zahăr, citrice, bumbac și cinepă. În ceea ce privește sfecla de zahăr, cercetătorul nipon a observat că aceasta creștînd în apă sărată avea un conținut de zahăr superior celei cultivate de obicei, în pămînt normal.

IERNI TOT MAI RECI

Ziarele au subliniat tot mai des, în ultimii ani, iernile reci care au bîntuit Europa. Zăpezile a-

bundente care au căzut, anul trecut, asupra unor părți însemnate din teritoriul Angliei, Elveției, R. F. a Germaniei, Franței, Italiei, Iugoslaviei, Austriei etc., au confirmat părerile specialiștilor, pronosticurile meteorologilor publicate în ziare. Astfel, meteorologii intruniți la Roma au declarat, în cadrul unui colocviu, că tendința către încălzire a globului pămîntesc, care predomină de trei sferturi de veac, e pe cale de a se răsturna. Ei afirmă că ghețarii din Alpi ce se retrăseseră mult înapoi, au început să recîștige teren. „E posibil că — spun specialiștii — în ceea ce privește zonele temperate, ne îndreptăm spre o perioadă de ierni mai reci, dar și cu veri tot mai reci“.

Sfatul medicului

RINOFARINGITELE

Ne vom referi și de data aceasta tot la una din bolile care ne pîndesc în anotimpul friguros, în pragul cărora ne găsim. Este vorba de rinoaringite.

În afara frigului și a umezelii, la apariția rinoaringitelor mai contribuie și alți factori. Sînt predispuși, de exemplu, acești boli, cei care au un organism slăbit datorită altor maladii, bătrîni cu scleroză pulmonară, cu bronșite cronice, copii sau sugarii rahitici, alimentați artificial, distrofici, care dovedesc o rezistență scăzută la alte maladii.

Simptomele rinoaringitei sînt de regulă simple. Boala apare mai ales atunci cînd se ivesc epidemii de infecții virotice — foarte frecvente toamna, iarna — în perioadele cînd oamenii se îngrămădesc cu ocazia transportului în comun, se string în săli de spectacole, locuri pe care germeii virozelor sînt foarte răspîndiți și pot pătrunde cu ușurință în nasul și în gîtul pacienților. După 2-3 zile apar și semnele bolii: strănuturi repetate, senzații de gîdilătură în fundul gîtului și apoi

de gît uscat, tuse seacă. În același timp, nasul se înfundă, pacienții au senzația că au urechile înfundate și tulburări de echilibru; după numai cîteva ore apar secrețiile nazale, la început apoase, apoi galbene-verzui, purulente. Pacientul își pierde mirosul, chiar și gustul se alterează; are frisoane, dureri de cap, o stare de totală lipsă de dispoziție. La copii, și îndeosebi la cei sugari, care nu se pot plînge de simptomele bolii, mamele trebuie să observe că acestia ard, respiră pe gură, nu sug, sînt palizi, neliniștiți, au somnul agitat.

Rinoaringitele tratate de la început se vindecă în 4-5 zile, de cele mai multe ori fără participarea medicului. Pacientul își va instila pe fiecare nară, de 3-4 ori pe zi, ser fiziologic amestecat cu sulfathiazol și vitamina C, sau preparate care se găsesc cu ușurință în farmacii: rinoflug, ferdrocaină, unguent cu rezorcină. Concomitent, se pun în jurul gîtului prijnite cu alcool diluat cu apă, cantitate egală, care se schimbă din 10 în 10 minute; se face gargară cu o soluție emolientă pentru mucoasa gîtului, sau cu simplu ceai de mușețel, strecurat bine, ori cu soluție foarte slabă de hiperanganat de potasiu. În felul acesta, mucoasele nasului și ale gîtului, iritate de germeni, își revin la starea normală. În același timp, vom trata

și starea generală a organismului; împotriva febrei și a cefaleei luăm piramidon, aspirină, acailor, facem fricțiuni cu camol, cu oțet aromatic, cu diana, băi calde la picioare, bem ceaiuri calde. Bineînțeles că păstrăm repaosul la pat; nu părăsim camera, pentru a nu se ivi complicații și a nu transmiteme boala celor cu care venim în contact.

Mai dificil e tratamentul rinoaringitelor la copii. El trebuie făcut sub supravegherea medicului pediatru. Împotriva febrei se introduc supozitoare, piramidonul și aspirina se dau diluate în soluții, se evită instilarea nasului cu soluții uleioase, se ține copilul într-o cameră bine aerisită și cu aerul ușor umezit, cu căldură bună și lumină suficientă. Mamele trebuie să aibă în vedere că orice rinoaringită netratată la timp se complică ușor cu sinuzite, laringite, sau chiar cu bronhopneumonii.

Se pune o întrebare: dăm sau nu bolnavilor de rinoaringite antibiotice (tetraciclină, penicilină, ampicilină ori alte preparate)? Este nevoie să dăm asemenea medicamente numai atunci cînd e vorba de o complicație fapt care îi poate stabili doar medicul, care va indica și ce fel de antibiotic e necesar.

Dr. Ion DUMITRESCU

Gust amar... după meciul de la Copenhaga

Ceea ce am scris, de curînd, la această rubrică, în ce privește pregătirea fizică a componenților echipei noastre naționale de fotbal s-a adevărit și în meciul disputat la Copenhaga, în preliminariile turneului olimpic de fotbal. După cum se cunoaște, formația noastră a pierdut cu 1-2 în fața formației Danemarcei, deși dispunea de nu mai puțin ca opt titulari din prima garnitură a țării. Rezultatul ne-a lăsat un gust amar, nu atît prin consecințele jocului (la urma urmei, în întîlnirea din luna mai a anului viitor este posibil să obținem o victorie la două goluri diferență în fața aceleiași adversar) cît prin maniera în care au înțeles aproape toți cei 11 jucători români să abordeze disputa respectivă, lipsa lor de forță și de ambiție. După meci antrenorul echipei Danemarcei, Ruddy Strittich a arătat că „echipa dumneavoastră are un stil învechit de joc, mizînd prea mult pe pasele la mijlocul terenului“ iar directorul programelor sportive ale Radioteleviziunii daneze că „n-aveți om de gol și ați jucat stereotip în atac“ Asemănător a văzut lucrurile și Ștefan Covaci, în prezent antrenorul lui „Ajax Amsterdam“ („constat o formă fizică slabă a jucătorilor noștri, ei n-au fost pregătiți să reziste iureștului fotbalistilor danezi, care se angajează total fizic“). Astfel de adevăruri trebuie privite ca atare.

Între altele, sutele de mii de telespectatori, care au urmărit meciul pe micul ecran, n-au înțeles de ce antrenorii noștri l-au menținut în teren ca atacant central pe Neagu, care s-a dovedit falimentar în atîtea partide internaționale. A ține în afară de joc tehnicienii și suteuri de talia lui Domide, Dobrin, Dumitrache, constituie cel puțin o miopie. A nu pregăti din punct de vedere fizic echipa conform cerințelor unui joc modern, a o lăsa să practice „temporizarea“, apropierea de poarta adversă doar prin nenumerate pase scurte și driblinguri fără rost, înseamnă a persista în greșeli fundamentale.

Nu trebuie uitat că acum ne așteaptă două partide foarte grele, cu Cehoslovacia și Țara Galilor, la o distanță destul de scurtă de cele întîmplătoare duminică. Intrucît în formația ce a evoluat la Copenhaga au figurat majoritatea jucătorilor din echipa ce va fi opusă acestor puternice echipe, se impune adoptarea unui extrem de sever și minuțios program de pregătire. Nici o oră pierdută. Totul trebuie consacrat obținerii acelei forme sportive prin care putem aborda aceste partide cheie cel puțin de la egal la egal. Fiindcă nu putem uita nici un moment că în joc se află prestigiul fotbalului nostru în ierarhia europeană.

Finala Campionatului republican de oină

Duminică s-a încheiat, la Botoșani, cea de-a 20-a ediție a Campionatului republican de oină. Jocurile s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească și au prilejuit dispute strînse și spectaculoase.

„Caracteristica întrecerilor, ne-a spus secretarul federației de oină, Constantin Opreșcu, a constatat în faptul că echipele din mediul sătesc au dat la acest campionat o replică extrem de viguroasă formațiilor mai experimentate, C.P.B. și Dinamo, nivelul procedurilor tehnice utilizate apropiindu-se tot mai mult de cel al acestor echipe. De altfel, între a 3-a echipă clasată „Avîntul-Curcani“ și C.P.B. care a ocupat primul loc, a fost o diferență de numai 5 puncte“.

Astfel, echipa Combinatului poligrafic București, cu 27 de puncte, a cucerit pentru a opta oară titlul de campioană republicană. Pe locul al doilea s-a clasat Dinamo București cu 23 de puncte, iar pe locul al treilea — „Avîntul“ din comuna Curcani, județul Ilfov, cu 22 de puncte. Restul clasamentului final arată astfel: 4. Viața Nouă-Olteni, 21 p.; 5. Avîntul Frasin 20 p.; 6. Biruința-Gherăești 15 p. (punctaj mai slab); 8. Torpedo-Zărnești 13 p.; 9. Energia-Rîmniceu 13 p.; 10. Petrolul-Urlici 9 p.

Festivitatea de închidere a jocurilor a fost marcată printr-o frumoasă demonstrație de gimnastică și jocuri sportive, la care au participat cîteva sute de elevi.

Jucătorilor participanți la finală li s-au oferit, pe lingă cupe și tricouri, și alte materiale sportive acordate de federația de oină, U.T.C., U.N.C.A.P. și organizațiile sindicale locale.

În cadrul festivității a fost sărbătorit, de asemenea, jucătorul Viorel Bălin, în prezent antrenor al echipei „Tricolorul“ Baia Mare, care a împlinit 20 de ani de activitate în slujba sportului nostru național.

Al. IANCU

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna — 17 — 23 octombrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 17.00; 20.00; **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00 **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON.

DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt: „Ultimul act” de Alessandro de Stefani.

LUNI: programul I: 20.30 — „Fifica inaripată” de Paul Everac.

MARȚI: programul III: 20.30 — „Montserrat” de Em. Robles.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Fii cuminte, Cristofor” de A. Baranga.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral. Ciclu Radiodifuziunea în sprijinul școlii. „Al. Lăpușneanu” de C. Negruzzi.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 13.15; 15.25; 19.15; 20.05; programul doi: 6.10; 13.40; 18.00; 19.00; programul III: 18.35. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05, 8.00, 10.30; 14.30; 15.45; 17.30; 19.15; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 15.35; 17.05; 19.45; 20.35; 22.00; 23.50; programul III: 21.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 9.35; 11.30; 12.50; 14.05; 15.20; 17.05; 21.50; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.35; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 13.15; 15.00; 19.05; 20.30; programul III: 21.30; 23.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.41; 17.30; 20.40; programul II: 9.35; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.40; 20.05; 21.00; 22.30; 24.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.30; 11.30; 12.15; 13.15; 17.50; 19.05; 20.50; 22.00; programul III: 19.40; 23.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.43; 17.30; 20.40; programul II: 9.35; 14.05; 15.08; 17.05; 20.00; programul III: 16.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.30; 11.30; 12.30; 19.05; 21.45; 22.45; programul III: 18.45; 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.41; 16.30; 20.40; 21.45; programul II: 9.35; 11.00; 14.05; 15.20; 17.05; programul III: 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 0.03—6.00; programul II: 6.35; 7.45; 10.40; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 23.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 14.00; 17.30; 20.40; 21.45 programul II: 9.35; 12.15; 14.05; 15.45; 17.05; programul III: 18.00; 20.45. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 10.30; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.35; 7.45; 9.15; 11.15; 12.30; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.50; programul III: 19.40; 21.30.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.30; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 9.15; 10.50; 12.15; 17.05; 19.40; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 22.55; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.35; 7.45; 10.30; 11.30; 12.30; 13.15; 14.05; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 18.10; 20.40.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Deschiderea emisiunii. Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● Porumbul, cit mai grabnic în pătule. Secvențe de campanie ● Avera cooperativă. Apărarea și dezvoltarea averii obștești — expresie a creșterii conștiinței socialiste. Opinii ale cooperatorilor din județul Cluj ● La Dumbrăveni a sosit o machetă. Reportaj despre sistematizarea satului ● „De 500 de ani agricultori”. Șapte cooperatori vîrstnici, pasionați ai agrotehnicii, îngrijesc loturile experimentale ale C.A.P. Dor Mărunt-Ialomița, unitate cu producții record ● Cîntece și jocuri populare; 11.15 — Albumul compozitorilor români: Theodor Rogalski; 12.00 — De strață patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — POSTMERIDIAN. Fotbal: C.F.R. Cluj-Politehnica Iași (Divizia A). Transmisii

directă de la Cluj; 15.45 — Campionatele europene feminine de gimnastică — exerciții liber alese. Inregistrare de la Minsk; 16.30 — Magazin; 17.30 — Film serial pentru tineret: „Planeta giganților”; 18.20 — Cîntare Patriei — concurs coral interjudețean; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Reportajul săptămîinii: A doua tinerete; 20.30 — Film artistic: „O întîmplare cu Polin”; 21.55 — Recital Enrico Macias; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Campionatele europene feminine de gimnastică. Finalele la aparate. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Reîntîlnire cu actori îndrăgiți de copii: Nicolae Gărdescu; 20.30 — Reportaj-anchetă. Filmul despre tineret și tineretul despre film; 20.50 — Teatru liric TV; 21.40 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.45 — Intermezzo muzical; 22.00 — Săptămîna culturală bucureșteană; 22.10 — Film serial: „Contesa Cosel” (II).

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Ansamblul folcloric „Doina” al tineretului și studenților din București; 18.15 — Scena — emisiune de informare și critică teatrală; 18.45 — Stop-cadru; 19.15 Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Reflector; 20.15 — Avangardă; 20.20 — Film serial: „Aghiotanul Excelenței Sale (episodul VI)”; 21.30 — Steaua fără nume — muzică ușoară; 22.20 — Din țările socialiste — R.S.F. Iugoslavia; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 — Campionatele europene feminine de gimnastică. Exerciții liber alese.

MARȚI: Programul I: 15.10 — Deschiderea emisiunii. Fotbal: RAPID BUCUREȘTI—LEGIA VARȘOVIA (Cupa U.E.F.A.). Transmisii de la Stadionul „Republicii”; 17.00 — Campionatele europene feminine de gimnastică. Inregistrare de la Minsk; 18.00 — Revista literară TV; 18.15 — Toate pinzele sus! Emisiune pentru pionieri; 18.45 — Muzică de promenade; 19.00 — Itinerar plastic românesc; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.10 — Cîntare pămîntului strămoșesc. Spectacol muzical-literar; 21.35 — Oameni și fapte; 21.50 — Mozaic cinematografic; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.10 — Tineri interpreți: violoncelistul Dimitrie Răpeanu; 20.30 — Desene animate; 20.40 — Universitaria; 20.55 — Bloc-notes; 21.10 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.15 — Film serial „Oameni în luptă” (V); 22.05 — Cărți și idei; 22.35 — Slagăre și interpreți de preț.

MIERCURI: 15.10 — Deschiderea emisiunii: Fotbal: DINAMO BUCUREȘTI—FEYENOORD ROTTERDAM (Cupa campionilor europeni). Transmisii de la Stadionul „23 August”; 17.00 — Box: finalele turneului internațional de la Berlin. Aspecte înregistrate; 18.00 — Universal șotron — enciclopedie pentru copii; 18.20 — Muzică, Muzică românească în noua stagiune; 18.35 — Mult e dulce și frumoasă...; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Tragerea pronooexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.10 — Reportaj: Metamorfoze la cîmpie; 20.30 — Muzică ușoară; 20.40 — Telecinemateca: „Vinătoarea tragică”; 22.10 — Teleglob: Zambia — țara aurului roșu; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 16.00 — Deschiderea emisiunii. Fotbal: ZAGLEBIE WALBRZYCH—U.T.A. Cupa U.E.F.A. (Inregistrare de la Walbrzych); 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Pe agenda lucrărilor agricole: recoltarea culturilor tîrzii, executarea ogoarelor de toamnă ● Noile complexe de prelucrare și industrializare a legumelor și fructelor; 19.10 — Pentru sănătatea dv.: Psihoprofilaxia nasterii; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Reflector; 20.15 — Muzică populară; 20.30 — Pa gîni de umor: „Trombonul” de Peppino da Filippo; 21.00 — Avangardă; 21.05 — Cadran internațional; 21.55 — Ații și scene din opere celebre; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Concert simfonic. Festival Johannes Brahms. În pauză: Un pictor uitat: Iuster; 22.00 — Film serial „Planeta giganților”.

VINERI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Căminul; 18.50 — Lumea copiilor; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Cronica politică internă de Eugen Mandric; 20.15 — Muzică populară; 20.25 — Mai aveți o întrebare? Creierul — o centrală cu 14 miliarde de neuroni; 21.10 — Film artistic: „Calea cea grea”, cu Humphrey Bogard, Rod Steiger, Jan Sterling; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚĂ: 16.15 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Film serial: „Atomistii”. Episodul V. O producție a studiourilor franceze; 22.00 — TELEDIVERTISMENT. Dicționar muzical-distractiv. Litera „D”; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.10 — Box: finalele turneului internațional de la Berlin. Aspecte înregistrate.

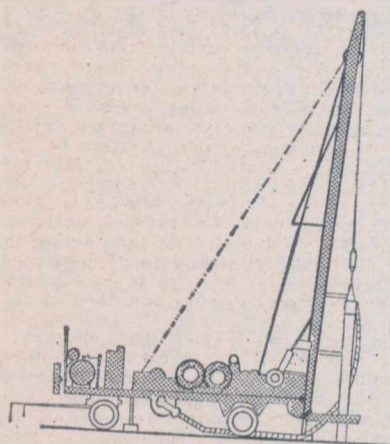
MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI
ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI APELOR

ÎNTREPRINDEREA DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4
Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru
 - alimentări cu apă
 - desecări
 - irigații
 - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani, fundații pe piloți
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă:
 - înmagazinări
 - stații de pompare
 - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

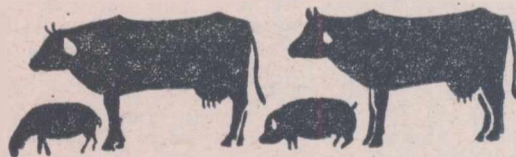
UN BUN GOSPODAR, PREVĂZĂTOR,
ÎNCHEIE

LA ADAS

ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR

in care sînt cuprinse următoarele animale:
— bovine în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni;
— porcine în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni;
— ovinele și caprinele în vîrstă de 1 an sau peste 1 an.

Asigurarea se incheie pe termen de un an. La cerere, aceasta se poate incheia și pe o perioadă mai scurtă, dar cel puțin pe 6 luni.

Sumele ce se pot asigura facultativ se stabilesc în funcție de specia și de vîrstă animalelor, de valoarea lor etc.

Primele de asigurare se achită integral, la contractarea asigurării sau pot fi plătite și în două rate, anticipat.

La asigurările în curs, se pot incheia asigurări suplimentare în vederea majorării sumelor pentru animalele asigurate inițial, precum și pentru asigurarea altor animale care fac parte din aceeași grupă.

În cazul asigurărilor ce se reînnoiesc, plătindu-se primele înainte de încetarea asigurării în curs, răspunderea ADAS continuă fără întrerupere.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

Țara aceasta ca o corabie plutind pe apele calde ale golfului Persic și Oman și-a aruncat ancora în valurile istoriei cu 25 de secole în urmă; în acest îndelungat răstimp ea a cunoscut perioade de înflorire, ca și alte vitrege, însă „corăbierii” au știut totdeauna să depășească momentele grele, păstrându-și ființa națională cu o vigoare remarcabilă.

La Persepolis — punctul terminus al itinerariului pe care l-am parcurs prin această țară cu trecut milenar — sentimentul istoriei m-a încercat în cel mai înalt grad. Pe o uriașă platformă de piatră, unul din urmașii lui Cyrus a pus să se construiască un palat somptuos, demn de imensul imperiu care se întindea de la Marea Egee pînă la hotarul cu India, din Africa pînă în Asia Centrală. Dar, în anul 331 î.e.n. Alexandru cel Mare, zdrobind armata lui Darius al III-lea, a ocupat Persepolisul, a dat pradă focului această minune a arhitecturii antice, nu însă înainte de a jefui palatul. Plutarh spune că semețul cuceritor macedonean a găsit aici un asemenea tezaur încît i-au trebuit 10 000 de perechi de desagi și 5 000 de cămile pentru a-l duce la loc sigur.

Miine, 15 octombrie, ziua culminantă a „anului Cyrus”, anul aniversării a două milenii și jumătate de la întemeierea statului persan, platforma de la Persepolis, avînd nu mai puțin de 135 000 m.p., se va transforma într-o scenă imensă; seara, la lumina torțelor, actori în costume de epocă vor revîia în fața spectatoriilor atmosfera vremilor apuse, figurile legendare ale lui Cyrus, Darius și Xerxes. Vor fi de față, ca oaspeți ai șahinșahului Iranului, înalte personalități ale lumii contemporane, numeroși șefi de state și guverne. Majestatea sa imperială, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr a adresat președintelui Consiliului de Stat al României Nicolae Ceaușescu, invitația de a participa la festivitățile ocazionate de memorabilul eveniment, invitație care a fost acceptată cu plăcere.

Trecînd în revistă istoria sa milenară, poporul iranian își reafirmă hotărîrea de a intensifica eforturile îndreptate spre învingerea rămîinerii în urmă, spre valorificarea imenselor resurse ale țării — căci Iranul, în care s-au săpat primele puțuri de păcură din istoria civilizației, ascunde în subsolul său circa 5,4 miliarde tone de petrol, cifră

impresionantă dacă o comparăm cu rezervele mondiale apreciate la 48 miliarde tone, iar zăcămintele de fier, cărbuni, nichel, cobalt și uraniu constituie încă o garanție a posibilităților largi de dezvoltare a economiei iraniene.

Premierul Amir Abbas Hoveida sublinia, la începutul acestui an, că

„ANUL CIRUS”

Note de drum din Iran

ponderea industriei în produsul național a sporit la 18,6% că suprafața arabilă a crescut cu 16%, că noile lacuri de acumulare au permis extinderea irigațiilor pe mari suprafețe. Ca unul care am avut prilejul de a străbate, un lung traseu prin această țară aflată în plin progres, am putut înțelege mai bine semnificația acestor cifre.

Tabrizul, oraș cunoscut pînă mai ieri prin arta țesătorilor de covoare, e înconjurat azi de o adevărată centură industrială, alcătuită din uzina de tractoare — simbol al rodniciei cooperării româno-iraniene — care va produce în faza finală 10 000 de tractoare pe an, uzina de motoare Diesel, uzina de mașini-unelte, fabrica de zahăr. Pe țărmul Caspiceii prinseseră contur — tot prin cooperare cu specialiști români — cel mai mare complex agro-zootehnic de tip industrial, vastul complex pentru exploatarea și valorificarea superioară a lemnului de pe o zonă împădurită de peste 100 000 de hectare, precum și uriașa uzină de sodă calcinată.

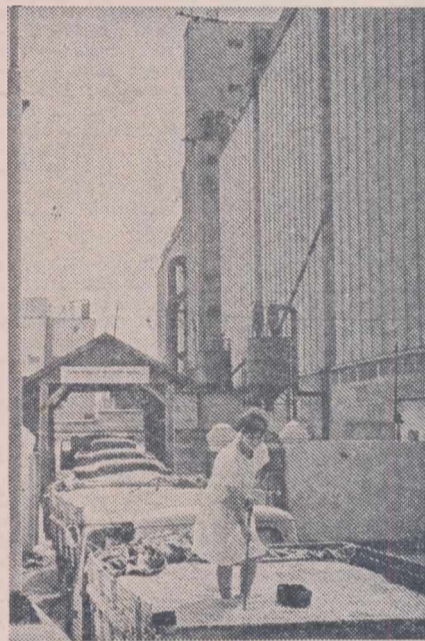
Punînd în evidență și alte elemente ale bunelor relații dintre țările noastre: prospecțiunile geologice, schimbul de experiență în domeniile hidroenergetic și minier, perfecționarea tehnologiilor cultivării unor plante recent introduse în cultură, domnul Massoudi, director general în Ministerul Economiei, sublinia faptul că „legăturile economice iraniene-române constituie un exemplu elocvent de conlucrare între țări cu regimuri social-politice diferite, în interesul păcii și colaborării internaționale”.

Din Teheran am pornit către sud, unde aveam să întîlnesc noi dovezi ale

hărniciei și dorinței de progres. La marginea orașului Isfahan se construia oțelăria „Aryamehr”, care a produs primele șarje, în acest an, urmînd să ajungă în 1973 la o producție de 1,2 milioane de tone. Pentru asigurarea energiei electrice necesare acestui gigant industrial, precum și pentru extinderea electrificării în zona limitrofă, s-a construit pe riul Zayanderud o mare hidrocentrală; apa acumulată îndărătul barajului, lung de 450 de metri și înalt de 100 de metri, după ce izbește paletele turbinelor, iscind „cărunele alb”, ia drumul ogoarelor însetate, ducînd balsamul irigațiilor pe cîteva zeci de mii de hectare.

Dincolo de acest oraș al florilor și poeziei începea imensa pădure de sonde a Abadanului... Aici, în cele două complexe ultramoderne, petrochimia adaugă noi valențe „arului negru.”

Gh. OPROIU

Cereale din recolta anului 1971 în momentul primirii la marile silozuri din regiunea Krasnodarsk (U.R.S.S.).

Foto : A. P. N.

Reuniuni științifice

ADUNAREA GENERALĂ A CENTRULUI INTERNAȚIONAL DE ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE

Între 4—6 octombrie a avut loc la Academia de Științe Agricole și Silvice ce-a de-a XII-a Adunare generală a Centrului Internațional de Îngrășăminte Chimice. Pe ordinea de zi a acestei adunări au figurat trei rapoarte din care redăm, în cele ce urmează, cîteva aspecte esențiale.

Primul raport, intitulat: „Agricultura și fertilizarea în România”, prezentat în numele prof. D. Davidescu, s-a ocupat de dezvoltarea agriculturii în ansamblul economiei naționale a țării, subliniind între altele:

Chimizarea agriculturii îmbracă o importanță esențială pentru dezvoltarea bazei tehnice-materiale a agriculturii și pentru creșterea producției agricole. Industria chimică, care a luat și ea o mare dezvoltare, a devenit un sprijin important pentru progresul agriculturii. Ea satisface în tot mai largă măsură necesitățile acestei ramuri în ceea ce privește îngrășămintele chimice, insecticidele, fungicidele, erbicidele, biostimulatorii și produsele de uz zooveterinar. În cadrul acestei industrii pe primul plan se situează producția de îngrășăminte chimice. Ea beneficiază de șapte mari uzine, a căror capacitate anuală este de 100 000—1 000 000 de tone de îngrășăminte în substanță brută fiecare.

Industria de îngrășăminte chimice a României dispune de materii prime în cantități suficiente pentru a satisface cerințele îngrășămintele azotoase și fosfatice.

Tehnologia producerii îngrășămintelor se află în strînsă legătură cu problema utilizării lor eficiente. În acest scop, se acordă toată atenția cercetărilor care vizează utilizarea rațională a substanțelor fertilizante în diferite condiții pedoclimatice.

În ultimele decenii, consumul de îngrășămintele chimice a crescut sistematic. El a atins pentru anul 1970 o cifră care determină media de 87 kg de substanță activă la hectarul de teren arabil.

Cifrele prezentate de raport indică un consum total de îngrășămintele chimice de peste 900 000 de tone în 1971, față de mai puțin de 100 000 de tone în 1950. Consumul de îngrășămintele pe locuitor a depășit 44 de kg (substanță activă) față de sub un kilogram în 1938.

Cel de-al doilea raport, prezentat de prof. Orfeo Rotini, directorul Institutului de chimie agricolă al Universității din Pisa (Italia), a fost intitulat: „Fertilitatea solului și fertilizarea”.

După ce a reamintit ca una dintre condițiile fundamentale ale fertilității disponibilitatea în apă, raportorul s-a ocupat de problemele texturii și structurii solului, probleme care definesc așa-numita fertilitate fizică a cărei importanță apare cu precădere în fertilitatea catalitică ca și în fertilitatea enzimatică, microbiologică și chimică a solului.

În continuarea raportului său, prof. O. Rotini a prezentat dezvoltarea modernă a exploatarea agricole care fo-

losesc suporturi speciale ce înlocuiesc solul, trecînd apoi la problemele reacțiilor catalitice, enzimatic și microbiologice ale solului, reacții de care depinde evoluția integrală a anumitor cicluri.

Potrivit raportului, ideea de teren agricol ca suport inert al vegetației a pierdut din importanță o dată cu progresul cunoștințelor moderne în domeniul fizicii, chimiei și biologiei solului, iar noțiunea generală de fertilitate a căpătat, în zilele noastre, dimensiuni mai vaste și un caracter esențialmente dinamic în raport cu dimensiunile sale limitate și caracterul static care a caracterizat-o în secolul trecut.

După ce a trecut în revistă principalele rezultate ale cercetărilor efectuate în secolul trecut, de la De Saussure pînă la Mitscherlich, raportorul s-a ocupat de problemele fertilizării azotate care condiționează riguros randamentele culturilor, precum și de problemele nutriției fosfatice și sulfatice, subliniind totodată rolul pe care îl îndeplinește microelementele în productivitatea culturilor agricole.

În încheierea raportului său, prof. O. Rotini a menționat un anumit număr de corelații între diferitele elemente ale fertilității, relevînd necesitatea ca fertilizarea solului să se efectueze în mod echilibrat, respectîndu-se fundamentul fiziologic, pedologic și economic, precum și interacțiunile ionice nu numai între azot, fosfor și potasiu, pe de o parte, și celelalte patru elemente ale fertilității — mangan, sulf, fier și calciu — dar și între așa-numitele elemente oligodinamice, astfel încît randamentul agronomic să corespundă întotdeauna cerințelor producției agricole.

În continuarea adunării generale a Centrului Internațional de Îngrășămintele chimice, a fost prezentat raportul „Industria de îngrășămintele și viitorul ei” de prof. dr. M. P. Quintanilla (Spania).

Cu numai cîteva ani în urmă — a arătat raportorul — spectrul foamei amenința lumea și toate calculele erau cu totul pesimiste. Fără ca situația să se fi schimbat în mod radical, perspec-

„MARELE PREMIU” ACORDAT PRODUSELOR ROMANEȘTI

Pavilionul Republicii Socialiste România la cel de-al 42-lea Salon internațional de alimentație și arte menajere din Bruxelles a fost distins cu „Marele premiu”.

În cadrul pavilionului este expusă o gamă variată de mărfuri din nomenclatorul de export al întreprinderilor românești de comerț exterior.

COMBINATUL AGRO-ALIMENTAR „OSIEK”

Combinatul agroalimentar „Osiek” a fost organizat pe terenurile fertile ale Sloveniei (R. S. F. Iugoslavia), în prezent fiind una din cele mai mari întreprinderi de acest tip. El deține 63 000 ha de teren, în componența sa fiind integrate 24 de unități agricole și industriale.

Combinatul cultivă 25 000 ha cu grâu, 14 000 ha cu porumb, 7 500 ha cu sfeclă de zahăr, obținînd în medie 4 800 kg/ha grâu, 7 100 kg/ha porumb și 45 000 kg/ha sfeclă de zahăr. Sectorul zootehnic se dezvoltă an de an; în prezent, el dispune de 3 500 de vaci, 15 000 de viței și 52 000 de porci.

Sectorul industrial al combinatului este format din: fabrica pentru producerea laptelui praf, fabrica de zahăr, fabrica de furaje combinate, fabrica de ulei, de conserve, de fructe și legume congelate, fabrica de sucuri, ciocolată și produse de cofetărie, abatorul, 4 mori și o brutărie.

Combinatul „Osiek” este cel mai mare furnizor de produse agro-alimentare din Iugoslavia atît pentru nevoile interne, cît și pentru export, fiind, în același timp, un adevărat centru de propagandă agricolă viu!

NOI STAȚII DE IRIGARE ÎN REPUBLICA ARABĂ A EGIPTELUI

În nordul Republicii Arabe a Egiptului, în localitatea Dakahlia, vor fi date în exploatare, în curînd, noi stații de irigare. Valoarea acestora este de 2 milioane de lire egiptene. Ele vor iriga o suprafață de 100 000 de acri (1 acru = 0,4 ha). Alte 8 stații de acest gen sînt prevăzute pentru anul viitor în partea de nord a Egiptului. Costul lor se va ridica la 4 milioane de lire egiptene. Ele vor contribui la sporirea producției agricole în zona respectivă.

tivele sînt actualmente mult mai optimiste. Și la aceasta, au contribuit în mare măsură dezvoltarea fertilizării și apariția continuă de noi varietăți de plante de înaltă productivitate. Aceste două fapte, alături de dezvoltarea în ansamblu a tehnicilor agricole, fac să crească speranța că, în 1980 vor crește mult disponibilitățile alimentare pentru țările în curs de dezvoltare. În vederea sporirii spectaculoase a consumului de fertilizante se situează succesul campaniei de fertilizare desfășurate de F.A.O. în 35 de țări, activitate care a obținut pînă în prezent rezultate foarte pozitive.

După ce s-a ocupat de consumul de azot, fosfor și potasiu, de producția și schimburile comerciale cu îngrășămintele, de probleme de legislație, de perspectivele industriale și clasificarea îngrășămintelor, raportorul a arătat în încheiere:

Pînă în 1980 se prevede o creștere continuă a consumului de îngrășămintele, perspectivele creșterii fiind considerabil mai mari în țările în curs de dezvoltare decît în cele industrializate. Îndeobște, producția tinde să se echilibreze cu consumul către anii 1974/1975.

În ceea ce privește schimburile comerciale, deși acestea continuă să se lărgească, este de presupus că ele vor pierde din importanța relativă în raport cu producția sau consumul fiecărei regiuni. În orice caz, este indicat ca studiile asupra pieței să se bazeze pe posibilitățile de consum — pe culturi și pe regiuni — în care scop devine din ce în ce mai necesar un larg schimb internațional de informații.

În același timp, este foarte utilă studierea caracteristicilor țărilor în curs de dezvoltare pentru a se cunoaște eventualele influențe negative, exterioare sectorului agricol, care ar putea afecta programele de fertilizare, în aplicarea cărora instruirea unui număr cît mai mare de persoane este menită să îndeplinească un rol fundamental.

A. COSTA